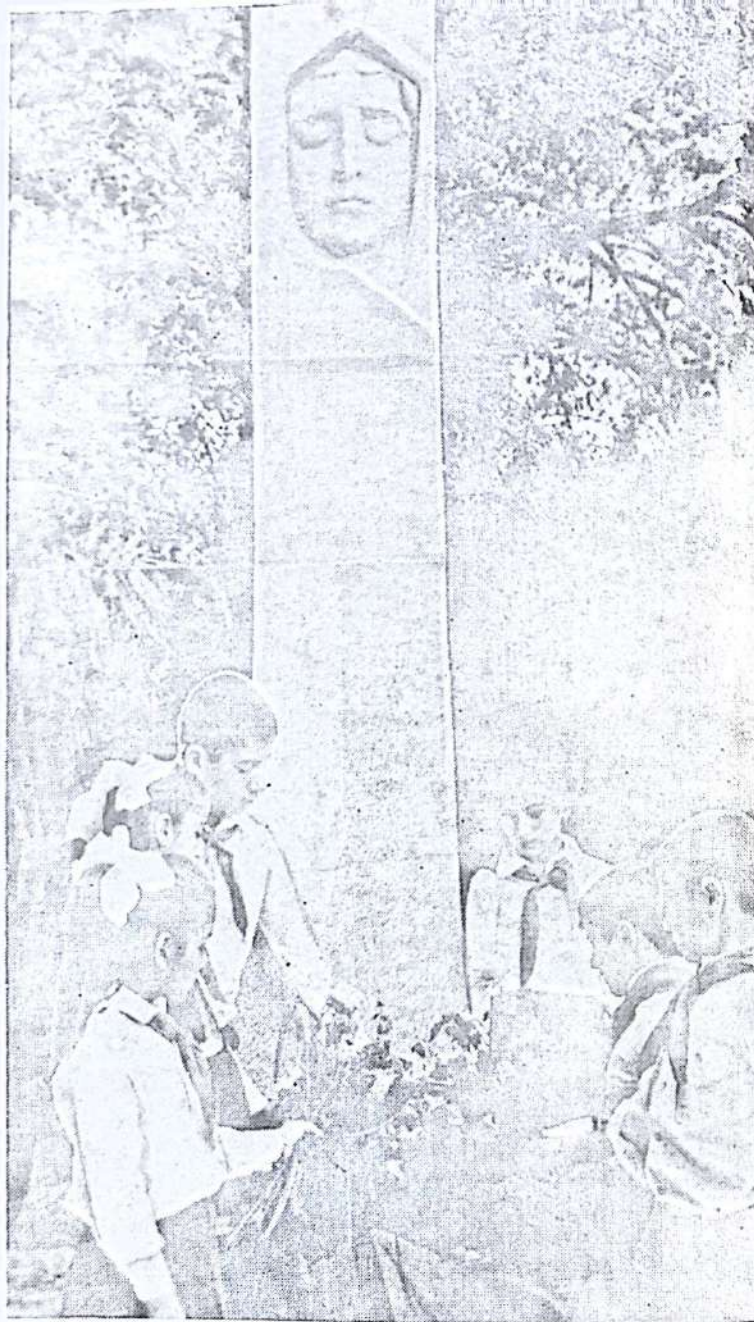

Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси

„Азәрбајчан мәктәби“
журналына әлавә

3
1983

Шəкилдə: Мəктəблилэр Хуршудбану Натəванын абидəsi оңунə чичək дестə-
лэри гəјаркən.

Фото: Камал Бағыровуңдур.

Бүтүн өлкəлэрин пролетарлары, бирлəшин!

Азэрбајчан дили 1954-чү илдэн чыкыр.

вə эдəбијјат тəдриси

ИЈУЛ—СЕНТЈАБР

1983

№ 3 (115)

(МЕТОДИК МЭЧМУЭ)

Азэрбајчан ССР Маариф Назирлијинини органы
«Азэрбајчан мəктəби» журналына əлава

МҮНДƏРИЧАТ

Методика вə иш тəчрүбəsi

М. Гəмзəјев — «Орфографик сајыглыг» вə оңун ашыланмасы јоллары һаггында	3
Ф. Гəсєиов — Ишкə үчүн материал топламаг вə оңу системə салмаг ба- чарыларынын формалашдырмасы	7
Р. Новрузов — «Вагиф» драмында шəхс адлары	12
М. Гəсєиов — Азэрбајчан дилиндэн мүхтəлиф бөлмэлэрин əлагəли тəд- рисн һаггында	16
К. Микајылов — Лексиянын тəдрисиндэ үслубијјат үзрə апарылан ишлэр	19
А. Бағыров — Естетик тəрбијəнин ашыланмасы имканлары һаггында	23
Е. Агајев — Созлэри мəншəчə фəрглэндирмэк бачарыларынын ашы- ланмасы тəчрүбəsiндэн	26
Н. Агајев — Фəндахили əлагədэн истифадə тəчрүбəsiндэн	30
Ч. Мəммədов — Шакирдлэрин тəрбијəсинə комплекс јанашмаг тəчрү- бəsiндэн	33
М. Бахарлы — Эдəбијјат дərəлэриндэ фəндахили вə фəнлэрасасы əла- гə јарəдылмасы тəчрүбəsiндэн	37

Нəзэри гејдлэр

Б. Мухтаров — Диллэрин достлугу	42
Э. Бағыров — Сајларың үслуби хүсусијјатлэри	47
Ч. Əһмədов — Классик эдəбијјатын тəдрисиндэ мусиги əсэрлэриндэн истифадэнин бə'зи методик имканлары	50

Методик ирсимиздэн

С. Нəчəфова — Бир өмрүн ишыгы	55
-------------------------------	----

Бизим иш јолдашларымыз

Э. Аббасов — Јарым əрлик мүəллим өмрү	59
---------------------------------------	----

Редаксиянын почтундан

Мүəллимлэринизини иш тəчрүбэлэриндэн сөтирлэр	61
---	----

Консултасија

Э. Əфəндизадэ — Суаллара чаваб	63
--------------------------------	----

© «Азэрбајчан дили вə эдəбијјат тəдриси», № 3, 1983.

«АЗЕРБАЙДЖАН ДИЛИ ВЕ ЕДЕБИЯТ ТЕДРИСИ»
(«Преподавание азербайджанского языка и литературы»)

Методический сборник. Приложение к журналу
«Азербайджан мектеби» — органа Министерства просвещения
Азербайджанской ССР, № 3 (115), 1983.

СО Д Е Р Ж А Н И Е

Методика и опыт работы	
М. Гамзаев — Об «орфографической бдительности» и путях ее привития	3
Ф. Гасанов — Формирование умений сбора материалов для сочинения и ее систематизирования	7
Р. Новрузов — Личные имена в драме «Вагиф»	12
М. Гасанов — О взаимосвязанном преподавании отдельных разделов по азербайджанскому языку	16
К. Миканлов — Работы по стилистике в процессе преподавания лексик	19
А. Багиров — О возможностях привития эстетического воспитания	23
Э. Агаев — Из опыта привития умений по различению происхождения слов	26
Н. Агаев — Из опыта использования внутрипредметной связи	30
Дж. Мамедов — Из опыта комплексного подхода к воспитанию учащихся	33
М. Бахарлы — Из опыта создания внутрипредметной и межпредметной связи на уроках литературы	37
Теоретические заметки	
Г. Мухтаров — Дружба языков	42
А. Багиров — Стилистические особенности числительных	47
Дж. Ахмедов — Некоторые методические возможности использования музыкальных произведений в преподавании классической литературы	50
Из методического наследия	
С. Наджафова — Свет одной жизни	55
Наши коллеги	
А. Аббасов — Полувекковая учительская жизнь	59
Из почты редакции	
Строки из опыта учителей	61
Консультация	
А. Эфендизаде — Ответы на вопросы	63

Адрес редакции: 370000, город Баку, ул. Низами, 58.
Телефоны: 93-13-45, 32-37-33.

Город Баку, издательство «Коммунист» ЦК КП Азербайджана

Методика вә иш тәҷрübәси

**«ОРФОГРАФИК САЈЫГЛЫГ» ВӘ ОНУН АШЫЛАНМАСЫ
ЈОЛЛАРЫ НАГГЫНДА**

Мухтар **НӘМЗӘЈЕВ**

психолокија елмәри доктору, профессор

Орфографија тә'лими мәктәбдә дил тәдрисинин ән мүнүм сәһәләриндән бириндир. Ону дүзкүн тәшкили орфографик вәрдишләрин формалашмасында мүнүм әһәмијәт кәсб едир.

Орфографиянын мәнимсәнилмәсинин истәр методика, истәрсә дә психолокија аспектдә өзүнәмәхсус проблемләри вар. Белә проблемләрдән бири дә «орфографик сајыглыг» вә онун шакирдләрә ашыланмасы проблемидир. Бәс «орфографик сајыглыг» дедикдә нәји баша дүшүрүк? Ону нә заман вә һансы јолларла ашыламаг мүмкүндүр? Мәгәләдә һәмнин суаллара гыса чаваб вермәк мәгсәдинин гаршыја гојмушуг.

Психолог алимләрин орфографија вә дурғу ишарәләринин мәнимсәнилмәси психолокијасына һәср олунмуш тәдигатлары кәстәрир ки, шакирдләри дүзкүн јазы вәрдишләринә јијәләндирмәк үчүн онларын орфографик гәјдалары билмәләри вә бунун әсасында мұвафиг фикри иш пријомларына јијәләнимләри зәрури шәртләрдән дир. Лакин бу, һәлә кифәјәт дејил.

Мәктәб тәҷрübәси кәстәрир ки, бә'зән шакирдләр орфографик гәјдалары билмәләринә, фикри пријомлардан истифадә етмәји бачармаларына бахмајараг, јенә бу вә ја дикәр сәһвә јол верә билирләр. Белә ки, мұвафиг гәјдә үзрә чалышманы јеринә јетирәркән бу вә ја дикәр орфографик гәјдәјә дүзкүн әмәл едир, лакин сонралар имла, ифадә вә ја инша јазы просесиндә һәмнин гәјдә илә әләгәдар сәһвә јол верирләр. Бунун башлыча сәбәбләриндән бири орфографија тә'лими просесиндә шакирд-

ләрдә «орфографик сајыглыгын» јарадылмамасы илә әләгәдардыр.

«Орфографик сајыглыг» јазы заманы мұвафиг орфограмы кәрә билмәк вә онун дүзкүн јазылышына әмәл етмәкдән ибарәтдир. Она кәрә дә мұәллим шакирдләрә орфограмлары кәрә билмәк, онлары бир-бириндән фәргләндирмәк, башга сөзлә, «орфографик сајыглыг» бачарығы ашылаамалыдыр.

Мәктәб тәҷрübәси кәстәрир ки, шакирдин јазыда ишләтдији сөзләрдә орфограмы кәрә билмәсәи онун һәмнин орфограма анд гәјданы дүзкүн тәтбиг етмәсәи илә нәтичәләнир. Мәсәлән, јаздығы чүмләләрдә мүрәккәб сөзләри кәрә билмәјән шакирд белә сөзләрини јазылыш гәјдасына да әмәл етмәк һаггында фикирләшмәјә билир. Јахуд чоһечалы сөзләрини сонунда к вә г самитләринин ишләнмәсинә әһәмијјәт вермәјән, һәмнин орфограмлары кәрмәјән шакирд белә сөзләрә артырылан шәкилчиләрини сантлә вә ја самитлә башланмасына әһәмијјәт вермәјиб јазыда сәһвәләрә јол верә билир. Бу һәмнин шакирдләрдә «орфографик сајыглыгын» олмамасы илә әләгәдардыр.

Шакирдләрә «орфографик сајыглыг» бачарығы ашыламаг үчүн биринчи нөвбәдә онларда дил материалыны мұшаһидә етмәк бачарығыны инкишаф етдирмәк ләзимдыр. Бу ики бачарыг бир-бирилә сых шәкилдә бағлыдыр. Дил материалыны мұшаһидә етмәјә алышан шакирд мұвафиг орфограмлары асанлыгла сөзә билир вә онлара анд гәјдалара әмәл етмәјә чалышыр. Мә'лум олдуғу кими, мұшаһидә планлы, мәгсәдәјәнәлмиш гаврајышдыр. Она кәрә дә тә'лими про-

сесиндә шакирдләрнә дил материаллары үзәриндә мұшәһидә апармаг бачарыгына јијәләндирмәк вә бу јолла да онларда «орфографик сајыглыгын» формалашмасына һәллә олмаг вәчиб шәртдир. Бунун үчүг шакирдләрнә гаршысына мұвафиг гаврама мәғсәди тојулмалыдыр.

Шакирдләрнә диггәтнә сөзләрин һечә дәјишмәсинә вә семантик чаларларына јөнәлтмәклә, биз онлары, бир һөв, сајыг олмага алышдырыр. Белә һәллә шакирд ишләтдији сөзә гаршы лагејд галмыр, онун форма вә мәзмунуна, грамматик вәзифәсинә фикир верир. Һәмнә сөзләри јазаркән һәмсә гәјдәјә әсәсләнимаг ләзым кәлдији үзәриндә дәшүнүр. Бу заман шакирд мәсәләни өзү мұстәғил һәллә едә билмәдикдә, онда мұјјән шүбһә јарандыгда мұәллимә мұрачнәт едир, өз шүбһәсини нә дәрәчәдә доғру олдуғуну ашкар етмәјә чалышыр. Шүбһәсиз, бу кимнә һәлләрдә мұәллимин шакирди истигамәтләндирмәси, ону бир даһа диггәтлән олмага сөвг етмәси зәруридир. Белә олдугда шакирд даһа чоғ ахтарычы олмага мејл көстәрир, дил материалы үзәриндә мұшәһидә апармагын зәрури олдуғуну аңлајыр. Әксинә, мұәллим тәрәфиндән тәғдир едилмәдикдә, бәјәнилмәдикдә шакирдин һәмнә саһәјә мејли сөнүр, бу, «орфографик сајыглыгла» дејил, бир һөв, «орфографик корлуғла» нәтичәләнир.

Шакирдләрдә «орфографик сајыглыгын» инкишаф етдирилмәсинә онларда орфографик гәјдаларын тәтбиғи илә әләғәдәр фикри иш пријомларынын јаранмасы да әсәсли тәсир көстәрир. Лакин бу заман јарадылан фикри иш пријомлары нисбәтән кениш характер дашымағла, гәјданы мұхтәлиф шәрантдә тәтбиғ етмәјә имкан вермәлидир.

Тәчрүбә көстәрир ки, орфографиянын тәлиминдә фикри иш пријомларыны мұәллимин шакирдләрә һазыр тәғдим етмәси онларда «орфографик сајыглыгын» инкишафына о гәдәр дә тәсир көстәрмир.

Бу заман шакирд јалныз мұвафиг шәрантдә һәмнә пријомдан истифада едир, башга вахт јәнә дә орфограмлара, һәтта һәмнә орфограмлара јахын гәјдаларын тәтбиғинә гаршы лагејд галыр. Бунун әксинә оларағ, шакирдләр бу вә ја дикәр орфографик гәјданын тәтбиғинә анд фикри иш пријомларына мұәллимин истигамәтилә мұстәғил јијәләндикдә, башга сөзлә, һәмнә фикри иш пријомларыны, бу вә ја дикәр орфографик мәсәләни һәллә етмәк үчүн зәрури олан фикри әмәлијәтлар системини өзләри ашкарә чыхардыгда, «көшәф етдикдә» даһа сәмәрәли нәтичә верир, онларда «орфографик сајыглыгын» инкишафына сәбәб олур.

Шакирдләрнә бу вә ја дикәр орфографик гәјдә үзәрә фикри иш пријомларына јијәләнмәләри вә һәмнә пријомларын онларда «орфографик сајыглыгын» инкишафына мұсбәт тәсир етмәси үчүн бу ишә проблем ситуасиянын јарадылдымасы, шакирдләрнә чәтиликлә гаршылашдырылмасы илә башламағ мәсләһәт көрүлүр. Фикри мизә сәдә бир мисалла ајдылашдырмаға чалышаг.

Шакирдләр IV снифдә сону г вә к илә битән чоғһечәли сөзләрин јазылышы илә таныш олур вә буна анд гәјданы кечирләр. Тәчрүбә көстәрир ки, шакирдләрнә бу гәјдә илә әләғәдәр фикри иш пријомларына јијәләнмәјә јөнәлтмәдикдә, онлар дәрликдә верилмиш гәјдә илә таныш олмаларына бахмаја рағ, чалышмалар үзәриндә иш апарыларкән һәмнә гәјданын тәтбиғиндә сәһвләрә јол верирләр. Бу, кечилмиш гәјдәјә анд шакирдләрдә «орфографик сајыглыгын» јаранмасындан ирәли кәлир. Онлары ејни орфограмын јазылышы илә әләғәдәр ашағыдакы јолла фикри иш пријомларына јијәләндирдикдә исе нәтичә уғурлу олур.

IV снифдә бизим тәлиматымыз әсәсында мұәллим әввәлчә шакирдләрдән бир нәфәрнә јазы тахтасында ашағыдакы үч чүмләннә јаздырды:

1) һәјәтә чоғлу ушаг топлашмышды. 2) Ушағлар ојнајырдылар. 3) һәмнә балача ушагын ојунуна бахырды.

Шакирд үчүнчү / чүмләдәки «ушагын» сөзүнү «ушагын» шәклиндә јазмышды. Мұәллим һәр үч чүмләдә «ушаг», «ушағлар» вә «ушагын» сөзләрини алтындан хәт чәкди вә билдирди ки, үчүнчү чүмләдәки «ушагын» сөзү дүзкүн јазылмамышдыр; «ушагын» јазылмалыдыр.

Сонра мұәллим өзү тахтада «түтәк», «түтәкдән», «түтәјим» сөзләрини јазды. Бурада сәһвин олмәдыгыны гејд етди. Бундан сонра шакирдләрә тапшырды ки, «ушаг», «ушағлар», «ушагын» сөзләрини алт-алта сол сүтунда, «түтәк», «түтәкдән», «түтәјим» сөзләрини исе сағ сүтунда јазыб икинчи вә үчүнчү сөзләри көк вә шәкилчидә ајырсынлар. Шакирдләр сөз көкләрини нәзәрдән кечирәрәк ејни сөзүн көкүндәки сон самитин бир һалда г вә к, башга һалда исе г вә ј олдуғуну көрдүләр. Мұәллим бурада шакирдләрнә чәтиликлә, проблем ситуасия илә гаршылашдырды. Онларә нә үчүн белә олдуғуну арашдырмағы тапшырды. Мұәллим шакирдләрнә диггәтнә сөз көкүнә әләвә олунан шәкилчиләрә, онларын саитлә, јохса саитлә башламасына јөнәлтди. Шакирдләр бу чүр сөзләрә јалныз саитлә башланан шәкилчи әләвә олундугда г вә к саитләрини г вә ј саитләринә кечдијини ашкарә чыхардылар. Бундан сонра һәмнә сөзләрин јазылышында шакирдләрнә сәһвә јол вермәсәси үчүн мұәллим онлары ашағыдакы фикри иш пријомундан истифада етмәјә јијәләндирди.

1) Сону г вә к илә битән чоғһечәли сөзләри тап; 2) һәмнә сөзләрә шәкилчи артырылмајыбса, онларын сонунда г вә ја к јаз; 3) шәкилчи артырылыбса, онда јохла; а) шәкилчи саитлә башлајырса, г вә ја к јаз; б) шәкилчи саитлә башлајырса, г вә ја ј јаз.

Шакирдләр һәмнә пријому дәф-

тәрләринә јаздылар вә тапшырдыгын ичрасында ондан бачарыгла истифада етмәјә башладылар.

Башга бир дәрүнчү снифдә мұәллим һәмнә мөвзуну јалныз дәрликдә верилмиш һазыр гәјдә үзәрә кечди. Бундан сонра шакирдләр ејни тапшырығлары ичра етдиләр. Гәјданын ејрәнилмәсиндән үч һәфтә сонра һәр ики снифдә ејни типли чалышма үзәрә иш апарылды; шакирдләр ики вә дәрәд чүр јазылан шәкилчиләрнә орфографиясына анд һәмнә чалышмада бураһылмыш мұвафиг сәһвләри дүзәлтмәли идиләр. Белә сәһвләрдән дәрәд гәсдән сону г вә дәрәд дә к илә битән чоғһечәли сөзләрә анд едилмишди. Фикри иш пријомуна јијәләнмиш експериментал сниф шакирдләрнә һәмнә сөзләрә раст кәләркән дәрһал бураһылмыш сәһви дүзәлтмишдиләр. Контрол сниф шакирдләрнәндән исе јалныз ики нәфәрнә шәкилчиләрә әләғәдәр бүтүн сәһвләри дүзәлтмишди; галан шакирдләр г вә к саитини јазылышында бураһылмыш сәһвләрә әләмијәт вермәмишдиләр. Суал-чаваб әсәсында мәлум олду ки, һәмнә шакирдләрнә әксәријәти гејд олунан орфограмларын јазылыш гәјдасыны билирләр. Лакин онларда бу биллик «орфографик сајыглыгын» јаранмасы илә нәтичәләнишмишди. Она көрә дә јазыда бураһылмыш сәһвләрә диггәт јетирмәмишләр.

Демәк, експериментал снифдә шакирдләрнә мұстәғил оларағ вә фәаллығ шәрантиндә јијәләндикләри фикри иш пријомлары онларда «орфографик сајыглыгы» артырмышды. Башга сөзлә, проблем ситуасия шәрантиндә апарылан иш һәфизә сәвијәсиндә дејил, тәфәкүр сәвијәсиндә кетдијинә көрә шакирдләрнә даһа фәал олмасына, онларда өз идрак объектләринә тәнгиди јанашманын, бунун нәтичәсиндә исе «орфографик сајыглыгын» инкишафына сәбәб олмушду.

Шакирдләрдә «орфографик сајыглыгын» формалашмасында орфографик мұмарисәләрдән дүзкүн истифада олунмасы да мүнүм рол

ојнајыр. Адатэн, орфографик мүмарисэлэр ашагыдакы бачарыгларын жаранмасына жөнэлдилер: а) сөздө орфограмы «көрмөк» бачарыгынын тэшккүлү; б) гайданын тэбигини тэмни едэн эмэлијјатлара јилэлэмэк; в) ажры-ажры эмэлијјатлар арасында элагэнин жаранмасы вэ онлары ваһид ишлэр системинэ дахил етмөк бачарыгынын жаранмасы; г) гайданын маһијјэти вэ ифаде тэрзинни шакирдлэр үчүн дэгиглэшидрилмэси.

Бу бачарыглардан биринчисин «орфографик сајыглыгын» жаранмасы үчүн эсас шөрт олса да, дикэр орфографик бачарыглар да шакирдлэри дүзкүн јазы вэрдишлэринэ јилэлэндирмөкдө мүһүм рол ојнајыр.

Орфографија тэлимн просесиндэ тэбиг олупан мүмарисэлэр мүхтэлиф олур. Бураја грамматик-орфографик тэһил, үзүндөкөчүрмэ, имла, лексик-орфографик чалышмалар, ифаде јазы вэ с. дахилдир. Лакин тэчрүбө көстэрир ки, бу чүр мүмарисэлэрини характери «орфографик сајыглыгын» формалашмасына мүхтэлиф шөкилдэ тэсир көстэрир. Мөктөб тэчрүбэсиндэ бэзэн елэ орфографик мүмарисэлэрэ кениш јер верилер ки, онлар нени ки «орфографик сајыглыгы» инкишаф етдирмир, һэтта орфографик корлугун жаранмасына сөбөб олур. Мэсэлэн, орфографиянын меним-сенилмэсин психолокијјасы саһэсиндэ фундаментал тэдигатлары илэ танынан Д. Н. Богајавленски көстэрир ки, нөгтэлэрини јеринэ бурахылмыш һэрфлэри, орфограмлары јазмагла элагэдар мүмарисэ шакирдлэри јазыда чэтинликлэр үзэриндэ дүшүмэјэ алышдырмыр. О јазыр: «...бурада ишин үмуми формасы олдугча јүнкүллэшидрилдијинэ көрө шакирд онун ичрасында чэтинлик чэкир. О, садэчэ, диггэтли олмалыдыр ки, галан мәтни дүзкүн көчүрө билсин. Бурада чэтинлијини өзү «ажрылыр», шакирд һарада дүшүмэк лазым кэлдијини дэгиг билер». Белэ һалда шакирд һэгигэтэн јалныз бир ситуасијада, бурахылмыш һэрфлэр олан јерэ

чатдыгда дүшүрүр ки, бу да үмуми сајыглыгын жаранмасына имкан вермир.

И. С. Забуга да бурахылмыш һэрфлэрден ибарэт мүмарисэлэрини «орфографик сајыглыгын» формалашмасына көмөк етмэдијини эсаландырмага чалышмышдыр.

Хүеуси тэдигатлар вэ мөктөб тэчрүбэсин көстэрир ки, орфографик мүмарисэлэр нэ гэдэр дүшүндүрүчү оларса, бу просесдэ шакирдлэр он чох һафизэјэ дејил, тэфөккүрэ истинад едэрлэрса, онларда «орфографик сајыглыгын» формалашмасы бир о гэдэр сөмөрөли просесэ чевирилэр.

Мүхтэлиф јазы ишлэриндэ «орфографик сајыглыгдан» истифаде едэ билмөк үчүн гайданын кечилдији илк мөрһөлэдэ шакирдлэрини диггэтини бурахыла билэчөк сөһвэ жөнэлтмөк, сөһвлэри хөбэрдэр етмөк фајдалы нэтичэ верир. Бу, бир нөв, шакирди јазыда диггэтли олмага, орфограмы «көрмөјэ» жөнэлдир. Буна көрөдир ки, көркөмли рус педагогу К. Д. Ушински сөһвлэрини хөбэрдэрлыгына хүеуси гижмэт верэрөк јазмышдыр: «Мүәлим һэмнишэ јадда сахламалыдыр ки, сөһвини гаршысыны алмаг ону тэснин етмөкдөн даһа јакшыдыр».

Орфографик мүмарисэлэр заманы гайданын эсас тэлөб вэ аламэтлэринин ачылмасы да «орфографик сајыглыгын» формалашмасына мүсбэт тэсир көстэрир. Белэ мүмарисэлэри елэ тэшкил етмөк лазымдыр ки, онлар гайдалара анд билек вэ вэрдишлэрини мөһкөмлөнмэсинэ имкан версин. Бунун үчүн, биринчи нөвбэдэ, бу вэ ја дикэр гайда өјрөдилэркэн тэбиг олупан мүмарисэлэрэ эввөл кечилмиш гайдалары нэзэрэ алмагы тэлөб едэн орфограмлар да дахил едилмэли, јени кечилэн гайдаја анд фактлар исэ сонракы мүмарисэлэр заманы өз эксини тапмалыдыр. Белэ олдугда шакирд јалныз һазырки ситуасија илэ баглы орфографик эмэлијјат апармагла кифајэтлэнмир, башга гайдалары да хатыр-

ламага, сөһвлэрэ јол вермөмөјэ чалышыр.

Нэзэрэ алмаг лазымдыр ки, орфографик мүмарисэлэрини јекнэсэглији «орфографик сајыглыга» мөһфи тэсир көстэрир. Белэ һалда шакирдин диггэти зөһфлэјир, о, ишин маһијјэтинэ фикир вермир, нэтичэдэ мүмарисэнини јеринэ јетирилмэси механики характер дашыјыр. Белэ олдугда «орфографик сајыглыг» да сөһмөјэ башлајыр. Шакирдин дүшүмэсинэ, ахтармасына еһтијач галмыр. Мәһз буна көрө дэ орфографик мүмарисэлэрини форма вэ мээмуңча рөһкарөнк олмасына фикир верилмэлидир.

Тэлим мүмарисэлэрини башга саһэлэриндэ олдугу киши, орфографик мүмарисэлэрини нэтичэлэри илэ танышлыг да фајдалыдыр. Ша-

кирдлэр мүмарисэлэри нэ дэрэчэдэ дүзкүн вэ ја сөһв јеринэ јетирдиклэрини билмэлидирлэр. Сөһвини көрмөјэн, ону дэрк етмөјэн вэ дүзөлтмөјэ чалышмајан шакирд сонракы јазыларында да ејни типли сөһвлэри тэкрар едир. Одур ки, шакирдлэри јеринэ јетирдиклэри мүмарисэлэрини, јазы ишлэринини нэтичэси илэ таныш етмөк, бу заман онлара өз сөһвлэрини ашкара чыхарыб дэрк етмөји өјрөтмөк мүәллимини гаршысында дуран мүһүм вэзифэлэрдандир.

Гејд етдијимиз бүтүн бу чөһөтлэрэ тэлим просесиндэ лазымы диггэт јетирилмэсин шакирдлэрдэ «орфографик сајыглыгын» формалашмасыны, бунун нэтичэсиндэ исэ онларда дүзкүн јазы вэрдишлэрини инкишафыны тэмни едир.

ИНША ҮЧҮН МАТЕРИАЛ ТОПЛАМАГ ВЭ ОНУ СИСТЕМЭ САЛМАГ БАЧАРЫГЛАРЫНЫН ФОРМАЛАШДЫРЫЛМАСЫ

Фәрух һӘСНОВ

Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси

Азәрбајчан дилиндэн тәкмилләшдирилмиш програмын тәләбинә үјгүн олараг IV—VIII синифләрдә инша үчүн материал топламаг вә ону системә салмаг бачарыгларынын формалашдырылмасына хүеуси диггәт јетирилмәлидир.

Мүәллим, һәр шејдән әввәл, инша үчүн мөвзуни сечилмәсиндә шакирдлэрин реал имканларыны нэзэрә алмалыдыр. Елэ мөвзулар сечмәлидир ки, онлар шакирдлэрин тәәсәурат вә мүшаһидэлэри илэ билаваситә бағлы олсун. Әкс һалда гаршыја гојулан мөгсәдә һаил олмаг чох чэтиндир, бәзән исә һеч мүмкүн дејил десәк, сөһв етмәрик. Мәсәлән, әкәр өмрүндә кәнддә олмајан шакирдә «Фермада», «Мәним колхозчуларә көмәјим», «Памбыг» вә јакуд «Үзүм јыгымы» вә с. мөвзуларда инша јазмаг тапшырылар-

са, о бунун өһдәсиндән нечә кәлә биләр?

Инша проблеминә данр бәзи алимлэрин (С. А. Николскаја, С. В. Пучкова, Л. А. Григорова, Т. С. Зелалова вә с.) апардылары тэдигатлар вә мөктөб тэчрүбэсини көстэрир ки, иншаја һазырлыг просесиндә һәр бир конкрет мөвзу үзрә материалын топланмасы вә сечилмәсинә мүәллим мүәјјән истигамәт вермәли вә бу мөгсәддә ашагыдакы дидактик тәләблэри эсас тутмалыдыр.

1) Нә һаггында јазачағы шакирдә ајдын олмалы, топланылмыш материал мөвзу вә мөвзудан ирәли кәлән эсас фикирлә бағланмалыдыр.

2) Үмуми мөвзуларә нисбәтән конкрет мөвзулар үзрә материал топланмасына чох јер верилмәли,

топланылмыш материал объектив (һәгиги) мұшәһидә фактларына әсәсламалыдыр.

3) Мұшәһидә объекти чоҳ дағынығ вә кенш олмамалыдыр.

4) Мөвзу илә әлагәдар топланылан материал шакирддиң фәрди мұшәһидәсиниң мәһсулу олмамалыдыр.

5) Үзәрниңдә мұшәһидә апарылан объект мә'лум олмалы, мұшәһидә едилән фактлар дәгигләшдирилмәли вә конкрет план тутулмамалыдыр.

6) Планла шакирдләр таныш едилмәли, мұшәһидә едилән фактларын нечә гејдә алынмасы мүәјјәнләшдирилмәлидир.

7) Шакирдләрдиң гејд дәфтәри олмалы, мұшәһидә заманы әлдә едилән фактлар орада гејд олунмамалыдыр.

8) Топланылмыш материал тәһлил олунуб системләшдирилмәли вә мөвзу илә бағланмајан артығ һиссәләр мүәјјәнләшдирилиб, ихтисар едилмәлидир.

Иша үчүн материал топланмасына верилән бу дидактик тәләбләрдиң көзләнилмәси шакирдләрди ахтарычылыға сөвг едир, мөвзунун ачылмасы, дәрк олунмасына вә топланылмыш материалын системә салынмасына шәраит јарадыр.

Ишаја материалын топланмасы оғун системә салынмасы илә сых сурәтдә бағлыдыр. Материалы системә салмағ үчүн ашағыдакылар әсәс тутулмамалыдыр:

1) топланылаңлардан мөвзунун вә әсәс фикрин ачылмасы үчүн ләзим оланлары сечмәк; 2) материалы хырдаланымыш мөвзулар вә ја суаллар үзәрә групплашдырмағ; 3) онлардан истифадә ардычылығыны мүәјјәнләшдирмәк вә беләликлә, план тутмағ (әкәр ләзимдырса). (Бах: Система обученија сочиенијам в IV—VIII классах, М., «Просвещение», 1973, сәһ. 108). Бу бачарығлары формалашдырмағ вә материалы системә салынмасы һағында шакирдләрдә мүәјјән тәсәввүр јаратмағ үчүн дәрсин мәгсәди ајдын олмамалыдыр. Мәсәләң, «Бизим мәктәб» (синиф, китабхана, клуб

вә с.), «Мәктәбимиздиң биринчи мәртәбәси» (икинчи, үчүнчү мәртәбәси вә с.), «Марағлы кечә», «Мәктәбимиздиң өзфәалијјәт дәрнији», «Әң көзәл ај», «Әмәк габағчыллари илә көрүш» вә с. мөвзуларда јаздырылачағ ишәләрда дәрсин мәгсәди ашағыдакылардан ибарәт ола биләр:

1) топланылмыш материалларын гајдаја салыныб системләшдирилмәсиниң мütләг ләзим олдуғуна шакирдләрди инандырмағ; 2) бу ишни јоллары илә онлары таныш етмәк; 3) материалы групплашдырмағла бағлы мütәггил ишә һазырлығ көрүлмәси үзәрә ишләри дүзкүн тәшкил етмәк. Тәчрүбә көстәрир ки, габағчыл мүәллимләр дәрсин гаршысында дуран бу мәгсәди јеринә јетирмәк үчүн мөвзу е'лаң олунуб, она аид кифәјәт гәдәр материал топландығдан сонра ишә топланылмыш материалларын коллектив тәһлилиндән башлајырлар. Мәсәләң, габағчыл мүәллимләрдән һәсәңбала Мәмәдов (Гусар рајону, Аваран кәнд сәккизиллик мәктәби) VI синифдә «Бизим мәктәб» мөвзусунда јазылачағ ишаја һазырлығ саатында әввәлки иләрдә ејни синифдә охумуш шакирдләрдән бир нечәсиниң системсиз јазылмыш јазы ишни әввәлчә охујур, лөвһәдә јазыр вә јахуд кодоскоп васитәсилә экранда әкс етдирир. Шакирдләр лөвһәдә, ја да экранда көстәрилән ашағыдакы ишәһаны охујурлар:

«Бизим мәктәб тәпәниң башында, сәфалы бир јердә јерләшир. Кенш вә ишығлы отағларда дәрс кечирик. Сағда директорун кабинети, солда исә мүәллимләр отағы јерләшир. Мәктәбин кирәчәјиндә «Хош кәлмисиниз!» сөзләри јазылмыш плакат асылыб. Мәктәбин кенш һәјәти вә футбол мејданчасы вар. Синиф отағлары вә коридор тахта дөшәмәдән ибарәтдир. Коридорда шәрәф лөвһәси асылыб. Директор мүәллимлә сөһбәт едир. Сонра е'мәлатханаја кедир. Мәктәбин е'мәлатханасы коридорун башында

јерләшир. Синиф отағлары вә коридорда тәмизлијин көзләнилмәсинә өзүмүз назарәт едирик. Нәр күн V—VIII синиф шакирдләрдиңдән 4—5 нәфәри нөвбәтчи олур. Биз мәктәбимиздиң чоҳ севирик».

Иша мұсәһибә јолу илә коллектив тәһлил олунур.

— Јолдашыңыз ишаја дүзкүн башлајыбыз? Бәс сиз нечә башлајардыңыз?

Суала мұхтәлиф чаваблар алыныр. Шакирдләрдән бә'зиләри ишаја дүзкүн башландығыны, бә'зиләри исә биринчи чүмләнниң артығ олдуғуну сөјләјирләр.

— Һансы чүмләләри артығ һесәб едирсиниз? Онлары мүәјјәнләшдириб үстүндән хәт чәкиң.

Шакирдләр «Директор мүәллимлә сөһбәт едир. Сонра е'мәлатханаја кедир» чүмләләриниң үстүндән хәт чәкирләр.

— Мөвзунун вә әсәс фикрин ачылмасы үчүн верилмиш материаллар арасындакы ардычылығ көзләнилмишдирми?

Биринчи шакирд:

— Хејр. Әввәл мәктәбин һарада јерләшмәсиндән сөһбәт кетсә дә, бу фикир тамамланмамыш синиф вә мүәллимләр отағындан, директорун кабинетиндән данышылыр. Сонра јенә дә әввәлки фикир («Мәктәбин кенш һәјәти вә футбол мејданчасы вар») давам етдирилир. Мәнә елә кәлир ки, бурада әввәлчә мәктәбин харичи көрүнүшү (бинаның өзү, мәктәбјаны саһә, футбол мејданчасы вә с.), дахили гурулушу вә нөвбәтчи шакирдләр һағында данышмағ ләзим иди.

Икинчи шакирд:

— Мәнчә, о, мәктәбин харичи көрүнүшү һағында данышмаја да биләрди. Бирбаша әсәс мәгсәддән— мәктәбин кенш вә ишығлы олмасы, фонн кабинетләри, е'мәлатхана, нөвбәтчи шакирдләрдиң тәмизлији вә сәкитлији көзләмәсиндән данышмалы, сонра исә мәктәб һағында өз үмуми тәәсүратыны билдирмәли иди.

Мүәллим нәр ики шакирдин фикринә ујғун план тутмағы вә мате-

риалы ики вариантда групплашдырмағы синифә тапшырыр.

Ашағыда нәр ики вариант үзәрә шакирдләрдиң тутдуғу нүмунәви план вә онун әсәсында групплашдырылмыш материаллар верилир.

I вариант

1. Мәктәбин јерләшдији јер. Тәпәниң башында, сәфалы бир јердә јашыл мешәләр, мејвә бағлары вә әкин саһәләри. Кәндиң евләри вә учан гушлар.

2. Бинаның харичи көрүнүшү. Бирмәртәбәли кенш вә јарашығлы бина. Мәктәбјаны саһәдә әкилмиш мејвә ағачлары вә футбол мејданчасы. Узағдан адамың диггәтиниң чәлб едән, үзәриндә «Хош кәлмишиниз!» сөзләри јазылмыш плакат. Кечәләр мәктәбин һәјәтиниң нура гәрг едән Илич лампалары.

3. Мәктәбин дахили һиссәси. Јахшы ишығландырылмыш коридор. Ә'лачы шакирдләрдиң шәкилләри вурулмуш лөвһә. Тәртәмиз тахта дөшәмә. Сағда директорун кабинети, солда исә мүәллимләр отағы. Фонн кабинетләри, мәктәб китабханасы вә е'мәлатхана. Нөвбәтчи шакирдләр. Тәмизлији өзүмүз көзләјирик.

II вариант.

1. Мәктәбин кириш һиссәси. Тәмизлији вә сәкитлији көзләјән нөвбәтчиләриң чидди, һәм дә күләрүз сифәти. Јахшы ишығландырылмыш коридор. Раһат вә тәмиз парталар. Сәлигә илә силинмиш тахта дөшәмә.

2. Мәним гаршында. Үзәриндә «Хош кәлмишиниз!» сөзләри јазылмыш плакат. Ә'лачы шакирдләрдиң шәкилләри вурулмуш лөвһә.

3. Мәндән солда. Мүәллимләр отағы. Е'мәлатхана вә китабхана.

4. Мәндән сағда. Директорун кабинети. Е'лаңлар тахтасы. Пионер отағы.

План вә групплашдырылмыш материал әсәсында шакирдләрдиң ишәһани чаваблары дигләнилир, нөһәјәт, онлара ишәһаны евдә јазмағ тапшырылыр.

Лухарыдакы дэрс нүмунэсиндэн көрүндүү кими, шифани вэ жазылы ишшала тупланылан материалы системэ салмаг бачарыгылары ону планлашдырмаг вэ дейилэн фикрэ ујгун план тутмаг бачарыгыларыны өзүндө бирлөшдирир.

Дикэр иш нөвлэринэ нисбэтэн, материалы системэ салмаг үчүн шакирдлэрэ план тутмагы өјрөтмөк, өз шифани вэ жазылы ишглэрини планын бэндлэринэ ујгун ифада етмөк, мөвзунун характери вэ вэзијјетиндэн асылы олараг ону дәјишдирмөк, һэгигэтэн дә, чэтин, лакин лазымлы мәсэләдир. Буну мөктөб тэчрүбәси вэ мүшанидәләр дә сүбүт едир.

Бәс планын нечә тутмаг лазымдыр? Она нә кими тәләбләр верилдир?

Һәр шейдән әввәл билмөк лазымдыр ки, план ифадә вэ ишшанын мөвзусуна ујгун кәлмәли, ону (мөвзуну) ачмаға көмөк етмәлидир. Бу бахымдан планын тутулмасына ашағыдакы тәләбләр верилдир.

1. План ишшанын мөвзусуна ујгун олмалыдыр.

2. План мөвзудан ирәли кәлән әсас фикрин чизкилэрини өзүндә әкс етдирмәлидир.

Тэчрүбә көстәрир ки, мүәллимлэрини бир чоху ишшәја план тутаркән ону үч ниссәјә—кириш, әсас ниссә вэ нәтичәјә ајырырлар.

Киришдә шакирдин нәдән данышачагына ишәрә едилдир, бир нөв мөвзуја башламаг үчүн илк аддым атылр (1—2 чүмлә илә).

Әсас ниссәдә ишшанын мазмуну вэ мөвзу ачылыр. Өз һәчминә көрә бу ниссә кириш вэ нәтичәјә нисбәтән кениш олур.

Нәтичә ишшанын сонунчу ниссәсиндир. Бурада шакирд әсас ниссәдә дедиклэринә јекуи вурур, кәлдији нәтичәни формалашдырыр, үмумиләшдирмә апарыр вэ ишшадакы әсас фикрә өз мүнәсибәтнини билдирдир.

Бу аспектдә жазылмыш шакирд ишшаларындан биринә (Киров району, 135 нөмрәли мөктөб, К. Рэванованын ишшасы) диггәт едәк.

Мән әсл достлуғу нәдә көрүрәм.

Бу ил алтынчы сенифдә охујурам. Индијә гәдәр сениф јолдәшләрим вә мәнәләмиздә јәшәјән ушагларын чоху илә достлуғ етмишәм. Лакин онларын хасијјәтигә бәләд олдуғча нисс етмишәм ки, һәр адамдан адама үрәк досту олмаз.

Мән сенифимиздә Р. адлы бир огланла достлуғ едәр, ону өзүмә јәхын билдијимдән бүтүн сирләримни она ачар, бир иш көрмәздән әввәл онула мәсләһәтләшәрдим. Бир дөфә биз әдәбијјат кабинетиндә дэрс кечмәли индик. Һәлә зәнк олмәмышды. Мән бајырда оланда, достум сениф јолдашларымыздан бири илә зарәфәтләшәркән өзү дә билмәдән шафын шүәсинә тохунмуш вә ону сындырмышды. Мүәллим сениф кәләнлә шүәни сынмыш көрүб, онун ким тәрәфиндән сындырылдығыны сорушду. Сенифдә гәрнбә бир вэзијјәт әмәлә кәлмишди. Мүәллим кимә мурәккәт едирдисә, «Билмирәм», «хәбәрим јохдур», «мән ичәридә олмәмышам» сөзләри ешидирди. Бизим ушагларда белә бир хошақәлмәз адәт јаранмышды, ким сөзүн дүзүнү дејир, јолдашынын сәһвини көстәридисә ону «хәбәрчи», «сатғын» адландырыр вә бүтүн сениф она «дүшмән» көзү илә бахырды. Дәфәләрлә демәјимә бахмәјарәг, һәләлик онлары бу нис едәтдән чәкиндиңә билмәмишдик. Һәдисиңи тәрәдәнини әдны дәгиг билмәсән дә, ушагларын бахышы, достумун сифәтиндәки ифәдәләр мәни шүбһәјә салмышды. Јахшы ки, бу чәнсыхычы ән узун сүрмәди. Мүәллим деди:

—Ушаглар, сиз пионер анды ичбисиниз, пионер галстуку кәздирисиниз. Лакин пионерә јарәшмәјән һәрәкәт едирсиниз. Мән артыг шүәни сындырмәг истәмшәм. Амма инди ону утандырмаг истәмирәм. Күман едирәм ки, о өз сәһвини баша дүшәчәк вә сизин гәршынызда үз истәјәчәк.

Зәнк вурулду. Мән ушаглардан өјрәндим ки, шүәни достум сындырмышдыр. Догрусу, онун горхағлығына үрәкдән ачдым. Аталар јахшы дејиб ки, «Дост јәмән күндә танынар». Мән дә достуму дүшдүјү бу чәтин вэзијјәттән гуртармаг үчүн она өз мәсләһәтимлә көмәк етмәји гәрәрә алдым. Она билдирдим ки, сәбаһ мүәллимдән үз истәјиб, һәгигәти она демәсә, мән дејәчәм.

Сәбаһы күн достумун һәрәкәтини тәггид етдим вә һәгигәти ачыб дедим. Бундан сонра о мәнән инчиди. Онун буна һағгы вәр идимий Ахы Островски дејир ки, «Достлуғ һәр шейдән әввәл сәмиимлик дәмәкдир, јолдашынын сәһвләрини тәггид етмөк дәмәкдир».

Мән әсл достлуғу Мирзә Сәфәрлә Уста Зейналын, Гәрәчә гызла Ағча ханымын, Мөһди илә Васјанын достлуғунда көрүрәм. Чүнки онларын достлуғунда дост хәс олән хүсусијјәтләр вәр.

Верилмиш бу ишшә нүмунәсинә тутулаи план ишин әввәлиндә хүсуси бәндләр шәклиндә әкс етдирилмәсә дә, онда кириш, әсас ниссә вэ нәтичә көзләнилмишдир.

Мүшанидәләр көстәрир ки, бәзи мүәллимләр мөвзунун характери нәзәрә алмадан һөкмән ишшәја план тутмагы вә ону ишшанын әввәлиндә јазмагы шакирдләрән тәләб едирләр. Бу исә шакирдлэри чәтилијә салыр, онлар нәдән башлајыб, нәдә гуртарачагларыны, бир ниссәдән дикәринә нечә кечәчәкләрини мүәјјәнләшдирә билмир, бәзән дә план онларын әл-голуну бағлајыр, шакирд ифадә етмәк истәдији фикри там кенишлији илә вәрә билмир. Бәзән дә елә мөвзулар олур ки, она әсас ниссәдән башламаг лазым кәлир, кириш еһтијәч галмыр. Бу, өзүнү ән чох мүшанидә вә мүһакимә характерли мөвзуларда (мәсәлән, «Бизим китабхана», «Пајызын бир күнү», «Кәндимиз», «Баһар бизә гонаг кәлир», «Габагчыл әмәк адамлары илә көрүш», «Клубда консерт» вә с.) көстәрир.

Габагчыл мүәллимлэрини иш тәчрүбәси көстәрир ки, онлар планын тутулмасы илә әлағәдәр јол верилән сәһвлэрини арадан галдырмаг үчүн материалын системә салынмасы бачарығыны (план тутмагы) шакирдләрдә жазылы дејил, шифани шәкилдә формалашдырмаға чалышырлар. Буна ашағыдакы рәнкәрәнк үсуллардан истифадә етмәклә наил олурлар.

1) Топланмыш материал үзрә мүсәлибә апармагла.

2) Әввәлки илләрдә жазылмыш (ејни сенифләрдә) шакирд ишшаларындан ән јахшыларыны сенифдә охутдурмагла.

3) Мәзмуну шәрһ едиб, коллектив тәһлил апардыгдан сонра өзүнич тутдуғу нүмунәви планы нүмајиш етдирмәклә.

4) Мөвзу елан олунмадан онун планыны вериб, адынын мүәјјәнләшдирилмәси үзрә иш апармагла.

5) Мүвәффәггијјәтсиз жазылмыш

шакирд ишшаларындан бирини лөһһәдә вә јахуд кодоскоп васитәсилә экранда нүмајиш етдириб, орадакы артыг ниссәләри вә чатышмазлыгылары шакирдләрә тапдырмагла.

6) Материалын системә салынмасы илә әлағәдәр жазычыларын әсәрләриндән нүмунәләр көстөрмәклә.

7) Охунмуш бәдин әсәрләрән биринә рәј јаздырмагла.

8) Әдәбијјат дәрслијиндә верилмиш бәдин әсәрләрән бирини јығчәм шәкилдә консектләшдириб, она план тутмагы өјрәтмәклә. Јери кәлмишкән гејд едәк ки, бәдин мөвзуларда жазылән ишшалар өз характери вә гурулушуна көрә сәрбәст мөвзулардан бир гәдәр фәргләндијинә көрә, зәнинимзчә, белә ишшалара үч ниссәли план тутулмасы мәғбул һесаб едилмәлидир. Мәсәлән, VI сенифин әдәбијјат дәрслијиндә Ә. Садығын сенифдәнхәрич оху үчүн нәзәрдә тутулмуш «Совет вәтәндәшы» әсәрини кечдикдән сонра онун әсасында план тутуб, ишшә јазмаг шакирдләрә тапшырылыр. Материал кениш олдуғундан она ашағыдакы кими үч ниссәли план тутулур:

1. Гарабаг дүзү белә јағыш көрәммишди.

2. Дәһшәтли мәнзәрә.

3. Гадынын миннәтдарлығы.

Планын биринчи ниссәси кириш, икинчи вә үчүнчү ниссәләри әсас ниссә вэ нәтичә характери дашыјыр. Тәчрүбә көстәрир ки, верилмиш план материалын гыса шәкилдә консектләшдирилмәси, орадакы әсас фикрин ачылмасы вэ нәтичәни дүзкүн формалашдырлмасына көмәк едир, фикрин конкрет шәкилдә ифадәсинә шәраит јарәдир.

9) Материалын системә салынмасы бачарыгы үзрә тәртиб едилмиш хүсуси чалышмаларла. Бу чалышмалар елә һазырланыр ки, онлар шакирдләрә: 1) топланмыш материалын группашдырлмасы; 2) ишшадакы ајры-ајры ниссәләрини ваһид бир мәгсәд әтрафында бир-

ләшдирилмәси вә 3) план тутулмасы бачарыгларыны формалашдырмага күчкән бир истигамәт верир. Бу мәгәдлә дәрәдә мұәллимләр шакирдләри V синиф үчүн нәзәрәдә тутулан дидактик материаллардакы картчкәләр (300, 301, 302, 303 вә с.) үзәриндә дә ишләдирләр.

Тәдигат көстәрир ки, материал системә салынамасы илә әләгәдәр шакирдләрин ифадә вә ишә-ја план тутмаг бачарыгларынын формалашдырылмасы (шифаһи вә жазылы) вә ондан истифадә үзә

апарылан бу иш үсуллары шакирдләрин мәнтиги тәфәккүрүнү, мүстәгил жарадычылыг габилитәтин и вә нитгини инкишаф етдирир, онларын жазылы вә шифаһи мұлаһизәләринин кејфијәтини жүксәлдир, мөвзу вә ондан ирәли кәләп әсәс фикрин дәрк олунуб ачылмасы вә материалын сечилиб (саф-чүрүк олунуб) әсәс фикрә үјгүн мүәјјән ардычылыгга верилмәсинә, она өз мүнәсибәтини билдириб мүәјјән тәрбијәви нәтичәләрә кәлмәсинә имкан жарадыр.

«ВАГИФ» ДРАМЫНДА ШӘХС АДЛАРЫ

Рамиз НОВРУЗОВ

филолокија елмәри намизәди, республиканын әмәкдар мұәллими

Ким дејә биләр ки, сәнәткар бу вә ја дикәр образыны дүшүнәндә она верәчәји ады тәсадүфи оларат сечир, мүәјјән ганунаүјгүндүглары көзләмир? Хејр, чох заман белә олмур. Сәнәткар һәр бир персонажын мөвгеји, нитги, ифадә тәрзи илә јанашы, онун адыны да фәргләндирмәјә диггәт јетирир. О чалышыр ки, мүсбәт сурәтләрин адында лексик мә'на мүсбәт чаларлары, мәнфи сурәтләрин адында исә мәнфи әләмәтләри әкс етдирә билсин. Һәтта бә'зән бәдин әсәрләрин өзүндә бу мә'наларын «сирри» ачылыр. Мәсәләп, Низаминин «Хејр вә Шәр» һекајәсиндә охујуруг:

Кәччин бири Хејр, бириси Шәрди,
Онлар адлары тәк ишләр көрәди...
Танры гәзәбинә кәлмиш залым Шәр
Көрдү ады кими јарамаз ишләр...

Шаһ деди: «Еј јахшы адам, сөјлә бир
Сәнин адын нәдир? Деди:
«Хејрдир.

Сәадәт бәхш едиб мәнә Үлкәрим,
Үјгүндүр адыма сөзүм,
ишләрим».

Бә'зи сәнәткарлар исә бу мүнәсибәти башга чүр ифадә едирләр: јаратдыглары сурәтләрин әсл адларына мүсбәт вә мәнфи әләмәтләри әкс етдирән тә'јинләр артырырлар, мәсәләп: Кефли Искәндәр, Рус Әһмәд, Сибир Матвеј, Гатыр Мәммәд, Јасты Салман, Лал Һүсеји, Пардон Гурбанәли вә с. Сатирик әсәрләр белә адларла даһа зәнкин олур.

Тарихи бәдин әсәрләрдә шәхс адлары адәтән ики чүр ишләнир: 1) мұәллифин өзүнү вердији ад олур; 2) тарихи шәхсијәт ады олуб, бәдин әсәрә образ кими кәтирилир.

Јарадычылыгы жүксәк сәнәт нүмунәләри илә зәнкин олан халг шаири С. Вурғун шәхс адларындан һәр ики формада истифадә етмишидир.

«Вагиф» пјесиндә образларын характери илә онларын адларынын лексик мә'насы арасында паралеллик, тамлыг даһа чох нәзәрә

чарпыр вә бу, мүсбәт сурәтләр үчүн даһа артыг сәчијәвидир.

Әввәлә Вагиф сурәти вә «вагиф» сөзү һаггында. Мә'лумдур ки, «вагиф» әрәб сөзү олуб билличи, мә'луматлы, хәбәрдар, дикәр мә'нада малыны, мүлкүнү еһсан едән вә с. дәмәкдир. Халг арасында шаир М. П. Вагиф һаггында «һәр охујан Молла Пәнаһ, һәр гатырчы Мурад олмаз» сөзләриндә дә бу мә'наларә ишарә едилир. «Вагиф» пјесиндәки Вагиф сурәтинин характериндә һәмни мә'наларә тамамлә тәсдиг олунур. Башга сөздә, биз Вагифи һәртәрәфли мә'луматә малик, һәр шејдән хәбәрдар, жүксәк мәдәниј-јәтли, сөзүн кенши мә'насында дипломат, сijasәт адамы, өз халгына бағлы бир инсан кими таныјырыг. Шаир өз вагифлијинә ишарә едиб ләвгәләна билмәз, ләкин она јахын оланлар бу барәдә ифтихарла данышырлар. Буну Видади, Хураман, Әли бәј вә башгаларынын сөзләриндән көрмәк олар:

Видади.

Јох... јох... 'һүсеп-кәләм Вагифдә
вардыр,
Һәр сөзү өлмәјән бир
јадикардыр.

Хураман.

Шаирдир, көрүнүр, дүз илгары
вар,
Нә кәзәл, нә ширин кәләмлары
вар!

Әли бәј.

Сәнин күнәш бәјдә бир
винчанын вар—
Чијиндә ел дәрди
дашыјачагдыр,
Бу дүнја дурдугча
јашајачагдыр!..

Биз бөјүк шаир һаггында ејни етирафлары даһа тәсирли шәкилдә Вагифин дүшмәнләриндән дә ешидирик. Мәсәләп, һәлә Вагифлә үз-үзә кәлмәмишдән, гијаби танышыг әсасында Вәзир Гачара дејир:

Шаирдир, ләгәби «Вагиф»
Јаранмиш, дејирләр, һәр елмә
вагиф...
Дејирләр, арифдир о Ибраһим
хан;
Дејирләр, дәрә алыр Молла
Пәнаһдан.

Әсәрин мәнфи гәһрәманларындан олан Шејхин бу сөзләри исә кинәјә илә дејилсә дә, Вагифин дәрри кәләмларынын тәсдиги кими сәсләнир:

Бәли, дәрә алачаг бизим бөјүк
хан
Бунун һәкимапә
кәләмларындан...

Гачарын нәзәриндә дүнјада јахшы һеч нә јохдур. Өзүнүн дедији кими, Вагиф онун ән гаты дүшмәнидир. Бунула белә, Гачар Вагифин бөјүк сәнәти гаршысында сусмага мөчбур олур:

Вәзир! Бу, доғрудан, бөјүк
гүдрәтдир,
Һәр сөзү, сөһбәти чанлы
сәнәтдир.

Ады илә әмәлләри арасында вәһдәт олан сурәтләрдән бири дә Видадидир. Видади илә Вагифин достлуғу үчүн әсәрдә марағлы деталлар сечилмиш, охучуларә әсл достлуғун нүмунәси көстәрилмишидир. Елә әсәрин өзүндә Әли бәј белә бир достлуға гитә һисси илә дејир:

Ата, лап һејранам Видадијә мән.
Доғрудан, о сәнә јаныр үрәкдән.
Нә тәмиз, нә бөјүк тәбиәти вар,
Она бәизәсәјди бүтүн инсанлар!..

Ади күнләрдә, узағда јашадыгы вахтларда Видади Вагифи унутмур, онун «белини гырап һәсрәти илә» јашајыр, нә гәдәр достлары, кәлиб-кәдәнләри олса да, јенә Вагифи дүшүнүр:

Оф... о, Гарабага көчәндән бәри,
Көдәлир өмрүмүн бу сон
күнләри...

Онсуз күнү-күндөн чохалыр
гэмим
Ојду бу јерлердө көнүл
һәмдәним.

Вагифин ән фачиәли күнләриндә бу достлуг ағыр сынаглардан кечир, Видади досту үчүн атәшләрдә јанан пәрванәјә дөнүр. Достуну деспотун зүлмүндөн хилас етмәк үчүн о, Вагифин бөјүклүјүнү Гачара чатдырмагла белә адама гыј-мамага чагырыр, дикәр тәрәфдән исе достунун јолунда өлүмә һазыр олду-гуну билдирир. Вагиф зинданда-дыр. Видади онун азад олунамасы үчүн Гачара јалварырса да, бу бир пәтичә вермир. Онда Вагиф өлүм-дән гөрхмадыгыны билдириб досту-на кәндә гајытмагы тәклиф етдикдә Видадидән ашагыдакы чавабы алыр:

Нечә? Мән гајыдым? Буну
көрмәзсән,
Сән өлән торпагда өләчәјәм мән!

Әсәрин сонунда Гачарын мәглу-бијәти вә Вагифин зиндандан хилас оламасыны һәдсиз севинчлә гар-шылајан да Видади олур.

Бүтүн бу дејиләләр «видади» сөзүндә ифадә олуан мәнәни та-мамилә доғрулдур. Һәмни мәнә исе әрәбчә достлуга мәнсуб, дост-лугла әлагәли, достлугла бағлы демәкдир.

Күлнар вә Әминә сурәтләри һаг-гында. Күлнарнын симасында С. Вур-гун намуслу, гејрәтли, вәфалы, һәм дә көзәл олан гадын сурәтинин тәсвир едир. Мәнәвни көзәллик, тә-минзлији, сафлығы илә шөһрәт га-занмыш нар күлү кими пак әхлағ Күлнарны сәчијәләндиран әсас кеј-фијәтләрдир. Әли бәјин тојундан сонра Вагифин кәлини һаггында дедији сөзләр «күлнар» кәлмәси-нин мәнәсы илә (фареча нар кү-лү, ал гырмызы) һәмәһәнкдир:

Јазын лаләсидир ал јанағларын,
Јагут кәнаридыр күл
додағларын.
Чамалын дүнадыр, гучағын
чәннәт,

Утансын һүснүндән о кор
шәриәт!..

Күлнарнын анасы Әминә, сөзү-лүгәти мәнәсында олдуғу кими, инанылмыш, мөтәбәр, етибарлы бир гадындыр. Әсәрдә аз көрүнмә-синә бахмајарағ, о, тамашачыда бу тәәсүраты јарада биллр. Күл-нар кими бир кәлинин анасы, Әли бәј кими күрәкәнин гајынанасы башга чүр ола билмәз. Вагифин евиндә гонағ олан Видади дә ети-бара, инәма, мөтәбәрлијә ишарә едәндә Әминәни нәзәрдә тутур:

Дүздүр, ағыллыдыр гызымыз
Күлнар,
Сүдү тәмиз олур бизим аналар.

С. Вурғун башга епизодик сурәт-ләрин дә ады илә әмәлләринин бир-бирини тамамламасына диггәт је-тирмишидир. Белә сурәтләрдән би-ри дә Тәлхәкдир. Тәлхәкәрин, ко-саларын, кечәлләрин Шәрг халғ-ларынын фольклорунда мүсбәт планда даһа чох тәсвир едилдији мәлүмдур. С. Вурғун бу әпәнәни Тәлхәк сурәти илә «Вагиф» драмы-на да кәтирмишидир. «Тәлхәк» фарс сөздүр, камына чатмајан, ачы-дил, тәлхи, әһвалы позулмағ мән-насындадыр. Һәмни ады дашыјан сурәт дә нәзәримиздә белә чап-ла-ныр. Тәлхәјин ачы-ачы данышма-сынын сәбәби шаһларын зүлмү, са-рај әдәләтсизликләридир. Драма елә бир чидди һадисә јохдур ки, Тәлхәјин она мүнәсибәти оламасын. Тәлхәк әввәлләр Ибраһим ханын, сонра исе Гачарын гәзәбли апа-рыны хош әһвали-руһијә илә әвәз етмәк үчүн чыхыш едир. Лакин бу, заһирән беләдир. Тәлхәјин сөзлә-риндә зәманәдән шикајәти ачмағ үчүн Вагифин «Көр нәләр даны-шыр ағыллы Тәлхәк»—сөзләри ачар ола биләр. Башга сөзлә, Тәл-хәјин јуморлу, Вагифин исе сәр-раст чыхышлары онлары ејин мөв-гедә бирләширир. Будур, Тәлхә-јин сөзләриндә ифадә олуан әсас шикајәтләр:
(Хураман кими гадынларын вәфа-сызлығына ишарә)

Бир гумардан, бир атдан,
Бир дә көзәл арваддан,
Еһтијатлы доланмағ,
Еһтијатлы доланмағ.

(Сарај рәзаләтинә ишарә)

Чох алышыб, чох јанмајын,
Ушағ кими инанмајын,
Бу дүнјанын сәфасына,
Сарајларын вәфасына.

(Ибраһим ханын Гачар һүчүму-на еттинәсыз мүнәсибәтинә ишарә)

Орду чәкибдир Гачар,
Шејпур чалыр гошулар,
Сән јухуна шәкәр гат,
Јахшы узан, јахшы јат!..

(Ибраһим ханын халға етдији зүлмә ишарә)

Гој ахсын милләт ганы,
Чәк башына јорғаны.

Икинчи пәрдәдә Ибраһим хан, доғрудан да јатмыш вәзијәтдәдир. Тәлхәк сабиранә сөзләри илә ағыр вәзијәтә нараһатдыр, Ибраһим хан исе јох.

Тәлхәклә Ч. Мәммәдгулузадәнин Кефли Искәндәри арасында маниј-јәтчә бир јахшылығ вар. Искәндәр кими онун да сөзләринә чидди әһ-мијјәт верилмир. Һалбуки Тәлхә-јин кинајәли сөзләри анчағ мәнфи сурәтләрә гаршы чеврилиб. Мәсә-лән, о, Шејх һаггында дејир:

Вагифи салдын тора,
Гојмадын динч отура.
Шејхин кәламы хошдур,
Мәним кәләмсә бошдур.

Јахуд Гачар һаггында (кәмәринә ишарә илә):

Шаһим! Елә мән дә билирәм буну,
Кәмәрдән гијмәтли сиздә нә вар
ки?

Вагифә мүнәсибәтдә исе Тәлхә-јин мөвгеји башгадыр, чиддидир, о, шаирин фачиәсинә шәриқдир:

Нәләр көрдүн, аман, Вагиф!
Нә гансызмыш заман, Вагиф!
Мән демәдимми чох јанма,
Ушағ кими чох инанма
Бу дүнјанын сәфасына,
Сарајларын вәфасына.

Беләликлә, Тәлхәк әсәрдә, ады кими мәнфи типләрин ашына дуз төкән, тиканлы сөзләри илә онла-рын тәлхини корлајан, мүсбәт су-рәтләрә мүнәсибәтдә чидди тәсир бағышлајан бир образ кими чап-ла-ныр.

Ғапычы Зүлфугар вә гачағ Теј-мур. Гачарын дәстәсиндән олан бу адамлардан бири (Тејмур) шаһын зүлмүндән чана дојуб Елдарын дәстәсиндә вурушур, дикәри (Зүл-фугар) Гачарын јанында ону гәт-лә јетирмәјә фүрсәт ахтарыр. Мән-шәчә монғол сөзү олан «тејмур» кәлмәси «дәмир» мәнәсыны ифадә едир. Бу ад сурәтин мәғсәдинә, әгидәсинә—Гачар истибдадына гаршы мүбаризәдә дәмир кими мөһ-кәмлијә, ирадәлилијә ишарәдир. Анчағ бу характеринә көрә Тејмур башчылығ етдији дәстәни Иран ор-дусундан ајырыр, Елдарын дәстә-синә гошур. Ики күрчү әсиринини хилас олунамасында ролу, зиндан-да олан күрчү әсири көзәл Тама-раја мүнәсибәти, әсәрин сонунда исе «Ғапычы әлиндә сыјырма хән-чәр кәләрәк ону (Гачары—Р. Н.) вурур» — ремаркасы Зүлфугарын (әсәрин чох јериндә гапычы ады илә верилир) тамамилә мүсбәт чәбһәјә мәнсуб олдуғуну көстәрир. Зүлфугар (мәнәсы әрәбчә ики фәгәрәли, ики ағызлы, бел фәгәрәләрниң ша-ғалајан хәнчәр демәкдир) мүстәгим мәнәда хәнчәр кәздир-дији, мәчәзи мәнәда исе Гачар зүлмүнә хәнчәр кими кәскин олду-ғу үчүн бу ады дашыјыр. Зүлфуга-рын:

Фүрсәт ахтарырам, кәләр бир
заман,

Дојунча ичәрәм сәнни
ганыдан.

—демәси, Гачарын өлдүрүлмәсини-

дә иштиракы онун бу мөвгәҗини тәс-
диг едир.

Хураман пјесини зиддиҗәтләи су-
рәтидир. О, көзәл, назлы, гәмзәли
бир гадиндыр, өмүр јолуну Вагиф исе
көзәллиҗи гүмәтләндирир вә Ху-
раман мұрачист едәндә «сәрви-
паз», «назлы ишкар», «ај чамаллы»,
«афәт», «күл додагылы» кими епи-
тетләр ишләди. Бу епитетләр
«хураман» сөзүңи лексик
мәнасына да аиддир—фарсча и аз
вә эда илә, саллана-сал-
лана, назлана-назлана је-
ријән демәкдир. Вагиф дахили
көзәллик ашигидир. Бу көзәллиҗи
—тәмиз әхлагы Хураманда көрмә-
дикдә ону даһа һәмни епитетләр-
лә вәсф етми, «бивәфа јар», чох
заман исе кинајә илә «вәфалы јар»
адландырыр.

С. Вургун бә'зи гәһрәманларына
дини адлар, пейгәмбәрләрини адла-
рыны вермишир. **Ибраһим хан** вә
Илјас да беләләриндәидир. Динә
көрә Ибраһим Хәлил вә Илјас Јә-
һуди пейгәмбәрләриндән олуб, бүт-
пәрәстлијә гаршы тәблиғат апар-
мыш вә буна көрә тә'гиб олунмуш-

АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИНДӘН МҮХТӘЛИФ БӨЛМӘЛӘРИН ӘЛАГӘЛИ ТӘДРИСИ ҺАГҒЫНДА

Мәммәд ҺӘСӘНОВ

педагожи емләр намизәди, С. М. Киров адына АДУ-нун досенти

«IV—VIII синифләр үчүн Азәр-
бајчан дили програмы»ның башлы-
ча тәләбләриндән бири Азәрбајчан
дили тә'лиминдә шакирдләрә мұва-
фиг бачарыг вә вәрдишләр ашыла-
магдан ибарәтдир. Бу бачарыг вә
вәрдишләр, бир гәјда олараг, фонет-
ника, лексика, грамматика, үслуби-
јат, орфоэпија, орфографија вә дур-
гу ишарәләринә аид нәзәри матери-
алларын кечилмәси, һәм дә јери

16

лар. «Вагиф» әсәриндә дә онлар
ејни чәбһәнини адамларыдырлар.
Илјас Елдарын дәстәсиндә часуе-
луг едир, Ибраһим ханын тапшы-
рыгы илә Елдары өлдүрмәк иста-
јир. Демәк, С. Вургун бир тәрәф-
дән дини адлары мұсбәт дејил,
мәңфи гәһрәманларына вермиш,
дикәр тәрәфдән исе булары, дини
әфсанәдә олдугу кими, бир-бири-
дән ајырмашыдыр.

Шејх әрәбчә гоча, пир, бир
гә биләнини башчысы мәна-
ларыны билдирир, дикәр тәрәфдән
исә мұсәлманларын зијарәтканы
сајылан Кә'бәнини һәјәт бахычысы-
на верилән аддыр. «Вагиф» дра-
мында Шејхни сәңијәси илә ады-
нын мәнасы арасында бир јахын-
лыг вардыр. О, әсәрин әввәлиндә
Ибраһим хана, сонра исе Гачара
гуллуғ көстәрир. Хураманын Ибра-
һим хана сатылмасы, Илјасын Ел-
дарын дәстәсинә сохулмасы кими
тәдбирләрини «ағсаггаллыгыны»
Шејх едир. Шуша галасы алындыг-
дан сонра өз чанынын горхусундан
Гачара сатгынылыг едән дә Шејх-
дир. Шејх намуслу адамлары бәд-
бәхт етмәјин, вәтәни, халгы сатма-
гын «ағсаггалыдыр», пешәкары-
дыр.

кәлдикчә әлагәли өјрәнилмәси јолу
илә вериләр.

Ғабагчыл мұәллимләр дилин мұх-
тәлиф бөлмәләринини әлагәли тәд-
рисинә чидди диггәт јетирир, елми-
методик әдәбијатда бу мәсәдә
бир сыра фәјдалы фикирләр ирәли
сүрүлүр. Мәсәлән, В. А. Добромыс-
лов рус дили мәктәб курсунун ајры-
ајры бөлмәләринини әлагәли өјрә-
дилмәсиндән бәһс едәркән јазыр:

«Шакирдләрдә вәрдишләрини, хусу-
сән ишфайи вә јазылы нитг мәдә-
нијјәтинини ишкишафыны тә'мин ет-
мәк үчүн мұһүм бир мәсәләни—рус
дили дәреләриндә ајры-ајры бөл-
мәләрини әлагәләндирилмәсини дә
һәлл етмәк ләзимдыр. Биз белә һе-
саб едирик ки, фонетика да, морфо-
локија да, синтаксис дә өз специ-
фик хусусијјәтләринини сахламагла
јанашы, һәмнишә бир-бири илә әла-
гәдар олур. Бу вә ја дикәр бөлмә-
нини өјрәнилмәси заманы шакирд-
ләрини илә диггәт елтијатынын зән-
кинләшдирилмәсинә, илә рабитә-
ли нитгинини ишкишаф етдирилмәси-
нә, илә әсәс дә орфографија вә дур-
гу ишарәләри вәрдишләринини фор-
малашмасына аз вә ја чох дәрәдәдә
фикир вериләр». (В. А. Добромыс-
лов. Актуальные вопросы препода-
вания русского языка. «Русский
язык в школе», №5, 1961, сәһ. 52.)

Профессор Б. Әһмәдовун фикрин-
чә, дили өјрәдәркән һәмнишә онун
элементләри арасындакы әлагә вә
мұнасибәтләри шәрһ етмәк, мәним-
сәтмәк ләзимдыр. Фонетика, лекси-
ка, морфолокија, синтаксис, үслу-
бијјат, орфографија, дургу ишарә-
ләри арасында, еләчә дә буларын
һәр биринини өз элементләри ара-
сында олан әлагә данм диггәт мәр-
кәзиндә сахланылмалыдыр. (Б. Әһ-
мәдов. Азәрбајчан дили вә тә'лими-
нини гануцлары, принципләри вә ме-
тодлары», «Маариф» нәшријјаты,
Бакы, 1974, сәһ. 17—18.)

Азәрбајчан дилинин ајры-ајры
бөлмәләринини әлагәсини тә'лим
просесиндә әсәс тутмаг мұәллимә
имкан верир ки, һәр бир бөлмәнини
специфик хусусијјәтләрини нәзәрә
алмагла, кечилмиш материалларын
мөһкәмләндирилмәси вә естетмә
салынамасы ишини даһа да сәмәрә-
ли тәшкил етсин. Мәсәлән, нитг
һиссәләри кечиләркән онларын син-
тактик ролу һагғында мә'луматы,
јахуд синтаксис өјрәдиләркән нитг
һиссәләри һагғында биликләри
мүнтәзәм олараг мөһкәмләндирмәк
имканы өлдә едир.

Грамматиканын өјрәдилмәси илә
мұвази олараг шакирдләрдә дүзкүн
јазы вәрдишләринини формалашды-

рылмасы кими мұһүм бир вәзифә
јеринә јетириләр. Үмумијјәтлә, ор-
фографија вә дургу ишарәләри тә'-
лими грамматиканы әсәс тутур.

Азәрбајчан дили мәктәб курсу-
нун тәдريس шакирдләрини тәфәккүр
вә нитгинини ишкишафы илә мөһкәм
сүрәтдә әлагәдардыр. Азәрбајчан
дили дәреләриндә грамматика, ор-
фографија вә дургу ишарәләри гәј-
даларынын характерини, грамма-
тик категорияларын охшар вә
фәргли хусусијјәтләрини, дил факт-
ларынын тәсинфи вә группашды-
рылмасыны өјрәндикчә шакирдлә-
рини идрәк фәаллијјәти, мәнтиги тә-
фәккүрү ишкишаф едир вә бунилә
әлагәдар олараг онлар нитгә даһа
мүкәммәл јиләләнирләр.

Азәрбајчан дили мәктәб курсуну
әлагәли шәкилдә өјрәтмәдикдә ша-
кирдләрини нитг вәрдишләринини иш-
кишафыны илә һәмнишә сәвијјәдә
тәшкил етмәк мұмкүн олур. Г. П.
Фирсовун јаздыгы кими, нитг иш-
кишафынын тәләбинә көрә шакирд-
ләрдән ардычыл курсу өјрәнәнә гә-
дәр бу һагда мұвафиг билијә ма-
лик олмалыдырлар, чүнки мәктәб-
лиләрини билијиндә дилин һәмни са-
һәсинә (синтаксис вә дургу ишарә-
ләринә) аид кәсир онларын нитг
ишкишафы вәрдишләрини ләңки-
дир. Демәли, Азәрбајчан дилинин
тәркиб һиссәләри илә сых әлагәдар
олан нитг ишкишафы үзрә ишләр
һәм ајры-ајры компонентләрини тәд-
рис просесиндә апарылар, һәм дә
бүтөвлүкдә бу курсу әһәт едир.
Дилчилик елми әсасында апарылан
һәмни ишләр, һеч шүбһәсиз, ша-
кирдләрини тәчрүби биликләрини
иәтинад едир.

Азәрбајчан дили мәктәб курсу-
нун мұхтәлиф бөлмәләри арасында
әлагә јаратмага һәлә ибтидан си-
нифләрдән башламаг вә бу иши
тәдричән давам етдириб баша чат-
дырмаг тәләб олунур. һәмни әлагә
јалпы нәзәри материалларын иза-
һы заманы дејил, тапшырыг вә ча-
лышмаларын ичрасы просесиндә,
хусусилә лингвистик тәһлилләрдә
дә јарадилмалы вә бурада јени ма-

2. «Азәрбајчан дили вә әдәбијат тәдريس», № 3.

17

териалла баглылыга хусуси диггэт јетирилмәлидир.

Азәрбајчан дилиндән мәктәб курсунун мүхтәлиф бөлмәләринин алағәли тәдриси чох кениш вә ајрыча тәдгигә еһтијачы олан бир проблемдир. Одур ки, биз бурада һәмин проблемин бир голундан—грамматиканын тәркиб һиссәләринин (морфолокија илә синтаксисин) алағәли тәдрисиндән данышмагла кифәјәтләнәчәјик.

Морфолокијанын тәдриси просесиндә синтаксисә һазырлыг ишләри апармаг, еләчә дә синтактик материаллары морфоложи биликләр әсасында өјрәтмәк мүәллимин арзусундан асылы дејил. Бу, грамматиканын бәрәбәрһүгүгү бөлмәләри арасындакы тәбии алағәдән, һабетә тәлимдә мүвафиглик принцип илә бағлы олан әлверишлилик принципиндән доган еһтијачдыр.

Азәрбајчан дили тәдрисиндә морфолокијанын дилин дикәр бөлмәләри, хусусән грамматиканын тәркиб һиссәси олан синтаксислә әлчәгләндирилмәси чох вахт јаддан чыхарылыр. Бәзи мүәллимләр сөзүч тәркиби вә сөз јарадычылыгы, еләчә дә нитг һиссәләрини сырф морфоложи чәһәтдән өјрәтмәклә кифәјәтләнир, морфолокијанын тәдриси илә алағәдар олараг шакирдләрин синтаксис вә дурғу ишарәләриндән газандыглары биликләри дәрриләшдирмәјә, онларын нитгини вә ифадәли оху техникасыны ишкышаф етдирмәјә фикир вермирләр. Тәкчә мүәллимләр дејил, һәтта бәзи методистләр дә белә күман едирләр ки, морфолокијанын тәдрисиндә синтаксис бәһсинә тохунмаг дил һадисәләрини алағәлән-дирмәк дејил, чүнки бу, тәлими агырлашдыра биләр.

Јохлама јазы ишләринин нәтичәләри белә бир фикир сөјләмәјә әсас верир ки, морфолокија бәһсинин тәдриси просесиндә шакирдләрин ашагы синифләрдә, еләчә дә IV синифдә синтаксис вә дурғу ишарәләринә анд алдыглары биликләри артырмагла мүнтязәм мәшғул олмаг лазымдыр. Чүнки синтаксис бәһсинин тәдрисинә гәдәр дурғу ишарә-

ләри илә алағәдар пропедевтик мәшғәләләр апарылмадыгда шакирдләр график ишарәләрә даир мүәјјән вәрдиш газана билмир вә онларда бу ишарәләрин дүзкүн тәт-бигинә тәдричән лагејд мүнасибәт јараныр; һәтта бәзи мүәллимләр морфолокијанын тәдриси просесиндә дурғу ишарәси сәһвләрини «хыр-да» шеј сајыр вә беләликлә, өзләри һисс етмәдән шакирдләрин нитг вәрдишләринин ишкышафыны ләнкитмәјә мејл көстәрирләр. Ајдындыр ки, дурғу ишарәләрини мүкәмәл мәнимсәтмәк шакирдләрин өз фикирләрини дүзкүн вә ардычыл ифадә етмәләри илә сых алағәдардыр. Дурғу ишарәси сәһвләри, орфографик сәһвләрә һисбәтән, чүмләнин мәнасыны даһа чох тәһриф едир. Она көрә дә шакирд јазыларындакы дурғу ишарәси сәһвләри-нә һеч дә лагејд мүнасибәт бәсләмәк олмаз.

IV—VI синифләрдә апарылан ифадә вә ишә јазыларын тәһлили көстәрир ки, бәзи шакирдләр мүхтәлиф синтактик гурулушлу чүмләләрдә дурғу ишарәләриндән дүзкүн истифадә етмәји бачармырлар, бәзиләри илә дурғу ишарәләрини јерли-јериндә ишләдә билмәдикләри үчүн мүрәккәб конструкијалы чүмләләри һиссәләрә парчалајыр. өз фикирләрини мүкүн гәдәр ғыса вә садә чүмләләрә вермәјә чалышырлар. Буна көрә дә шакирдләрин сәрбәст јазыларында ашкара чыхарылан дурғу ишарәси сәһвләрини сајы орфографик сәһвләри сајына һисбәтән чох олур.

Әлбәттә, синтактик категоријаларын мәнимсәнилмәси тәкчә дурғу ишарәләри сәһвләри илә бағлы дејил, һәм дә чүмлә тәртиби сәһвләри илә алағәдардыр; шакирд јазыларында белә сәһвләр дурғу ишарәси сәһвләриндән һеч дә аз олмур.

Бүтүн булар ајдын көстәрир ки, IV—VI синифләрдә морфолокијанын тәдриси илә алағәдар олараг синтаксис вә дурғу ишарәләринә анд мәлумат вермәк, еләчә дә нитг мәдәнијјәти, үслубијјат үзрә мүәјјән ишләр көрмәк чох зарурдир. Дил тәдриси илә алағәдар апары-

лан психоложи тәдгигатлар да бу фикир тәсдиг едир.

Морфолокијанын тәдриси просесиндә синтаксис вә дурғу ишарәләринә анд мәлумат верәркән бир сыра шәртләрә әмәл едилмәлидир. Бу мәгсәдлә, һәр шејдән әввәл, синтаксис вә дурғу ишарәләринә анд вериләчәк биликләрин һәчми вә мазмуну дәгиг сурәтдә мүәјјәнләшдирилмәли, конкрет синтактик һадисәнин морфолокијадан мәһз һаңсы мөвзуларла алағәли шәкилдә өјрәдиләчәји бағагчадан планлашдырылмалыдыр; чүнки морфолокијанын тәдриси просесиндә синтактик вә дурғу ишарәләринә анд мәлумат вермәк үчүн хусуси дәрә сааты ајрылмыр вә буна еһтијач да јохдур. Мүвафиг синтактик материаллар морфолокијадан кечилән бу вә ја дикәр мөвзу илә алағәли шәкилдә өјрәдилир. Бу заман, әлбәттә, ашагы синифләрдә, еләчә дә IV синифдә синтаксис вә дурғу ишарәләринә анд газанылмыш биликләр әсас тутулур.

Морфолокијанын тәдриси просесиндә синтаксис вә дурғу ишарәләринә анд верилән мәлуматын мазмуну вә һәчми һағында мүхтәлиф фикирләр мөвчуддур. Тәдгигатчы методист В. И. Аполлонова көстәрир ки, синтаксис вә дурғу ишарәләринин өјрәдилмәсинин әлверишлилији һағында ики мұләһизә диггәти чәлб едир: бир сыра мәғаләләрдә (мәсәлән, Г. И. Блиновун, И. Г. Уриновун әсәрләриндә) морфолокијанын тәдриси просесиндә синтаксис вә дурғу ишарәләри илә алағәдар олараг ибтидан синифләрдә

кечиләнләрин тәкрярына диггәт јетирилмәси мәсләһәт көрүлүр; дикәр әсәрләрдә (мәсәлән, Н. А. Бул-лејевин, Л. А. Макарованын, Б. П. Озерскајанын, Г. П. Фирсовун тәдгигатларында) илә һәмин мәлумат јалһыз ибтидан синифләрдә кечиләнләрин тәкряры илә мәһдудлашдырылмыр, һәм дә, шакирдләрә синтактик конструкијалара вә дурғу ишарәләринә анд јени биликләр верилмәси вә бунун тәчрүби истиғамәтдә өјрәдилмәси зарури һесаб едилир.

Бу да нәзәрә алынмалыдыр ки, бәзи морфоложи материаллар тәкчә бир синтактик мөвзунун дејил, бир нечә синтактик мөвзунун өјрәнилмәси илә алағәдар олараг тәкряр едиллиб јада салыныр. Мәсәлән, һәмчине үзвү чүмләләр, мүрәккәб чүмләләр, васитәсиз нитг кечиләркән ки бағлајычысы һағында данышмаг, онун бәзи алағәтләринин изаһ етмәк лазым кәлир; јахуд көмәкчи нитг һиссәләринин спесифик алағәтләри, сөз бирләшмәләри, чүмләдә сөзләрин алағәси вә чүмлә бәһсләри өјрәдиләркән тәкрярән ачылыр, ајдынлашдырылыб мөһкәмләндирилир. Еләчә дә бу вә ја дикәр нитг һиссәси өјрәдиләркән онун морфоложи алағәтләри илә синтактик ролу вәдәт һағында изаһ едиллир. Әлбәттә, белә тәкрярлар јекнәсәг характер дашымама-лы, шакирди јормамалыдыр. Тәкряр јолу илә јада салынан мәлум билик шакирдә, нечә дејәрләр, јени кими көрүмәли, онда јени вәрдишләр јарадылмасына көмәк етмәлидир.

ЛЕКСИКАНЫН ТӘДРИСИНДӘ ÜСЛУБИЈАТ ÜЗРӘ АПАРЫЛАН ИШЛӘР

Кән'ан МИКАЈЫЛОВ

педагожи елмләр намизәди, С. М. Киров адына АДУ-нун досенти

Мәлум олдуғу кими, орта мәктәбдә шакирдләрә грамматик гәјдаларла јанашы, практик үслуб нормалары да өјрәдиллир. Грамма-

тика дилин грамматик гурулушуну —дахили ишкышаф гануналарыны, спесифик чәһәтләрини өјрәдир. Üслубијјат илә, грамматикадан фәрг-

ли оларга, дилдә мөвчүд олан ифадә васитәләрини, сөзү ачыб мәгамына көрә дүзкүн ишләтмәји өҗрәдир. Башга сөзлә десәк, үслубиҗат дилчликләкдә фикир вә һиссләримизи ифадә етмәк үчүн дилни ихтиҗарында олан васитәләри өҗрәнән бир бөлмәдир.

Бу мәнада үслубиҗат грамматикаҗа гаршы дурмур, әксинә, ону тамамлаҗыр. Нитг фәалиҗәтинин өҗрәнилмәсиндә бу ики саһә бә'зән бир-биринә күзәштә кедир. Мәсәлән, «Мәммәд Раһим 1907-чи илдә Бақы шәһәриндә анадан олмушдур», «М. Раһим ибтидаи тәһсилни рус-татар мәктәбиндә алмышдыр».

Бу чүмләләрин икиси дә грамматик чәһәтдән дүзкүндүр, ләкин үслуб бахымандан нөгсанлыдыр. Грамматика үслуба күзәштә кетдиҗиндән икинчи чүмлә белә җазылмалыдыр: «О, ибтидан тәһсилни рус-татар мәктәбиндә алмышдыр».

Башга бир мисал: «Ганусуз оларга дөвләт әмлакыны дагыданлар чәзәланмалыдыр». Бу чүмлә дә грамматик чәһәтдән дүзкүн, мәнтиги вә үслуби чәһәтдән нөгсанлыдыр. Бурадан белә нәтичә чыхармаг олар ки, дөвләт әмлакыны гануни оларга дагытмаг олар. Һалбуки дөвләт әмлакы тохунулмаздыр, ону дагытмаг олмас.

-лар грамматикада чәм шәкилчиси кими ишләнирсә, үслубиҗатда мәгамына көрә мүхтәлиф мәналары ифадә етмәҗә хидмәт көстәрир. Мәсәлән:

1. Сизин күлдүҗүнүз чобан торпагы Низамиләр, Фүзулиләр җетирмиш. (С. Вурҗун)

Бурада -ләр шәкилчиси фәхр вә фәрәһ һиссләрини билдирир.

2. Мәдән сулары ичин. Бурада -лар мүхтәлиф чешидли сулары билдирир (бадамлы, боржомы, нарзан, истису вә с.).

3. Соҗуғлар дүшүр. Бурада -лар просесин ардычылыгынын давам етмәкдә олдуғуну билдирир.

Сифәт дүзәлдән шәкилчиләрин мәчәзи мәна ифадә етдиҗини нәзәрә алан дос. Н. Балыҗев җазыр: «Шакирдләри баша салмаг лазымдыр ки, сифәт дүзәлдән -сыз шәкилчиси әшҗада, әсәсән, әләмәтин юхлуғуну, бә'зән дә азылығны билдирир. Мәсәлән, палтосуз адам ифадәсиндә -суз шәкилчиси илә дүзәлмиш палтосуз сифәти әшҗада әләмәтин олмадығны, ағылсыз киши ифадәсиндәки ағылсыз сифәти илә әләмәтин азылығны билдирир.

Сөз җарадычылығны тәдрис едән мүәллим сөздүзәлдичи шәкилчиләрин мәна е'тибарилә рәнка-рәнклиҗинә дә тохунмалыдыр. Мәсәлән -лыг шәкилчиләри васитәселә әмәлә кәлән сөзләрдәки мәна фәргинә нәзәр салаг.

Мешәлик, бағлыг, гумлуғ, үзүмлүк әшҗанын чохлағ тәшкил етдиҗини билдирән; **мүәллимлик, һәкимлик, дәрзилек** сәнәт вә пешә ады билдирән дүзәлтмә исимләрдир. **Достлуғ, инсанлығ, гардашлығ** сөзләриндәки шәкилчиләр шәхс аңлаҗышы ифадә едән исимләрдән мүчәррәд мәналы јени исимләр дүзәлдирсә, **јахшылығ, бөҗүклүк, көзәллик, тәмизлик, шадлығ, әҗрилик, дүзлүк** сөзләриндә бу шәкилчиләр сифәтләрдән мүчәррәд мәналы исимләр әмәлә кәтирир. Буну ашағыдакы мисалларда даһа ајдын мүшәһидә етмәк олар:

1. Бурада мешәлик чохдур. 2. Инсанлар арасында инам, достлуғ вә гардашлығ олмалыдыр. 3. Јахшылығ, јамаңлығ дурмуш үз-үзә, Дилсиз әсрләрдән мирасдыр бизә. (С. Вурҗун)
4. Көзәллик ондур, доғгузу дондур. (Аталар сөзү)
5. һәҗәт јетим галар олмаса ана, Инсанлығ әбәди борчлудур она. (Н. Гәһрәмәнов)

Мүәллим -чы шәкилчиси илә әләгәдар оларга -шүнас шәкилчиси һағгында да шакирдләрә мә'лумат верә биләр. О, изаһ етмәлидир ки, -шүнас шәкилчиси дилимиздәки -чы шәкилчиси илә синонимдир. Ләкин биз әдәбиҗатшүнаса «әдәбиҗатчы», дилшүнаса «дилчи», дүгәтшүнаса

«дүгәтчи», тәбиәтшүнаса «тәбиәтчи» деҗә билдиҗимиз һалда, шәргшүнаса «шәргчи», торпағшүнаса «торпағчы», сәнәтшүнаса «сәнәтчи», мәктәбшүнаса «мәктәбчи» деҗә билмәрик.

Тә'лим просесиндә шакирдләр үчүн дәғиг олмаҗан сөзләрин мәнасынын изаһына кениш јер верилмәлидир. Чүнки шакирдләр, бир сыра сөзләрин мәнасыны билмәдән нитгләриндә ишләдир вә буна көрә дә үслуб, орфография сәһвләринә јол верирләр. Мәсәлән, шакирдләрин бир чоху хәзән, хәзәл, фәнн, фәнд, мәтн, мәтин сөзләринин мәналарыны билмир вә буна көрә дә онлардан нитгләриндә дүзкүн истифадә етмирләр. Бу нөгсаны арадан галдырмаг үчүн мүғәјисә усулу чох әлверилидир. Һәмни мүғәјисәни ашағыдакы чүмләләр үзәриндә апармаг олар:

1. Хәзән вахты җарпағлар хәзәл олур. 2. Х синифдә бир нечә фәнн имтаһана дүшүр. 3. Пәһләван бу көрүшдә галиб кәлмәк үчүн фәнд ишләтди. 4. Мүәллим букүнкү дәрдә мәтин мәзмунуну мәнимсәтди. 5. «...Араз мәтин бир болшевик олмушду». (А. Ш а н г)

Тә'лим просесиндә синоним вә антонимләрин нитгдәки үслуби ролуну өҗрәдилмәсинә хүсуси оларга диггәт јетирмәк лазымдыр. Н. А. Плекин һағлы оларга җазыр ки, һарада паралел нитг васитәләри—синонимләр варса, үслубиҗат да орадан башлаҗыр. Унутмаг олмас ки, бу саһәдә апарылачаг ишдә шакирдләрә синоним вә омоним сөзләри сечиб көстәрмәк бачарығы ашыламагла мәһдудлашмаг олмас, әсл мәсәлә булардан нитгдә даһа мәгсәдәуҗун шәкилдә истифадә етмәҗин јолларыны өҗрәтмәкдән ибарәтдир (бах: Орта мәктәбдә Азәрбајҗан дилинин тәдриси. I һиссә, «Маариф» нәширҗаты, Бақы, 1976, сәһ. 236).

Нәзәрә алмаг лазымдыр ки, синонимләр өз үслуби чаларларыны адәтән мәтн дахилиндә бұрузә верир. Мәсәлән, зәнкин, варлы, дөвләтли сөзләри синонимләрдир. Нитгдә булардан ән чох ишләди-

ләнн зәнкин сөзүдүр. Тәкчә бу сөзүн өзү мүхтәлиф мәна чаларларына малик олмасы илә фәргләнир: мә'нәвиҗатча зәнкин адам, зәнкин музей, зәнкин китабхана, зәнкин нитг, зәнкин тәчрүбә вә с. ифадәләрдә буну ајдын иһсә етмәк олар.

Проф. А. Ахундов «Дил вә үслуб мәсәләләри» адлы әсариндә җазыр ки, Азәрбајҗан сәнәт шаирләри ичәрисиндә синонимләрдән ән кениш шәкилдә истифадә едән С. Вурҗун иди. С. Вурҗунун ше'рләриндә синоним сөзләр санки мә'наны мисраја бағлајан мисралардыр. Ашағыдакы бејтләрә фикир верәк:

Мәдәниҗәт! Сәнсиз нечә әмәл солду,
Нечә арзу, нечә мурад, нечә диләк?

Нә бир тоја кетдик, нә бир шадлыға,
Дөздүк һәр гытлыға, һәр касадлыға.

Дүнәнки тәнтәнә, бұсат, тәмтәрағ
Сусмуш бир иһамсыз рубаб сајағы.

Бурада биринчи бејтдә тәхминән ејни бир мәнада дөрд (әмәл, арзу, мурад, диләк), икинчи бејтдә ики (гытлығ, касадлығ), үчүнчү бејтдә илә үч синоним сөз (тәнтәнә, бұсат, тәмтәрағ) мисраја бәнд едилмишдир.

Көрүн халғ шаиримиз С. Вурҗун үрәк, көнүл, гәлб синонимләриндән мүхтәлиф ше'р парчаларында јеринә көрә нечә истифадә етмишдир.

1. Ачылмамыш бир китаб вар, онун долмуш үрәјиндә.
2. Көзүм көзүңүздән узаг олса да, Көнүлдән-көнүлә јоллар көрүңүр.
3. Инсан. О, мүгәддәс бир кәинатдыр, О сағ гәлби позан јалныз һәҗәтдыр.

Лексиканын тәдрисиндә антонимләр үзрә үслубиҗат ишләри апармаг үчүн, һәр шејдән әввәл, анто-

нимлэрдэн бэдин эдэбијјатда, чанлы дилдэ нечэ истифаде олунмасына эсасланмаг лазымдыр.

1. Бүтөв сечилмээди кем олмасајды,
Зил неч дујулмазды бэм олмасајды,
Нэш'энин гэдрили билмээди инсан,
Гүссэ олмасајды, гэм олмасајды.
(М. Раһим)
2. Кишилликдэн дэм вурмага нэ вар ки,
Чэтин күндэ киши олмаг чэтиндир.
Јахшы көрдүн, јаман көрдүн, фэрги нэ,
Данышмајыб разы олмаг асандыр.
(Ч. Новруз)

Антонимлэрини ма'наларыны вэ үслуби хүсусијјатлэрини шакирдлэрэ изаһ етмэк үчүн бу парчалар чох мүнасибдир.

Мүшаһидэлэриһиз көстэрир ки, бэ'зи мүэллимлэр антонимлэри тэдрис едэркэн бу лексик-үслуби категоријаны јалныз тэрифини өјрөтмэк вэ ики-үч мисал үзэриндэ изаһат апармагла кифајетлэширлэр. Ѓалбуки һэмни сөзлэрини нитгдэки ролу, үслуби имканлары, грамматик характери һаггында шакирдлэрдэ мүвафиг тэсэввүр ојатмаг лазымдыр. Мәсэлэн, мүэллим изаһ етмэлидир ки, **ширин** вэ **ачы** сөзлэри дад, сојуг вэ исти сөзлэри һэрарэт билдирэн антонимлэрдир. **Ширин** чај дејилдији киһи **ачы** чај ифадэси дэ ишлэдилир. Үзүм, нар **ширин** олдуғу киһи, **турш** да ола билир. **Хөрэк исти** олдуғу киһи, **көһнэ, бојат** да ола билир вэ с.

Дилмиздэ антонимлэр јанашы ишлэдилэркэн мүрәккәб сөзлэрини эмәлэ кәлмәсиндэ дэ мүһүм рол ојнајыр. Лакин проф. Э. Дәмирчизадэнин јаздығы киһи, белә һалда һәр чүр антонимлэр гошалаша билмир. Мәсэлэн, «эввәл-ахыр»-ын го-

шалығы мәгбул сајылып, «эввәл-сонра»-нын јох. Ѓалбуки **сонра** сөзү дэ эввәл сөзүнүн антонимни олур, ахыр сөзү илэ синонимдир.

Синонимлэрини тэдриси илэ эла-гәдар олараг үслубијјат ишлэриниһи апарылмасына хүсуси диггәт јетирмәк тәләб олунур. Бу мәгсәдлэ аша-ғыдакы типли чалышмалардан истифаде јахшы нәтичә верир.

Чалышма 1. Төһфә, һәдијјә, пај, бәхшиш, мүшкүл, чәтин, көзәл, гәшәнк синонимлэрини чүмләлэрдә ишлэдин.

Чалышма 2. Ашағыдакы синонимлэрдән һансылары нитгдә даһа чох ишләтдијинизи сөјләјин.

1. Ел, јурд, дијар, мәскән, вәтән.
2. Дөвләтли, пуллу, варлы, зәнкин.
3. Бөјүк, ири, јекә, нәһәнк.
4. Хырда, кичик, балача.

Чалышма 3. Ашағыдакы ше'р парчаларындан синоним сөзлэри тәпын вэ ма'насыны изаһ един.

1. Ел билир ки, сән мәннимсән,
Јурдум, јувам мәскәннимсән,
Анам, доғма вәтәннимсән.
Ајрылармы көнүл чандан,
Азәрбајчан, Азәрбајчан.
(С. Вурғун)

2. Достларын гәлбидир јурдум,
мәскәнним,
Үрәкдә бир нискил кәрәк
олмасын
Сағлығым бир јана, а достлар,
мәнним,
Сојуг мазарым да неч тәк
олмасын.
(Б. Ваһабзадә)

Чалышма 4. Верилмиш фразеоложи бирләшмәлэри ма'нача она ујғун кәлән бир сөзлэ эввәл един.

1. Гулаг асмаг.
  2. Әлдән дүшмәк.
  3. Башыны пијләмәк.
  4. Күркүнә бирә дүшмәк.
  5. Архасыны јерә вурмаг.
  6. Јола дүшмәк.
  7. Кәлләкәлләјә кәлмәк.
  8. Чана кәлмәк.
- Нүмунә: гулаг асмаг—дилләмәк.

ЕСТЕТИК ТӘРБИЈӘНИН АШЫЛАНМАСЫ ИМКАНЛАРЫ ҺАГГЫНДА

Адил БАҒЫРОВ

филолокија елмләри һәмизәди, Нахчыван МТИ-нин кабинет мүдирини

Бу күн биз ичтиман инкишафын елэ бир мәрһәләсинә гәдәм гојмушуг ки, бурада кәнч нәслин коммунист тәрбијәси, еләчә дэ естетик тәрбијәси дөврүмүзүн ән актуал мәсәләси киһи диггәти чәлб етмиш, кәнч нәслин камил, јеткин бир инсан киһи формалашдырылмасы совет мәктәбинә һәвалә едилмишидир. Инди совет мәктәби јалныз шакирдлэрә елмини эсасларыны өјрәтмәклә кифајәтләнмир, онлара вәтәншәрвәрлик, достлуг, јолдашлыг, бејнәлмиләтчилик киһи јүксәк ма'нәви идејалар ашылајыр. Чүнки кәнч нәслин ма'нәви аләми мәктәбдә формалашыр, онлар һөјәтийн, мәншәтийн, һәмчынниһи инчәсәнәтийн көзәлликләрини бурада баша дүшүр, бурада дәрк едирләр.

Һазырда үмүмтәһсил мәктәбләримиздә шакирдләрини естетик зөвләриниһи инкишаф етдирилмәсиндә эдәбијјат дәрсиниһи имканлары даһа кәвиш, чохчәһәтли вә рәнкарәнкдир. Чүнки эдәбијјат, һәр шејдән эввәл, тәрбијә васитәсидир, инсан дүшүнчәләрини әкс етдирән јүксәк сөз сәнәтидир. Эдәбијјатын тәдвигат объектини инсандыр, онун ма'нәви сафлығы, ма'нәви көзәллик иди. Ма'нәви зәнкинлик, көзәллик илэ инсанда ән гүмәтли, ән јүксәк әхлаги кејфијјәтдир. Инсанын ма'нәви аләми нә гәдәр пак, тәмиз олса, онун естетик зөвгү дэ бир о гәдәр зәнкин олар. Белә кејфијјәтләри шакирдлэрә ашыламаг, онлары көзәл дүјгуларла, ән инчә вэ ән нәчиб һиссләрдә јашајан бир инсан киһи јетшидирмәк биз эдәбијјат мүэллимләриниһи үзәринә мәс'ул вә шәрәфли вәзифәләр гојур. Көркәмли педагог А. С. Макаренконун тә'биринчә десәк, харичи көзәллик, сәлигәлилик, көзәл јеримәк, көзәл кејнимәк, көзәл данышмаг хырда, бош шејләр дејилдир. Әсл мәсәлә бу харичи көзәллик, јыгчамлығы дахили, әхлаги көзәллик-

лэ бирләшидирә билмәк габилијјәтийн ашыламагдан ибарәтдир.

Инди мухтар республикамызын 204 үмүмтәһсил мәктәбиндә чалышан 800-ә јахын эдәбијјат мүәллими дәрәдә вә дәрәдәкәнар тәдбирләр заманы бөјүк усталыгла шакирдлэрә естетик тәрбијәниһи инчәликләрини ашылајыр.

Эдәбијјат мүәллимлэри јахшы билирләр ки, үмүмтәһсил мәктәбләриндә эдәбијјат бир фәни киһи тәдрис олунана гәдәр, јә'ни IV сиффә гәдәр артыг аиләлә, бағчада, ибтидаи сиффәләрдә әлифба, ана дили, рәсм, нәғмә дәрсләриниһи тәдриси заманы шакирдләрдә естетик зөвг мәнбәләри јаранмыш олур. Онлар тәмизлијә ријәт етмәји, сәлигә вә зөвглә кејнимәји, мәдәни дәвраһмағы, јахшыны нисдән сечмәји, көзәллијә гүмәт вермәји аз-чох өјрәнмишләр. Демәк, эдәбијјатын тәдриси гаршысында шакирдләрини эввәлчәдән гаврадыглары естетик тәрбијәни инкишаф етдирмәк, шахәләндирмәк, һәр дүјгүдан бир көзәллик сечмәк киһи нәчиб вәзифә дурур. Белә вәзифәләри бачарыгла јеринә јетирән мүәллимләримиздән бири Ордубад шәһәр 2 №-ли орта мәктәбинин эдәбијјат мүәллими, методист мүәллим Нәриман Бағыровдур. Нәриман мүәллим шакирдләрә јүксәк емоционал һиссләр ашыламаг үчүн зәнкин тәчрүбә топламышдыр. О, јахшы билир ки, эдәбијјатын тәдрисиндә характерни дахили аләминиһи ачмадан, тәһлил етмәдән шакирдләрә неч пахт көзәллик, естетик идеал тәрбијә етмәк олмаз. Буна көрә дэ Нәриман мүәллим VIII сиффәдә Н. Кәнчәвинин «Хосров вэ Ширин» әсәрини кечәркән Фәрһадын ма'нәви дүнјасыны ачмаг үчүн ону Ширинлә, Хосровла мүгајисә едир, Фәрһадын севкијә, һөјәта, инсана мүнасибәтийн изаһ едир, һәгиги ашиг, маһир сәнәткар, көзәл инсан киһи таны-

дыр. Шакирдлар Фәрһадын дахили аламини экинчилигине һейран галыр, өзләри үчүн көзәллик мәнбәји әхз едирләр.

Јахуd X синифдә С. Рүстәмини «Ана вә почталјон» әсәрини тәдрисиндә мӯәллим Ананын мә'нәви дүнјасыны, онун бир ана, вәтәндаш кими, гајгыкеш инсан олмасыны бәдин диллә тәһлил едир, шакирдләрни диггәтини ананын мә'нәви дүнјасына: вәтәнпәрвәрлигине, нәчиблигине, гајгыкешлигине јөнәлдир. Нәриман мӯәллим бу образларың дахили аламини елә бөјүк пафосла, елә бөјүк гүрүр һиссилә ачыр ки, шакирдләрни бәдин һисс вә һәјәчанларына тә'сир едир, онларда өзүңтәрбијә вә естетик зөвгләлма һисси экинләшһир.

Нәриман мӯәллимни тәшәббүсу илә мәктәбдә јарадылан әдәбијат кабинети, ајры-ајры мөвзулардакы әјани васитәләр, дивар гәзетләри, фотоалбомлар көзөхшајан зөвглә һазырланыр.

Мәктәбдә С. Вургуна һәср олунаң фотоалбома бахан һәр кәс бир аңлыга санки С. Вургуң дүнјасына, бу дүнјанын бөјүкүјүнә, көзәллигине, мүдриклигине сәјаһәтә чыхыр.

Нахчыван шәһәриндәки П. Чавид адына 5 №-ли орта мәктәбин мӯәллим Е'тимад Бәкташи исе шакирдләрни естетик гаврајыш вә естетик мӯһакимә јүрүтмәк габилијәтләрни инкишаф етдирмәк үчүн бәдин әсәрләрни ифадәли охусуна бөјүк әһәмијәт верир. О, А. Сәһһәтин «Вәтән», М. Мүшфигин «Јагыш», С. Вургуниң «Чејран», «Азәрбајчан», С. Рүстәмини «Азәрбајчана кәлсин» шә'рләрни ифадәли гираәт едир вә шакирдләри бу ишә алышдырараг онларын интг мәдәнијәтини экинләшдирир, бәдин әдәбијәтә марагыны вә раван даңшыг габилијәтини артырар.

Е. Бәкташи X синифдә шакирдләрни һиссләринә вә шүүрларына естетик тә'сири күчләндирмәк мәғәдди илә јүксәк шүүр вә мә'нәвијәт саһиби кими чыхыш едән Ч. Чаббарлынын Севил, Алмаз, Ејваз, Володин, С. Рәһимовун Мейман, Мә-

ликзадә, Ваһидов, М. Ибраһимовун Рүстәм киши, Гараш, Сәкинә, Маја вә дикәр бәдин образларың тәһлили заманы шакирдләрә совет адамына хас олан јүксәк әхлаги кејфијәтләр ашылајыр. Онлары фәал һәјәт мөвгејинә һазырлајараг Алмаз кими мүбариз, Мейман кими пак, Рүстәм киши кими әмәксевәр руһда бөјүмәләринә зәмини ја-радыр.

Е'тимад мӯәллим шакирдләрә эмоционал һисс ашыламаг үчүн мӯхтәлиф журнал материаллары, телевизия вә радио верилишләри, кинофилмләрдән кениш истифадә едир. Буниң үчүн о, әввәлчәдән шакирдләрни гаршыдакы һәфтәдә телевизияда һансы верилишләрә бахмалары һаггында мәсләһәтләр верир. Шакирдләр едә һәмнин верилишләрә диггәтлә бахыр вә гејдләр едирләр. Мәсәлән, республика телевизиясында ефирә бурахылмыш «Хураман» телефилми әсасында јазылмыш ишшәдә шакирдләр әмәјни естетикасында, онун шаң-шөһрәтиндән, өлкәмиздә әмәк адамларына верилән јүксәк гүјмәтдән, Социалист Әмәји Гәһрәманы Х. Аббасованың кечдији шәрәфли әмәк јолундан мәһәббәтлә сөһбәт ачыр, инсан әмәјини көзәллик мәнбәји олдуғуну дәрк едирләр.

Е'тимад мӯәллим јахшы билир ки, шакирдләрни естетик зөвг алмаг габилијәтләрни инкишаф етдирмәк үчүн фәнләрни алағәли тәдриси дә мүнүм әһәмијәт кәсб едир. Буна көрә дә әдәбијәтә тәдрисини рәсм, нәғмә вә мусиги дәрсләри илә даһа чох алағәләндирир. О, VI синифдә А. Лактионовун «Чәбһәдән мәктүб», С. Керасимовун «Партизанын аңасы», Ф. Решетниковун «Тә'тилә кәлдим», «Јенә дә ики» вә с. әсәрләрини синифә кәтирәрәк шакирдләрә рәссамлар вә онларын әсәрләрини әсәс мөвзусу бардәгыса мә'лумат верир. Соңра шакирдләрни диггәтини шәклә чәлб едир, онлар шәкли диггәтлә өјрәһир вә мөвзулу там баша дүшдүкдән соңра һәмнин шәкли үзрә ишшә јазмаға башлајырлар.

Ишин бу чүр тәшкили шакирдләри јарадычылыга сөвг едир, көзәллиг дујмагы, инчәсәнәт әсәрләринә гүјмәт вермәји бачармаг кими нәчиб һиссләр ашылајыр.

Нахчыван шәһәриндәки Г. Вәзир адына 6 имәроли орта мәктәбин мӯәллим, Нахчыван МССР Али Советиниң депутаты Тамилла Тагыјева аңчә дәрә просесиндә шакирдләрдә јүксәк естетик эмосиялар, мә'нәви экинлик јаратмағла кифәјәтләһмир. О, дәрәдәкәнар мӯхтәлиф тәдбирләрни һәјәтә кечирилмәсиндә бу саһәдә даһа чох фикир верир. Бу чәһәтдән Т. Тагыјеваның иш тәчрүбәси диггәти чәлб едир. Тамилла мӯәллим јахшы дәрк едир ки, һәр дашы, гајасы бир пағыл олан Нахчываның гәдим аби-дәләри, мүасир тикилиләри, тәбии көзәлликләри шакирдләрни естетик зөвгләрини артырмаг, онларда вәтәнпәрвәрлик, гәһрәманлыг һиссләри ашыламаг үчүн әвәзсиз гәдә мәнбәјидир. Буна көрә дә о, шакирдләри Нахчыван шәһәриндәки әдәбијәт, тарих вә дијаршүнаслыг музејләринә, П. Чавид поезија театрына, әсрләр јадиқары гәдим Атабәјләр мәғбәрәсинә, Әчәми сәјрәнкаһына, Әлиңчә галасына, Ф. Нәһмиңиң мәғбәрәсинә апарараг орада халгымызың гәһрәман кечмишиндән, дүнәниндән, бу күнүндән сөһбәт ачыр. Соңра тәдрис просесини бу екскурсияларла алағәләндирәрәк шакирдләрә естетик һиссләр ашылајан «Бизин әдәбијәт музејимиз», «Нахчываның дүнәни вә бу күнү», «Әлиңчә галасы» вә с. мөвзуларда ишшәлар јаздырар. Онларә тәдгигатчылыг бачарыгыны, һадисәјә гүјмәт вермәк, дујмаг, гаврамаг, көзәлликдән алынмыш зөвгү гүјмәтләндирмәк кими эмоционал һиссләр ашылајыр.

Шаһбуз гәсәбә орта мәктәбиниң мӯәллим Әбүлһәсән Чәлилов исе естетик тәрбијәниң ашыланмасында дикәр васитәләрә јанашы тәби-әтә екскурсияны јүксәк гүјмәтләндирир. Ә. Чәлилов јахшы дәрк едир ки, тәбиәт һәмншә инсанлары һейрәтдә гојан көзәллик мәнбәји ол-

муш, онлары јарадычылыга, ахтарышларә апарыб чыхармышдыр. Тәбиәт көзәлликләри инсанда һәмншә хош әһвал-руһијә јаратмыш, күмраһлыга сәбәб олмушдур.

О, V синифдә С. Вургуниң «Азәрбајчан», IX синифдә М. Ф. Ахундовун «А. С. Пушкиниң өлүмү мүнәсибәтилә Шәрг поемасы», Ашыг Әләскәриң «Дағлар», Н. Нәримановун «Баһадыр вә Соңа», X синифдә С. Вургуниң «Муған» әсәрләрини тәдриси заманы естетик рич'әтләри хүсуен интонасия илә шакирдләрә чатдырар, онларда тәбиәт көзәлликләринә, онун инсаны вәләһ едән инчәликләринә гаршы марагы вә зөвгү артырар. Шакирдләриң көзләри гаршысында республикамызың тәбии мәнзәрәләри чанланыр. Әбүлһәсән мӯәллим бу тәбии мәнзәрәләри дујмаг, онлары сәјр етмәк үчүн шакирдләри Нахчываның көзәл кушәләриндән бири олан Батабат јајлагына екскурсияја апарыр, ораның тәбии көзәлликләри, јамјашыл мешәси, башы гарталлы уча дағлары, көз јашы кими думдуру сују олан «Зор булағ»ы, «Турһусу-ју сәјр едирләр. Соңра исе тарихләр шаһиди гәдим «Фәрһад еви»нә бахырлар. Әбүлһәсән мӯәллим шакирдләрә мә'лумат верир ки, бу тарихи абидә Н. Кәңчәвиниң «Хосров вә Ширин» әсәриниң гәһрәманы, мәшһур һейкәлтараш Фәрһадын ады илә бағлыдыр. Әфсанәјә көрә Фәрһад Ширини көрүшүнә кедәркән Батабатың тәбии көзәллигине вурулмуш вә өз күлүңкү илә бу гајаны чапмышдыр.

Әбүлһәсән мӯәллим јахшы билир ки, шакирдләриң естетик тәрбијәсиндә шифаһи халг әдәбијәтә экинлик мәнбәдир. Бу бөјүк хәзиңәни арашдырмаг шакирдләрдә халг дилини экинләшдиринә, образлылыгына, онларын етик-естетик тәрбијәсинә, елми дүнјакөрүшүнәниң формалашмасына, сөз еһтијәтләрының экинләшмәсинә бөјүк тә'сир кәстәрир. Буна көрә дә о, мәктәбдә «фолклор һәвәскарлары» клубу тәшкил етмишдир. Бу клубун үзвләри ихтијар нәһәләримиз вә мүдрик бабаларымыздан шифаһи

халг әдәбијјаты нүмунәлери вә халг әдәт-ән'әниләри һаггында материаллар топлајырлар. Бу бахымдан район әразисиндә топланмыш «Кәлли дашы», «Кәлли гајасы», «Ганлы кәл» әфсанәләри, «Мәһсул бажрамы», «Тој мәрәсимләри» вә с. һаггындакы материаллар даһа характерикдир. Тәчрүбә көстәрир ки, бу нүмунәләри топлајан шакирдләрдә халг јарадычылығына мараг даһа да артыр, тәдгигатчылыг бачарыгы формалашыр вә емоционал һисләр кенншләнир.

СӨЗЛӘРИ МӘНШӘЧӘ ФӘРГЛӘН ДИРМӘК БАЧАРЫГЛАРЫНЫН АШЫЛАНМАСЫ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Елхан АҒАЈЕВ

Чәлилабад шәһәри, Низами адына орта мәктәбин методист мұәллими

Азәрбајчан дилинә анд тәкмилләшдирилмиш програмлар «алыныма сөзләр һаггында анлајыш» вә «алыныма сөзләри... мұәјјәнләшдирә билмәјин әсас координатлары һаггында» шакирдләрә биликләр вермәјин вә «мәтидән онлары сечә билмәк» бачарыглары ашыламагы тәләб едир. Тәәсүф ки, мөвчуд дәрәликләр бу тәләби јеринә јетирмәк үчүн кифәјәт дәрәчәдә материал вермир. Бу һагда методик әдәбијјатын азлығы да мұәллимин ишини чәтинләшдирир.

Мән елми дилчиликдә алыныма сөзләр һаггында јазыланлары вә дил материалы үзәриндә мұшаһидәләрини системләшдирәк белә сөзләрини ән үмуми хүсусијјәтләрини планлы шәкилдә шакирдләрә өјрәдир. һәмнин хүсусијјәтләр әсасында алыныма сөзләри сечмәјә анд мұәјјән бачарыгларын газанылмасына наил олурам. Лакин алыныма сөзләрини һәтта ән үмуми хүсусијјәтләрини белә, V синифдә «Әсл Азәрбајчан сөзләри вә алыныма сөзләр» мөвзусуна ајрылмыш дәрә саатында өјрәтмәк, шакирдләрдә мұвафиг бачарыглар јаратмаг мүмкүн дејил. Әсл Азәрбајчан сөзләрини вә

Мухтар республикамызын әдәбијјат мұәллимләри шакирдләрини естетик тәрбијәси үчүн зәрури олан тәдбирләр комплексиндән дүзкүн вә интенсив шәкилдә истифадә едәрәк кәнч нәслин коммунист тәрбијәсини формалашдырылмасы вә мәнәви аләмләрини зәккипләшмәси үчүн марагы тәдбирләр һәјәтә кечирир вә бу сәһәдә көрүлән ишләри даһа да тәкмилләшдирмәк мөгсәдилә бәднин әдәбијјатын бүтүн имканларындан һәртәрәфли истифадә етмәјә бөјүк сәј көстәрирләр.

алыныма сөзләрини мұәјјәнләшдиричи аламәтләри фонетик вәһидләр вә һадисәләрлә, еләчә дә шәкилчиморфемләрлә бағлы олдуғундан, Азәрбајчан дили курсунун гурулушу мұәллимә, V синифдә «Әсл Азәрбајчан сөзләри вә алыныма сөзләр» мөвзусуну башлајана кими, «Фонетика», «Сөз јарадычылығы» бөлмәләрини тәдриси просесиндә бу хүсусијјәтләр һаггында биликләри чари мөвзулар анд билликләр ичәрисиндә «әртмәк», шакирдләрдә илк практик бачарыглар јаратмаг имканы верир. Бу имкандан мән IV синифдә ашағыдакы мөгамларда истифадә едирәм.

1. «Бә'зи саитләрини узун тәләффүзү» мөвзусуну кечәркән гејд едирәм ки, саитләрини узун тәләффүзү бизим дилимиз үчүн характерик дејил. Она көрә дә алим, әләвә, сурәт кими сөзләр, еләчә дә бүтүн анострофлу сөзләр дилимизә сонрадан башга дилләрдән кечмиш алыныма сөзләрдир.

2. «Гоша саит һәрфли сөзләрини јазылышы вә тәләффүзү» илә әләгәдәр иш просесиндә сөзләрини јазылыш вә тәләффүзү үзәриндә мұгајисә апардырыр, фәргләри тәй-

лил едир вә ики ејни вә ја мұхтәлиф саитни јанашы ишләндији бүтүн сөзләрини алыныма сөз олдуғуну әләвә едирәм. Демәли, саат, мұәллим, радио, зәиф, бәднин кими гоша саитли сөзләр дилимизә башга дилләрдән кечмишдир.

3. «Саит сәсләр» мөвзусуну кечәркән к һәрфини ики сәси йфәдә етмәсини шакирдләрә өјрәтдикдән сонра онлары диггәтини «ка» һәрфи илә јазылан сөзләрә чәлб едир, (к') илә дејилиб к илә јазылан бүтүн сөзләрини алыныма сөзләр олдуғуну сөјләјирәм. Демәли, касса, такси, канал, физика, клуб кими сөзләр дә алыныма сөзләрдир.

4. «Гоша саит һәрфли сөзләрини јазылышы вә тәләффүзү» мөвзусуну кечәркән алыныма сөзләри даһа ики хүсусијјәтини шакирдләрини нәзәринә чатдырырам: а) гоша б, м, н, с, з, һ, ј саитләрини ишләндији, б) сону гоша саитлә битән бүтүн сөзләр алыныма сөзләрдир.

5. «Әлифба» мөвзусу илә әләгәдәр чалышмалар заманы илк һечасындакы саити (а) илә дејилиб о илә јазылан сөзләри сәс-һәрф бачымындан мұгајисә едәркән онларын (мотор, совхоз, совет, комсомол вә с.), еләчә дә тәләффүзү илә јазылышы арасында фәрг олмајан, лакин тәләффүзүндә чәтинлик чәкдијимиз ики саитлә башлајан сөзләрини (чалышма 81, § 20; **стенд, плаш, стол, трактор, трамвај** вә с.) алыныма олдуғуну изаһ едирәм.

Ејни заманда истисна кими гејд едирәм ки, дилимиздә ики саитлә башланан өз сөзләримиз дә вардыр: **срагакүн, плов** вә с.

6. «Сону г вә к илә битән чохһечалы сөзләр» мөвзусу илә әләгәдәр мұәјјән сөзләрдә г-нин г-јә, к-нин ј-јә кечмәси гајдасы өјрәнилир. Мөвзуја анд бачарыгларын мөһкәмләндирилмәси просесиндә мән проблемли вәзијјәт јарадараг шакирдләри үфүг, натиг, әмлак сөзләрилә гаршылашдырырам. Онлар газандыглары билликләрә зидд олан вәзијјәтлә растлашырлар: сон саит дәјишир.

Јаранмыш проблемли вәзијјәт-

дән сонра мән диггәти һәмнин сөзләрдә саитни тәләффүзүнә чәлб едир, ләзыми изаһат верирәм. Елә бурадачә әләвә едирәм ки, һаггында бәһс етдијимиз гајдаја табә олмајан сөзләр алыныма сөзләрдир.

7. Мә'лум олдуғу кими, дилимизә башга дилләрдән бир чох алыныма сөзләрлә бирликдә һәмнин дилләрә мәхсус бир чох шәкилчиләр дә кечмишдир. Бу шәкилчиләрдән бә'зиләри дилимизни фонетик вә морфоложи тәсирләринә мұгавимәт көстәрәрәк, өз јадлығыны мұһафизә етмиш, јалныз өз догма сөзләри илә бирликдә ишләнмәли олмушдур. Дикәр групу илә дилимиздә өз инкишафы үчүн мұнасиб зәмин тапараг фәаллашмыш, алыныма сөзләрлә бәрәбәр, дилимизни догма сөзләринә әләвә едилмәк һүғуу газанмышдыр. һәтта бә'зиләри мөһсулдар шәкилчиләр сырасына кечмишдир (-зада; -ов, -јев вә с.) (С. Чәфәров. «Азәрбајчан дилиндә сөздүзәлдичи вә сөздәјишдиричи шәкилчиләр». Бақы, 1968, сәһ. 13).

Лакин дилимизә башга дилләрдән кәлмиш шәкилчиләр «мөһсулдарлыг хүсусијјәтләрини кәсб етсәләр дә, мәнсуб олдуғу дилин фонетик хүсусијјәтләрини мұһафизә едир... һәмнин шәкилчиләр анчәг бир чүр јазылыр» (јенә орада).

Мән башга дилләрдән кечмиш шәкилчиләри бу хүсусијјәтләринә истинад едәрәк IV синифдә «Сөзүн тәркиби вә сөз јарадычылығы» бәһсини тәдриси дөврүндә алыныма сөзләрини бә'зи аламәтләрини өјрәтмәјә наил олурам.

«Сөздүзәлдичи шәкилчиләр сөз јарадычылығынын васитәләриндән бири кими» мөвзусуну кечәркән дилимизни өз шәкилчиләри илә бәрәбәр, сөз јарадычылығында башга дилләрдән алынымыш шәкилчиләрини дә ролуну гејд едирәм. Изаһ едирәм ки, бу шәкилчиләр дилимизә фарс (-кәр, -кеш, -баз, -кар, -дар, -шүнас вә с.), әрәб (-ијјәт, -ијјәт, -ијјә) вә рус дилиндән (-изм, -ист) кечмишдир.

Әрәб вә рус дилиндән алынымыш шәкилчиләр Азәрбајчан сөзләринә

артырыла билмир. Она көрө дө таркибиндө бу шәкилчиләрини иш-лөнджи эдәбијјат, һакимијјат, марксизм, реализм, реалист кими сөзләрини һамысы алынма сөзләрдир.

Фарс дилиндән кечән шәкилчиләрини етимологијасыны изаһ едир вә көстәрирәм ки, бу шәкилчиләрини дө артырылдыгы сөзләр әксәр алынма сөзләрдир. Ләкин һәмни шәкилчиләрдән бәзиләри әсл Азәрбајчан сөзләринә дө гошула билир. Мәсәлә: -кеш — гајыкеш, дабан кеш; -дар — евдар, әмәкдар; -шунас—дилшунас, јершунас; -баз —гушбаз, ојунбаз, атбаз, сөзбаз вә с.

Сонраки дәрсләрдә шәкилчиләрини јазылышы илә әлагәдар апарыларан чалышмаларда бу мәлуматлары бир гәдәр мөһкәмләндирирәм.

Бүтүн бунлар көстәрир ки, алынма шәкилчиләрә көрә алынма сөзләри фәргләндирә билмәјә аид мүәјјән билкләрини верилмәсиндә «Сөзүн таркиби вә сөз јарадычылығы» бәһсинин тәдрисиндә дө имканлар кенишидр.

Мән IV сиипдә бир чох мөвзуларын тәдрис заманы әсл Азәрбајчан сөзләринини вә алынма сөзләрини хусусијјәтләри һаггында јери кәдикчә мүәјјән билкләр версәм дө, бунлар эпизодик характер дашыјыр. V сиипдә исе һәмни билкләр илк дөфә оларак систем шәклиндә өјрәдилир. Бурада мән шакирдләрә, илк нөвбәдә, дилимизин лексикасынын мәншәчә таркиби һаггында изаһат верир, онларын IV сиипдә таныш олдуғлары алынма сөз аңлајышы һаггында билкләрини кенишләндирирәм.

Шакирдләрини диггәтини хусусән бир дилдән башга дилә сөз кечмәсинин сәбәбләринә чәлб едир, бунун тәсадүфи характер дашымадыгыны, халғлар арасында иттисади вә сијаси әлагәләрини нәтичәсиндән доған зәрурәт олдуғуну ајдынлашдырамы.

Тәчрүбә көстәрир ки, шакирдләр дәрсликдәки нәзәри материал чох асанлығла мәнимсәсәләр дө, алынма сөзләри һеч дө һәмнишә фәрг-

28

ләндирирәм бачармырлар. Чүнки дәрсликдә бу барәдә һеч бир нәзәр истигамәт јохдур.

Мән әввәлчә алынма сөзләрини хусусијјәтләри һаггында өјрәнилмиш «дустурлар» даир мусәһибә апарыр, өјрәнилмишләри үмумиләшдирир вә системләшдирирәм. Сонра исе...

8. Мә'лум олдуғу кими, дилимизин әсас фонетик ганунларындан бири аһәнк ганундур. Азәрбајчан дилиндә сөзләр ја ишчә, ја да галын саитләрдән (өз сөзләримиз нәзәрдә тутулур) ибарәт олур. Бу ганун елми эдәбијјатда «сөзүн фонетик чәһәтдән формалашмасы үчүн зәрури олан һәмәһәнклик», «Азәрбајчан дилинин спесифик хусусијјәтләриндән бири», бу дилин «сөзүнәмәхсус мөһкәм фонетик гануну» кими характеризә едилмишидр. Мән бу ганун һаггында шакирдләрини мә'лум билкләринә истинад едиб, онлара мә'лумат верирәм ки, аһәнк ганунуна табә олмајан сөзләр алынма сөзләрдир. Һәтта конкрет фактларә әсасән изаһ едирәм ки, бир чох алынма сөзләр һәмни ганунун тәзјиги нәтичәсиндә өз сөзләримиздән фәргләнмәјән шәклә дүшүмүшдүр. Мәсәлә: «касә»—каса, «адәм»—адам, «танфә»—тајфа, «гаидә»—гајда, «сәлам» — салам, «ајинә»—ајна вә с.

Аһәнк гануну илә әлагәдар ашағыдаки мүнһүм парадоксал мәсәләјә дө шакирдләрини диггәтини чәлб едирәм. Онлара мә'лумат верирәм ки, дилимиздә, аз да олса, аһәнк ганунуна табә олмајан әсл Азәрбајчан сөзләри дө вар. Гејд едирәм ки, белә сөзләрини бәзиләри вахтилә дүзәлтмә вә ја мүрәккәб сөз олмушидр, бәзиләри исе шәклини дөјишмишидр. Мәсәлә: ишыг, ишар (mag), ишылда (mag), ишарты—етимологијасына көрә ејникөклү сөзләрдир. Ислан (mag), еслат (mag) сөзләри әслиндә су сөзүндән төрәмишидр. Бу кими сөзләрини, еләчә дө илдырым, илхы, ираг, илғым, илыг, илан кими әсл Азәрбајчан сөзләринини әввәлиндә тарихән саити ишләнишидр. (Ә. Дәмричзадә. Азәрбајчан әдәби дилинин

тарихи. I һиссә, Баки 1979, сәһ. 109.)

Гузәј күз (пајыз) сөзүндән, ејван ев сөзүндәндир (сәс јердәјишмәси баш вермишидр). Тикан сөзү классикләримизин әсәрләриндә «дикән» кими ишләнишидр. Еләчә дө мејмун, дәјирман, јекуи кими үмумиләшән сөзләр дө әсл Азәрбајчан сөзләридр.

Истисна һаллары (аһәнк ганунуна табә олмајан әсл Азәрбајчан сөзләринини) бу чүр етимоложи тәһлиллә әлагәләндирилмәси шакирдләрдә дил һадисәләринә һәссас мүнасибәт тәрбијә етмәкдә мүнһүм әһәмијјәт кәсб едир.

9. Нәһәјәт, шакирдләрә дилимиздә ишләнән ашағыдаки сөз группларынын да алынма сөзләр олдуғу һаггында мә'лумат верирәм: а) р самити илә башланан сөзләр: рәһат, разы, рәсм, рүтбә вә с.; б) таркибиндә ж самити олан сөзләр: журнал, гараж, әждәр вә с.; в) мү сәс бирләшмәси илә башланан сөзләр: мүнбит, мүнит, мүкәммәл вә с.; г) икинчи вә сонраки һечаларында е вә ө саитләриндән биринини ишләндији көк-сөзләр: билет, гәзет, матрос, балон вә с. (гузәј, күнеј, бузов, алов, бухов, гыров, дәмров вә с. кими сөзләр истинадыр).

Мән нәзәри материалын өјрәдилмәсиндән сонра мәтидән алынма сөзләрини сенилмәсинә аид мүхтәлиф типли чалышмалардан истифада едирәм. Әввәлчә кодоскопла нүмајиш етидрилән кичик мәтиләр үзәриндә коллектив тәһлил иши апарыр, чәтиһлик јарадыгда истигамәт верирәм. Шакирдләрдән тәләб едирәм ки, бүтүн фәргләндиричи хусусијјәтләрдән әввәл, сөзүн аһәнк ганунуна табә олуб-олмама-сыны јохласылар; әкәр сөз аһәнк ганунуна табәдирсә, башга арашдырмалар апармағ лазым кәлир.

Елә сөзләр вар ки, онларын алынма сөз олдуғуну бүтүн бу сәдаладығымыз хусусијјәтләрини һеч бири илә мүәјјәнләшдирмәк мүмкүн дејил. Белә һалларда, әкәр имкан варса, мән етимоложи тәһлилин көмәјиндән истифада едир, шакирдләри «сөзләр мүзејинә» ек-

курсијаја апарырам. Мәсәлән, Азәрбајчан сөзләри вә алынма сөзләрә әлагәдар мүшаһидә матери-алында верилмиш сәрләвһә, сәркүзәшт сөзләринини алынма сөз олдуғуну шакирд һеч чүр мүәјјәнләшдирә билмәз. Изаһат верирәм ки, сәрләвһә вә сәркүзәшт гурулушча сәдәдр. Дилимизә фарс дилиндән кечмиш бу сөзләр, әслиндә, «сәр» сөзү илә «ләвһә» вә «күзәшт» сөзләринини бирләшмәсиндән әмәлә кәлмишидр. «Сәр» фарс дилиндә баш, «ләвһә» исе тахта, сәһифә мәналарындадыр. Јә'ни мүәјјән мәтинин башы-башлығы. Күзәшт исе «олуб кечән» мәнасына уғун кәлир.

Әрәб мәншәли сөзләрини етимоложи тәһлили даһа сәмәрәлидр. Чүнки фарс дили үчүн мүрәккәб сөз јарадычылығы даһа характерикдирсә, әрәб дили үчүн даһили флексија јолу илә дүзәлтмә сөз јарадычылығы сәчијјәндир вә сөзләр арасында гоһумлуғ оламәти саитләрдә өз заһири-фонетик охарлығыны горујур. (Ә. Мәмәдов, Әрәб дили. Баки, 1971, сәһ. 10.) Ахы флектив дилләрдән олан әрәб дилиндә илк грамматик форма әксәр һалда үч, бә'зән дө дөрд саитдән ибарәт олан көкә истинад едр. Көкдән даһили флексија јолу илә мүхтәлиф формалы сөзләр әмәлә кәтирилир. Мәс.: еһкм» көкүндән һаким, һәким, һөкм, еһкам, һикмәт, мәһкум, тәһким, мөһкәм, мүһакимә, мәһкәмә, һөкумәт, һакимијјәт, истейһкам вә с. сөзләр дүзәлдилмишидр. (Јенә орада.) Бу елми зәмин әсасында мән Азәрбајчан дилиндәки ејникөклү сөзләрә әрәб дилиндәки елм—алим, зүлм—залим, шеј—әшја кими ејникөклү сөзләрини мүгајисәси нәтичәсиндә шакирдләрә өјрәдирәм ки, Азәрбајчан дилиндә шәкилчиләр ваһид форма вә мүәјјән грамматик мәнаја малик олуб сөзләрини сонуна артырылдыгы һалда, әрәб дилиндә белә дејил. Шакирдләрини диггәтинин гоһум сөзләрдәки саитләрә чәлб едирәм: елм-алим—«әлм», әшја-шеј—«әшј», зүлм-залим—«зәлм». Сонра шакирдләр мүшаһидә едиб

29

нәтичә чыхарырлар ки, һәмни сөзләрни лексик мәналары арасында јахынлыг, гоһумлуғ көз габағындадыр. Демәли, бу сөзләрдә шәкилчи олмаһа да, сантләрни дәјишмәси јолу илә мүхтәлиф мәналы сөзләр јаранмышдыр (онларын бизим дилмиздә садә сөз олдуғуны мүтләг гејд едирәм). Соһра иһә һесаһ-мүһасиб, һәфәс-тәнәффүс, фи-кир-мүтәфәккир, һадимә-һидмәт кими сөзләр әсасында шакирдләрә баша салырам ки, сантләрлә јанашы, тәкрар олуһан самитләрдән, (көкләрдән) әввәл м вә т, соһра иһә т үнсүрүнү иштиракы да сөзләрдә мәна дәјишликјинә сәбәб олмушдур.

Шакирд гәләбә сөзүнү алынма сөз олдуғуны мүјјәнләшдирә билмәз. Мән «ғлб» көкүнү иһи-үч дәфә тәкрар едир, һәмни самитләрин иштиракы илә мәнаһа гәләбә сөзүнә охшајан башға сөз тапмаларына тапшырырам. Аһаһлыгла тапырлар: галиб. Бу сөз аһәнк гануһуна табе олмадығындан шакирдләр мәнаһа она гоһум олан гәләбә сөзүнү дә алынма олдуғуны баша

дүшүрләр. Тәхминән ејни үсулла бәһс-мүһабисә, шеј-әшја, мәшгәлә-мәшгул, һидмәт-һадим, кәлмә-кәлам, мүдир-идарә, тәрәф-әтраф, һәрб-мүһарибә, һасар-мүһасира кими онларча сөзүн мүғажисәси әсасында онларын мәһшәјини әјдәнләшдирмәк үзәриндә иһ апарырам. Јери кәлмишкән гејд едим ки, дәрслик мүәллифләриниһи бу мәғсәдлә тәклиф етдикләри 60, 61-чи чалышмалар тәғдирәләјингдир.

Демәли, Азәрбајҗан дили курсуну һмканларындан истифадә етмәклә, шакирдләрә сөзләри мәһшәчә фәргләндирмәк бачарығлары ашыламағ мүмкүндүр, фәјдалыдыр. Дилиһ лүгәт тәркиби үзәриндә бу чүр арашдырмалар шакирдләрин лингвистик тәфәккүрләрини, мүһакимә габилитәтләрини һкшишәф етдирир, онларда сөзә һәссәс мүһасибәт тәрбијә едир. Ән башлычасы иһә, мүхтәлиф дил һадисәләриниһи даһили һәһијјәтиниһи ачылмасында, әјдәнләшдырылмаһасында вә орфография үзә иһдә мүһүм вәһиәтәјә чеврилир.

ФӘНДАХИЛИ ӘЛАГӘДӘН ИСТИФАДӘ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Әдәбијјатдан програм материалларының даһа дәриндән мәһимсәһилмәсиндә сәмәрәли пријомлардан бири дә фәндахили әләгәдир. Тәчрүбә көстәрир ки, тәдрис процесиндә фәндахили әләгә мәһимсәмәјә мүсбәт тәһир көстәрир. Тәкмилләшдирилмиш әдәбијјат програмында тәдрис нәзәрдә тутулан бәдин әсәрләр арасында бу вә ја дикәр шәкилдә мүәјјән әләгә вар. Мә'лумдур ки, фәндахили әләгәһини јери, һмканы програмда көстәрилмир. Бу әләгәһи мүәллим өзү әдәби фактын, бәдин материалларын мәзмунунда аһтармалы вә мүвәфиг иһ апармалыдыр. Материаллар арасындакы әләгә формаларының мүәјјәнләшдирмәк, дәрсдә

онлардан јерли-јериндә истифадә етмәк мүәллимдән дәрин елми билик вә педагожи усталығ тәләб едир. Бу мәғәләдә әдәбијјат дәрсләриндә әдәби-бәдин материалларын бир-бири илә әләгәләндирилмәси һмканларындан данышмағы вә бу әләгәһини мәһимсәмәјә көстәрдји тәһир өз иһ тәчрүбәһизә әсәһән мүхтәсәр шәкилдә гејд етмәји гаршыја мәғсәд гојмушуг.

Мәктәб тәчрүбәһи көстәрир ки, әдәби фактлары, јахуд бәдин әсәрләри бир-бири илә әләгәләндирмәк мүәјјән принципә әһһәһилмәлидыр. Биз ашағыдакы принцип даһа фәјдалы һесаһ едирик.

Һәмни синифдә өјрәдилән програм материаллары арасында.

Јени билик верән дәрсдә өјрәдилән материалла әввәлки синифләрдә өјрәдилән материаллар арасында.

Мән әләгәһини јерини бу истиғәмәтдә мүәјјәнләшдирдикдән соһра онлары мәзмунуна көрә ашағыдакы кими группашдырырам.

—Ајры-ајры сөз сәнәткарларының тәрчүмәји-һаһыһын, јарадычылығ истиғәмәтиниһи иһаһи заманы фәндахили әләгәдән истифадә.

—Мөвзу баһымындан бир-биринә јахын олан бәдин әсәрләр үзәриндә иһ апараркән фәндахили әләгәдән истифадә.

—Конкрет бир образы сәһијјәләндирәркән фәндахили әләгәдән истифадә.

—Әдәбијјат нәзәријјәһи мәсәләләриниһи иһаһи вә системләшдирилмәһи процесиндә фәндахили әләгәдән истифадә.

—Синифдәнхариһ охунан әсәрлә програм үзә өјрәдилән материал арасындакы фәндахили әләгәдән истифадә вә с.

Ајры-ајры әсәрләр үзәриндә иһни белә тәһкили тәчрүбәһи биз бу гәһәтә көтирир ки, фәндахили әләгә бәдин материалдан дүзкүн тәрбијәһи нәтичә чыхармағ үчүн дә әһәмийјәтлидир. Мәһәһән: Ә. Мәммәдханлының IV синифдә өјрәдилән «Буз һејкәл» әсәри илә В. Катајевни «Алај оглу» повестиндән верилән парча арасында марағлы әләгә јаратмаға һмкан вар. Һәмни әсәрләр арасында әләгә тәхминән ашағыдакы мүһасибә заманы шакирдләр тәрәфиндән даһа аһһәһилмәли јарадылыр.

М.—Бу һекајәһини мөвзусу, тәһвир олуһан һадисә һаһсы дөврә аһддир?

Ш.—Бу һекајәһини мөвзусу фаһиһист Алманијасының өлкәһизә һаһиһчәһинә һасғын етдји илләрдә баш верән һадисәләрдән аһһиһмишдыр.

М.—Аһа доғма кәһдләриндән нә үчүн гачыр?

Ш.—Оһуһи јаһадығы кәһд фаһиһистләрини әһһәһи кечмишдыр. Аһа

көрпә ушағыны фаһиһистләрдән һиһләһ етмәјә чан атыр. О, доғма кәһддән гачмаға мәчбур олур.

М.—Сиз дәрсдә Бөјүк Вәтән мүһарибәһи дөврүндән бәһс едән даһа һаһсы әсәри өјрәһмиһиһиз?

Ш.—В. Катајевни охудугумуз «Алај оглу» әсәриндә тәһвир олуһан һадисәләр дә Бөјүк Вәтән мүһарибәһи илләриндә баш вермишдыр.

М.—Ванја нә үчүн доғма евләриндән дидәркни дүһмишдү?

Ш.—Аһманлар Ванјаһиһи јаһадығы кәһди дағытмыш, аһасыны өлдүрмүшләр. Совет кәһфијјатчылары оһу дүһмәһләрдән һиһләһ етмишләр.

Белә суаллар вәһиһәһилә һәр иһи әсәрдә фаһиһистләрини тәрәтдикләри вәһиһиликләри шакирдләрини нәзәриндә чанландырырам. Шакирдләр јени өјрәһилән әсәрдән дә дүзкүн тәрбијәһи нәтичә чыхарыр вә дәрк едирләр ки, Вәтән аһадыр. Аһа мәһәһәһәһи, Вәтән мәһәһәһәһи, һәр иһиһи әһһиздир, мүғәһддәһидир. Бу чүр әләгә нәтичәһиндә шакирдләр шүурлу сурәтдә оһу да дәрк едирләр ки, вәтәнпәрвәрлик идејасы вәтәнә мәһәһәһәһи һисһини тәрәһһиһүмү, үмүһијјәтлә, совет әдәбијјатында гырмызы бир хәтлә кечир. Вәтәһни кешијјиндә дурмағ һәр бир адаһын мүғәһддәһ борчу олмалыдыр.

VIII синифдә Низами јарадычылығы үзәриндә иһ апараркән фәндахили әләгәјә чох кениш һмкан вар. Мә'лумдур ки, шаһрини ајры-ајры әсәрләри IV—VII синифләрдә өјрәдилир. VII синиф гәдәр шакирдләр даһи сәнәткарни һәјјәт вә јарадычылығы һағғында мүәјјән мә'лумат әлдә едирләр. Бу синифдә шаһрини јарадычылығы үзә даһа кениш иһ апарылыр вә оһуһи «Хосров вә Ширин» әсәри өјрәдилир. Бүтүн буһлар мүәллимдән әсәр үзәриндә әтрафлы иһ апармағы тәләб едир. Буһа көрә мән шакирдләрә шаһрини јарадычылығы һағғында мә'лумат верәркән фәндахили әләгәдән истифадәһи олдуғча фәјдалы һесаһ едирәм. Нәзәрә аһһарам ки, IV—VII синифләрдә өјрә-

дилэн парчалар шаирин «Хәмәсә»дә дахил олан әсәрләринин һамысыны әһәтә едир: «Шайын достлуғу» мәһзүм һекајәси «Лејли вә Мәчунун», «Фитнә» «Искәндәрнамә», «Чобан вә үзүкә», «Ики рәссам» (әләвә оху үчүн) «Едди көзәл», «Султан Сәһчәр вә гары», «Кәрпичкәсэн кишинин дастаны» «Сирләр хәзинәси» поемаларындан көтүрүлмүшдүр. Ашағы синифләрдә өјрәдилән бу әсәрлә «Хосров вә Ширин» арасында фәндахили әләгә јолу илә шаирин ирәли сүрдүјү «әдәләтлин һөкмдар», «әмәк адамларына һөрмәт», «гадин әкәсына еһтирам» кими идејаларын даһа дәриндән шакирдләрә чатдырылмасына һанл олурам. Бу заман фәндахили әләгәдән ашағыдакы шәкилдә истифадә едирәм.

«Хосров вә Ширин» әсәринин мәзмунуна аид суал-чавабла Хосровун динамик образ олдуғуну шакирдләрин нәзәринә чатдырырам. Ајдын олур ки, Хосров кетдикчә инкишаф едиб камилләшән һөкмдар образыдыр. Соһра мұсаһибә јолу илә Низаминин әсәрләриндәки һөкмдар сүрәтләри, онларын характер хүсусијәтләри һағында билкәләрини бир даһа јада салыр, системләшдирирәм. Шакирдләрә хатырладылан билкәләр шаирин јарадычылығ хүсусијәтләринин дәриндән баша дүшүлмәси үчүн фәктик материал ролуну ојнајыр. Һәмни синифлә шаирин јарадычылығ үзрә мұсаһибә апараркән шакирдләр фикирләрини әсәсләндирмағ үчүн «Хосров вә Ширин»лә кифәјәтләндирип, јухарыда адлары гејд олунан мәһзүм парчалара да мұраһчәт едирәләр.

IX синифлә илк дәфә С. Ә. Ширванинин јарадычылығ өјрәдилди. Мәлүмдүр ки, С. Ә. Ширвани М. Фүзули јарадычылығындан истифадә етмиш, һәтта она нәзирәләр јазмышдыр. Мән С. Ә. Ширванинин јарадычылығындан бәһс едәркән һәр ики сәнәткарын јарадычылығындакы әләгәләри изәһ едиб, Фүзули һағында билкәләри јада салырам. М. Ә. Сабирин «Беј-

нәмлиләл» ше'ри, Н. Нәримановун «Баһадыр вә Соһа» романы вә Ч. Чаббарлынын «1905-чи илдә» драмы арасында мөвзу јахынлығы вар. Һәр үч әсәрдә халғлар достлуғу, хүсусилә Азәрбајчан вә ермәнни халғлары арасындакы тарихи достлуғ ифадә олунур. Фәндахили әләгә тәләб едир ки, һәмни әсәрләр үзәриндә иш апарыларкән мәһз бу чәһәт шакирдләрин нәзәринә даһа габырығ чатдырылсын. Әдәби-бәдди материаллар арасында бу әләгәләри мұәјјәнләшдирип вә дәрәдә фәндахили әләгәдән кениш истифадә етмәк үчүн бүтүн материаллары әввәлчәдән дәриндән өјрәнирәм. X синифлә С. Вурғунун «Вағиф» әсәрини тәдрис едәркән Низами Кәнчәвинин «Хосров вә Ширин» әсәрини јада салыр вә марағлы бир шәкилдә фәндахили әләгә јарадырам. Мәлүмдүр ки, бу әсәрләр јарандығы дөвр вә мөвзу бахымындан бир-бириндән фәргләнирләр. Лакин бу әсәрләрдәки мұәјјән эпизодлар васитәсилә фәндахили әләгә јаратмағ олур. «Вағиф» әсәриндә Вағифлә Гачарын, «Хосров вә Ширин» поемасында Хосровла Фәрһадын гаршылашмасынын тәсвирини верән парчалар арасында фәндахили әләгә јарадырам. Мән үзәриндә иш апараркән шакирдләрин диггәтини ашағыдакы мисрәларә чәлб едирәм:

Гачар—Шаир, һөкмдарын һүзү-
рундасан!
Вағиф—Буну сизеиз белә дүшү-
нүрәм мән.
Гачар—Бәс баш әјмәдниниз?
Вағиф—Әјмәдим, бәли.
Әјилмәз вичданын бөјүк
һејкәли...
Гачар—Аһа... сынајырдым
ирадәһиз,
Доғрудан, бир шаир
көрүрәм сиз,
Хошбәхт хәлг еләһиз
сиз јарадан.
Вағиф—Дүһјада галачағ јалһыз
јарадан.
Гачар—Чох көзәл, чох көзәл,
шанын ки, мән
Сизин руһунузу севдим
үрәкдән.

Бу мисрәлар үзәриндә мұсаһибә тәшкил етмәклә шакирдләрин нәзәринә бир даһа чатдырырам ки, шаир Вағиф Гачар кими ганичән бир һөкмдарла гаршылашыр вә она баш әјмир. Башга бир суалла јәнә дә синиф мұраһчәт едирәм:

М.—Фикирләшин, әдәбијјаты-
мызда даһа һансы әсәрдә сәнәт-
карла һөкмдар белә гаршы-гаршы-
ја дурур?

Ш.—Низами Кәнчәвинин «Хос-
ров вә Ширин» әсәриндә Фәрһад
Хосровла үз-үзә кәлиб дејишир-
ләр. Хосров өлкәнин шаһыдыр,
Фәрһад икә сәнәткардыр.

М.—Хосров Фәрһады нечә гү-
мәтләндирир? Ким һәмни һиссәди
әзбәр сөјләјә биләр?

Шакирдләрдән бири Низами
Кәнчәвинин «Хосров вә Ширин»
поемасында Фәрһадла Хосровун де-
јишмәси һиссәсиндән ашағыдакы
мисрәлары сөјләјир:

Шаһ чаваб тапмады Фәрһада
артығ,
Көрдү мәсләһәтдир битсин
данышығ.
Һәзәрәтә деди:—Та бу күнчәһ

Белә һазырчаваб көрмәһишәм
мән.
Мадам ки гызылдан гачды,
чәкһинди,
Дашла сынајарығ биз ону
инди.

Һәр ики әсәрдән верилән парча-
лары шакирдләрин нәзәринә чат-
дырдығдан соһра ашағыдакы кими
үмүһиләшдирма апарырам:

— Хатырланаһ мисрәлардан ај-
дын олур ки, дүһянын ган үстүндә
ханиман олдуғуну дејән Гачар
Вағифи нә гәдәр һәдәләсә дә, Ва-
ғиф онун гаршысында әјилмир.
Чүнки о, халга архаланыр, идра-
кына, сәнәтинә һаншыр. Бу идеја 8
әср әввәл Низами тәрәфиндән јара-
дылан «Хосров вә Ширин» әсәрин-
дә дә өз парлаг ифадәсини тап-
мышдыр.

Тәчрүбәмә әсәсләһиз бу гәһә-
тә кәлирәм ки, фәндахили әләгә
шакирдләрин дәрә марағыны ар-
тырыр, дәрә даһа сәмәрәли олур,
шакирдләрин идрак фәалијјәтини
күчләндирир.

Нәһи АҒАҒЕВ,
Бақы, 29 нөмрәли мәктәбин
мүәллими.

**ШАКИРДЛӘРИН ТӘРБИЈӘСИНӘ КОМПЛЕКС ЈАНАШМАҒ
ТӘЧРҮБӘСИНДӘН**

Чавад МӘММӘДОВ

Әли Бајрамлы шәһәр 9 нөмрәли орта мәктәбинин методист
мүәллими

Партијанын идеја сийәһи олан
бәдин әдәбијјатын тәсир күчүндән
даһа сәмәрәли истифадә едәрәк,
кәнч нәслин тәрбијәсинә, онларын
бир шәхсәјјәт кими формалашма-
сына күчлү тәсир көстәрә билмәк
бу фәнин тәдрис едән мүәллимин
мәһарәтиндән, педагоғи усталы-
ғындан чох асылыдыр. Тәчрүбә
көстәрир ки, әдәбијјат дәрәләрин-
дә шакирдләрин тәрбијәсилә әлә-
гәһиз, рабитәһиз мәшғул олдуғда,
јени әхлағи кејфијјәтләри, идеја-
сийәһи тәрбијәһини, әмәк тәрбијәһини
бир-бирилә әләгәһиз, бағлы-
лығыны нәзәрә алмадығда бу, сә-
мәрәли нәтичә вермир.

Мәлүм һәһигәтдир ки, һәртәрәф-
ли инкишаф етмиш кәнчләр јетиш-
дирмак, онларын дүһякөрүшүнү
инкишаф етдириб, шәхсәјјәтини
формалашдырмағ үчүн истифадә
едилмәли олан әһ фәјдалы үсул
тәрбијә иһинә комплекс јанашмағ-
дыр. Чүнки тәрбијәһини бир сәһәһи
дикәр сәһәләрлә сых бағлыдыр,
әләгәһиздирир. Иһсан камил шәхсәјјәт
кими о һалда формалашыр ки, он-
дакы бир мә'нәһи кејфијјәт дикәр
кејфијјәтин јаранмасына тәсир көс-
тәрәһи, онун үчүн әсәһ олун.

Мән тәрбијә иһинин бу чәһәтинин
нәзәрә аларағ, әдәбијјат дәрәләрин-
дә комплекс јанашма үсулундан ис-

3. «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси». № 3. 33

тифада едирэм. Ајры-ајры эсэрлэрин мээмуунундан пәтичә чыхарараг, онлары кениш тәһлил едир вә эдәби гәһрәманларын мәнәви кејфијәтләрини бир-бирилә әләгәләндирмәјә, шакирдләрин тәрбијәсинә һәр-тәрәфли тәсир көстәрмәјә чалышырам. Мәсәлән, VII синифдә С. Рүстәмин «Гафурун гәлби» поемасыны кечәркән дәһшәтли мүнәрибә сәһнәләрини, фашизмнин азғынлығыны, совет дәүшүчүләринин мәрдәлијини вә рәшадәтнин тәсвир едән парчалары даһа габарыг шәкилдә нәзәрә чарпдырмагла шакирдләрни гәһрәманлыг, вәтәнпәрвәрлик руһунда тәрбијә етмәјә чалышырам. Гафурун вәтәнпәрвәрлијиндән вә гәһрәманлығындан бәһс едәркән дејирәм ки, ону белә гәһрәманлыга сөвг едән Вәтән ешиг, Вәтән мәнәббәтиндир. Гафур белә һесаб едир ки, командирин иткисн сырави әскәрин иткисиндән даһа ағырдыр. Она көрә дә өз һәјәты һесабына командир Синитскинин һәјәтыны хиләс едир. Белә гәһрәманлыг Вәтәнини сөвмәјин, Вәтән гаршысында өз борчуну дәрк етмәјин пәтичәсидир. Гафур ејини заманда Вәтәни она көрә сөвир ки, аңасыны сөвир. Ана мәнәббәти бүтүн мәнәббәтләрини рүшәјин, әсасы, јарадычысыдыр. Аңасыны, достуну, јолдашыны, халгыны сөвән һәр кәс Вәтәнини дә Гафур кими сөвә биләр.

Бу гајда илә Вәтән мәнәббәтилә ана мәнәббәтини әләгәләндирдикдән сонра дејирәм:

— Әкәр Гафур командир Синитскини сөвмәсәјди, башга милләтләрә достлуг мүнәсибәти бәсләмәсәјди, шүбһәсиз, белә һәрәкәт етмәзди. Демәли, миллијәтиндән асылы олмајараг, инсанлар бир амал, бир мөгсәд уғрунда мүбаризә апаранда онларын арасындакы достлуг мүнәсибәтләрни даһа да мөһкәмләнир. Әкәр Гафур сини кими шакирд оларкән достларына, јолдашларына гаршы гајыкеш, мөһрибан олмасәјди, достлуг етмәји бачармасәјди, Синитски илә дә дост ола билмәзди. Демәли, бөјүк достлуг, халглар достлугу кичик

достлугдан башланыр. Кичик даҗ чығырлары бөјүк јолларла бирләшдији кими. Булағлар чајлар јарадыг дәннә говушдугу кими. Ушағлыг да достлуг етмәји бачаранлар бөјүјәндә достлугу гәдрини даһа јахшы билирләр. Гафур мәнәви һәјәт сүрмүш, јашамаг үчүн өлмүшдур. Одур ки, бөјүк рус халгы, гардаш халглар ону хәтирәсини әзиз сахлајыр, гәлбләриндә јашадырлар.

Беләликлә, шакирдләр шуурлу сүрәтдә баша дүшүрләр ки, бөјүк достлуга кедән јол мөктәб һәјәтиндән башланыр. Вәтән мәнәббәтинә ана мәнәббәтиндән башланыр. Бу кејфијәтләр бирләшәндә инсан өз инсанлыг дәјагәтини дәрк едир. Вәтән, халг гаршысында борчуну өдәмәјә чалышыр.

Мән гаршыја гојулан мөгсәдә наил олурам. Шакирдләр һәрби вәтәнпәрвәрлијин, Вәтәнә мәнәббәтин, мәрдлик вә гәһрәманлығын, достлуг вә бејнәлимиләлчијин маһијәтини дәрк едир вә бу руһда тәрбијә олунарлар.

Јахуд VII синифдә Б. Ваһабзадеһин «Учун, нәғмәләрим» поемасыны тәдрис едәркән һөмин гајда үзрә һадисәләрни, бөјүк татар шаирни Муса Чәлиһин мәнәви кејфијәтләрини бир-бирилә әләғли шәкилдә изаһ етмәклә шакирдләрни дүшмәнә нифрәт, вәтәнпәрвәрлик, достлуг, бејнәлимиләлчилик, әгидәлилик, инкбиллик, дөүмүлүк, мәрдлик, мүбаризлик руһунда тәрбијә етмәјә чалышырам. Гејд едирәм ки, бу кејфијәтләрини бири дикәри үчүн әсас шәртдир. Муса Чәлиһин гәһрәманлығы вәтәнпәрвәрлијинә борчлудур. Әкәр Муса Чәлиһ горхаг, сатгыи олсәјди, о нә гәһрәман, нә дә вәтәнпәрвәр оларды. Одур ки, инсан бүтүн мүсбәт кејфијәтләрни өзүндә чәмләшдирмәји бачармалыдыр.

Бөјүк тәрбијәви әһәмијәти олан С. Раһимовун «Мөһман» повести мөктәбләрини шәхсијәтинин формалашдырылмасында мүәллимләрә даһа јахындан көмәк көстәрир.

Мән илк нөвбәдә әсәрини бүтөлүкдә шакирдләр тәрәфиндән охунмасына наил олурам. Әсәрини өјрә-

нилмәсинә ајрылан саатларда шакирдләрини көмәји илә повести үмуми гајда үзрә тәһлил етдикдән сонра дејиләләрни үмумиләшдирирәм. Шакирдләрини конкрет һансы пәтичәләр чыхардыгыны өјрәнмәк мөгсәдилә јазылы суаллар верир вә буларга чаваб һазырламагы тапшырырам. Суаллар тәхминән белә олур:

«Мөһман» повестиндән нә өјрәдиди?

Әсәр сәнә нечә тәсир багышлады?

Тәсвир олуған һадисәләрдән, ајры-ајры образларын һәрәкәт вә мүнәсибәтләриндән нә кими пәтичә чыхарырсан?

Мөһмандакы һансы кејфијәтләрни даһа чох хошлајырсан? Сән Мөһманла биркә ишләсәјдин, нечә едәрдин?

Һүгүшүнәс олсәјдин, Мөһман охшамаг истәрдинми вә нә үчүн?

Инсан үчүн мәнәви сафлығын ролу нәдән ибарәтдир?

Сәһмијәт вә сәдагәтини, доғрулуг вә мәрдлијини әһәмијәти, горхағлыг вә јалтағлыгы, әјрилиг вә ријакарлығын ағибәти һағгында нә дејә биләрсән?

Зүләјха мүнәсибәтини нечәдир? Зүләјха сәнин танышын олсәјди, она нечә мәсләһәт верәрдин?

Бу аңлонин тәлејинин нечә һәлл олунамасыны истәрдин? вә с.

Шакирдләр јухарыдакы суаллар әтрафында кениш чаваблар һазырлајыр вә нөвбәти дәрәдә онларын мүнәсибәти тәшкил олунар. Мән шакирдләрини доғру фикрләрини тәсдиг едир вә әсәрини идејасыны дүзкүн дәрк етдикләрни һағгында конкрет пәтичәләр чыхарырам. Мүсәһибәдән сонра шакирдләрини чыхардыгы пәтичәләр јалпыз әсәрдән чыхарылан пәтичәләр кими дејил, үмумијәтлә, һәјәтын гануну, әдәләтин һөкмү, һағиғәтин мејары кими сәсләнир. Мәсәлән:

Доғру әјрини кәсмәлидир.

Изаһ едирәм ки, һәјәтын гануну беләдир. Доғру јол тутан адам нә гәдәр чәтинлијә дүшүб, бөһтанә мәрүз галса да, Мөһман кими мү-

баризә апармаг үчүн өзүндә мәнәви дајаг тапыр, чосәрәтли олур, гәлбә газаныр. Кеч дә олса, һағиғәт өз јерини тапыр. Бөһтанчылар, дәләдузлар илә горхағ олур, ифша олуначағларындан еһтијат етдикләрни үчүн дахилән сарсылыр, чосәрәтли һәрәкәт едә билмирләр. Она көрә дә пәтичәдә ифша олунарлар. Камилев, Муртузов, Мәммәдхан, Зәрринтач, Галошлу кими.

Совет гануналары әдәләтлидир, мүгәддәсдир.

Гејд едирәм ки, совет гануналары әдәләтин кешијиндә мөһкәм дајапыр, халгы һағиғәтән өз варлығына инандырыр. Камилевларын, муртузовларын, галошлуларын маскасыны јыртыб, гәрәзчиликлә тутулмуш саламатовлары азад едән, прокурорун өз әлилә гајыһанасыны, һәјәт јолдашыны мәс'улијәтә чәлб едән совет гануналарыдыр. Бу гануналар әдәләтлидир, мүгәддәсдир. Бәзән бу гануналардан худбин мөгсәдләрә, гәрәзчиликлә истифадә едәнләр дә олур. Лакин вичданлы адамларын әлиндә бу гануналар өз әзәмәтини бүтүн парлағлыгы илә нүмајиш етдирир.

«Доғруја завал олмадыгы кими, әјријә дә аман олмајачағдыр». Һәјәтын һөкмү кими сәсләнән бу сәрраст, ајдын вә әдәләтли ганунумузу һамы јалда сахламалы, она әмәл етмәли, доғру јол тутмалыдыр.

Һағиғәтә, әдәләтә рәғбәт, әјрилијә, ријакарлыга, јалтағлыга нифрәт.

Шакирдләрә изаһ едирәм ки, әсәрдәки мүсбәт образлары, шәхсән Мөһманы бизим нәзәримиздә учалдан, өзүнә гаршы рәғбәт һисси доғуран кејфијәтләрдән бири дә ону әдәләтли вә вичданлы олмасыдыр. Бу кејфијәтләр инсаны учалдыр, үлвиләшдирир. Әјрилиг, ријакарлыг, јалтағлыг илә нифрәт доғурур, инсаны мәнәви чәһәтдән кичилдир, чылызлашдырыр, инсани вәзијәтә салыр. Галошлу кими, Зүләјха кими. Һәјәтын гануну беләдир, инсан гәлбинин һөкмү беләдир. Өзүнә даһа чох јахын билдијин бир адамнын ријакарлыг едәрәк сәнә јалан данышыгыны һисс

едәндә һәмнин адам нәзәриндән дүшүр, рәзил бир мәхлуга чевриләр. Одур ки, инсан һеч вахт јалан даһишмамалы, догручул, намуслу вә вичданлы олмалыдыр.

Чәтинликдән горхмамаг, әгидә вә мәсләкчә дөзүмлү, дәјанәтли, мә'нәви чәһәтдән саф олмаг.

Бу кејфијәтләри өзүндә тәрбијә едә билән шәхс һәр һансы чәтинлијин өһдәсидән мүвәффәгијәтлә кәләр, һәгигәтән гәләбәсини нүмајиш етдирә биләр. Мейман кими. Одур ки, һәр бир кәнч Мейман кими мәсләк вә әгидә сәһиб олмалы, гаршысына гојдугу амал уғрунда мәрдиликлә мүбаризә апармалы, өзүнү мә'нәви сафлыгдан мәрһум етмәмәлидир.

Бу гајда илә вәтәндашлыг борчу, социалист мүлкијәтинә коммунист мүнасибәти, әнлә сәадәти, анаја мүнасибәт, мүәллим-шакирд мүнасибәти, кејрихаһлыг вә гајгыкешлик кими мәсәләләрдән әтрафлы данышыр, әсәрдә тәсвир олуан һадисәләрлә фикримн әсәсләндирәм.

Тәчрүбә көстәрир ки, бу чүр инандырычы нәтичәләр шакирдләрин шүүруна, гәлбинә тә'сир едир вә онларын мә'нәви-әхлаги чәһәтдән камилләшиб формалашмаларына көмәк едир.

Шакирдләрин шүүруна вә гәлбинә тә'сир көстәриб, дејилән фикирләрин догрулуғуна онларда инам јаратдыгдан сонра һадисәләри, мүнасибәтләри әлағәләндирмәјә һалышырам. Гејд едирәм ки, бүтүн мүсбәт әхлаги кејфијәтләри өзүндә чәмләширән Мейман бизим нәзәримиздә идеаллашыр вә биз өзүмүзү она охшатмаг, онун кими һәрәкәт етмәк истәјирик. Инди билмәлијик ки, Мейман бу кејфијәтләри нечә мәнимсәмиш, нечә тәрбијә алмыш, аличәнаб, вичданлы, тәмиз инсан кими, әдаләтли ганун кешикчиси кими нечә формалашмышдыр. Мейманын әдаләти халг гаршысында, Вәтән гаршысында өз борчуну дәрк етмәсиндән доғур. Вәтәндашлыг борчуну да јалһыз Вәтәнини, халғыны севән инсан дүзкүн

дәрк едә биләр. Вәтәнини севмәк да вәлидејни севмәкдән, ананы севмәкдән, дејилән фајдалы мәсләһәтләрә гулаг асмагдан башланыр. Әкәр Мейман аиләсини, апасыны севмәсәјди, атасыны вәсијәтләригә көрә ону әвәз етмәз, һүгүгшүнас олмаг истәмәзди. Әкәр мүәллимини севмәсәјди, онун фајдалы мәсләһәтләрини ешитмәзди, гајгысыны да дујмазды. Шөһрәтпәрәст, чәтинликдән горхан олсајды, рајона кетмәзди, Мәлиқзадәнин төклифила шөһәрдә галыб елми ишлә мәшғул оларды. Вичданлы, әдаләтли, догручул олмасәјды, гәләбә газана билмәзди вә с. Демәли, инсандакы мүсбәт кејфијәтләр бир-бирини тамлајыр, бири диқәри үчүн зәмин јарадыр вә инсанын үмуми мүвәффәгијәтини тә'мин едир. Она көрә дә «һәр бир инсан бүтүн өмрү боју өзүнү гијмәтли бир көвһәр кими тәмизләмәли, үзәринә тоз јығылмасына имкан вермәмәлидир» (Зијәддин Көјүшов).

Тәчрүбә көстәрир ки, әсәр әтрафлы тәһлил олуноб гуртардыгдан сонра, тәһлил үчүн нәзәрдә тутулуш сон саатда бу чүр әлағәли үмумиләшдирмәләр апарыб, конкрет тәрбијәви нәтичәләр чыхараг, фикри әсәсләндирәг, шакирдләрин гәлбинә, тәрбијәсинә тә'сир көстәрмәклә онларын бир шәхсијәт кими формалашмаларына һәл олмаг мүмкүндүр.

Көрүндүју кими, тәрбијәјә комплекс јанашмаг нәтичәсиндә бир әсәрин тәһлили заманы шакирдләрә совет ганунчулуғуна һөрмәт, социалист мүлкијәтинә коммунист мүнасибәти, вәтәндашлыг борчуну дәрк етмәк, Вәтән, халг гаршысында вичданла даврамаг, намуслу, мәрд, мүбариз олмаг кими әхлаги кејфијәтләр ашыламаг мүмкүндүр.

Јахүд Х синифдә С. Вурғунун «Муған» поемасыны кечәркән, јухарыда көстәрилдији кими, шакирдләрин тәрбијәсинә тә'сир едән конкрет нәтичәләр чыхарырам. Боз дағын әтәјиндә шөһәр салынамасыны, сусуз сәһраларын күлүстанә чеврилмәсини сүр'әтли инкишафы-

мызын бир нүмунәсин кими гијмәтләндирирәм. Гејд едирәм ки, әсәрдә әмәјин тәрәһишүмү әсәс јер тутур. Инсаны учалдан шәрәфли, намуслу әмәјин хошбәхтлик мәнбәји оламасыны әсәрдән кәтирилән нүмунәләр әсәсында изаһ едирәм. Ејни заманда Сарваның ону бу әмәк чәһәсинә кәтирән, гәһрәмәнлыгә ишләмәсинә сәбәб олан дөзүмлүлүк, ирадәлилик, шүүрлу интизам, комсомола вердији вә дә әмәл етмәк кими көзәл әхлаги кејфијәтләрә малик олмасыны гејд едир вә беләликлә дә бу кејфијәтләри шакирдләрә ашыламага чалышырам. Сарванла Манјаның јарышындан данышаркән јарышда гәлиб кәлән Сарваның довғаланмамасыны, Манјаның онун гәләбәсинә севнимәсини совет кәнчләринин мә'нәви сафлығына, сәдәлик вә тәвазәкарлығына нүмунә көстәриб бу кејфијәтләрини бөјүк әһәмијәтиндән данышырам. Сарваның газыты заманы гәдим

мәдди-мәдәнијәт нүмунәләримизни ашкара чыхармасындан, алимин Сарваны шәрәфли кечмишимизлә таныш етмәсиндән данышаркән шакирдләрә милли ифтихар һисси ашыламага чалышырам.

Беләликлә, бу әсәри тәһлил едәркән шакирдләри социализм гуручулуғуна рәғбәт, Вәтәнә, әмәјә мәнәббәт, милли ифтихар һисси руһунда тәрбијә едир, сәдәлик, тәвазәкарлыг кими әхлаги кејфијәтләр ашыламага чалышырам.

Бу мәзмуна сөһбәтләр шакирдләрин тәрбијәсинә чох мүсбәт тә'сир көстәрир вә онларын бир шәхсијәт кими формалашмасына көмәк едир.

Тәчрүбә көстәрир ки, әдәбијат дәрсләриндә бу суалларын көмәјилә шакирдләрин шәхсијәтинин формалашмасына күчлү тә'сир көстәрмәк, фајдалы нәтичәләр әлдә етмәк олур.

ӘДӘБИЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ ФӘНДАХИЛИ ВӘ ФӘНЛӘРАРАСЫ ӘЛАГӘ ЈАРАДЫЛМАСЫ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Мәһәммәд БАҺАРЛЫ

«Азәрбајчан мәктәби» журналынын мәс'ул катиби

Бүтүн вә һәр чүр аңлајышларын әлағәси вардыр. Башга фәнләрин тәдрисиндә олдуғу кими, әдәбијатда да библикәрин әлағәли верилмәси ән фајдалы дидактик пријомлардан биридир. Бу, дәрсин елми сәвијәсини һәјли јүксәлдир. Она көрә дә мүәллимләримиз тә'лим процесиндә һәмни пријомдан истифадәјә хуәсуи диггәт јетириләр. Онлар тә'лим материаларынын әлағәләндирилмәсини ики истигамәтдә апарырлар: фәндахили әлағә вә фәнләрарасы әлағә истигамәтиндә.

Фәндахили әлағә дедикдә аңчаг бир тә'лим фәнини үзрә вериләчәк библикәрин бир-бири илә әлағәлән-

дирилмәси, бир мөвзунун вәснәсинә дәкәринини мөһкәмләндирилмәси нәзәрдә тутулур. Фәнләрарасы әлағә исе мүхтәлиф фәнләр үзрә библикәрин бир-бири илә әлағәли верилмәси, бу вә ја диқәр фәни үзрә библијин башга елм сәһәләриндә дәир библикәрлә дәрриләшдирлиб мөһкәмләндирилмәсидир.

Әдәбијатдан фәндахили әлағәни, демәк олар ки, бүтүн мөвзуларын тәдрисиндә јаратмаг мүмкүндүр. Бу, мүүјән гәдәр дә фәнләрарасы әлағәјә аиддир. Н. К. Крупскаја демишдир ки, әдәбијат дил һагғындакы елмлә үзүн сурәтдә бағлыдыр; әдәбијаттын әсәс объект олән

инсанын һәят тәрзи, һиссә вә һәҗәчәкләри, фикир вә арузлары дилин имканлары илә ифадә олунур. Јахуд «...мәкәр әдәбијјат тарихдән тәҗрид олунә биләрми? Әдәбијјат тарихиндә һөкмән ичтиман инкишаф-ын кедиши әкс олунур. Әдәбијјат дөврүн хусусијјәтләрини парлаг чизкиләрлә гејд едир». Бизчә, бу чүр бағдылыг әксәр елмләрдә вардыр. Одур ки, габагчыл мүүллимләримиз бу чүр имканлардан истифадә едәрәк шакирдләрә һәртәрәфли биллик чатдырмага чалышырлар. Белә мүүллимләрдән икисинин иш тәчрүбәси илә таныш олаг.

Фүзули рајонундаки Арајатылы кәнд орта мәктәбинин баш мүүллими Офелја Һәсәнова М. Раһимин «Ленинград көләриндә» әсәрини тәдрис едәркән фәндахили әләгә јаратмага хусуси фикир верир. Билдиримиз кими, һәмни әсәрдә азәрбајҗанлы Һүсејибала Әлијевин Бөјүк Вәтән мүнәрибәсиндәки әфсанәви гәһрәманлыгындан бәһс олунур. Әсәрдә вәтәнә мәнәһбәт вә сәдагәт, мисилсиз ирадә вә дөзүмлүлүк кими бир сыра нәчиб инсани кејфијјәтләр тәрәннүм едилмишдир. Мүүллим мөвзунун тәдриси имканыны нәзәрә алараг бу чүр кејфијјәтләрин үмүмән Азәрбајҗан әдәбијјатында нә дәрәчәдә ишыгландырыл-масыны шакирдләрин нәзәринә чатдырыр. Белә ки, С. Рүстәмин «Гафурун гәлби», Һ. Сејидбәјли вә И. Гасымовун «Узаг саһилләрдә», Ә. Әбүлһәсәнин «Достлуг галасы» вә дикәр әсәрләри шакирдләрә хатырладыр, һәмни әсәрләрдән сечдији бәзи кичик эпизодларла онлары таныш едир. Бу һәм дә шакирдләрин муталиәјә марагынын артмасына сәбәб олур.

Офелја мүүллимин фикринчә, дил һагында лазыми тәсәвүрә малик олмадан, јахуд әдәбијјат дәрсиндә ону хатырлатмадан мөвзуну шакирдләрә там мәнимсәтмәк гејри-мүмкүндүр. Ше'ри мәнимсәтмәк үчүн Азәрбајҗан дилинин хусусијјәтләриндән истифадәнин нә дәрәчәдә зәрури олдуғуну дәрк етмәк чәтти дејилдир. Азәрбајҗан дилиндәки сәс тәркиби, саит вә самит сәс-

ләр, һәр бир сәсин хусусијјәти, һе-ча вә онун нөвләри, аһәнк һаууну вә с. билмәдән ше'р системини баша дүшмәк, ону дүзкүн охумаг олмаз. Она көрә дә мүүллим әдәбијјатын тәдрисиндә бу чәһәти нәзәрә алып, ону Азәрбајҗан дили фәнини илә әләгәләндирмәјә чалышыр. Мәсәлән, о, шифаһи халг әдәбијјатындан Ашыг Әләскәр һагында данышаркән көркәмли сәнәткарын јарадычылыгындаки дил хусусијјәтләринә дә диггәти чәлб едир. Онун тәһсилләриндән биринин ашағыдаки бәнди үзәриндә төһлил апарыр:

Тәрлансан, овлатма сары, дур кедәк,
Бу сыныг көнлүмү сары, дур кедәк.
Әләскәрәм, бизә сары дур кедәк,
Бир дәрдимнә еләјибсән, Нарын, јүз.

Мүүллим шакирдләрә баша салыр ки, бу мисраларда охучунун диггәтини тәкчә күчлү аһәнк дејил, һәм дә сөзүн мә'на чаларлығы чәлб едир. Ашыг поетик фикри күчләндирмәк үчүн дилин имканларындан мәнәһәрәтлә истифадә етмишдир. Буна «сары» сөзү ән көзәл нүмунә ола биләр. Һәмни сөз грамматик мә'насына көрә биринчи мисрада исим—тамамлыг, икинчи мисрада фе'л—хәбәр, үчүнчү мисрада зәрф-зәрфлик кими ишләдилмишдир.

Офелја мүүллим дејир: Азәрбајҗан әдәбијјаты һадисә вә фактларла даһа зәнкиндир. Бизим әдәбијјатда халгымызын мүхтәлиф дөвләрдә тарихи инкишафы, һәјәти, мәншәт тәрзи, јаделли ишғалчылара гаршы апардыгы мүбаризәләр өз бәдин әксини тапмышдыр. Мүүллим Х сийнфдә С. Вурғунун «Вагиф» пјесини кечәркән XVIII әсрнә сонунда (1795—1797-чи илләрдә) Иран һөкмдары Аға Мәһәммәд шаһ Гачарын ишғалчы ордуларынын Азәрбајҗанә һүчуму һагында шакирдләрин IX сийнфдә Азәрбајҗан тарихиндән өјрәндикләрини хатырладыр. Шушанын мүнәһирәјә алынмасыны данышыр, дөврүн әсас ичтиман зиддијјәтләрини гејд едир:

Шакирдләрин тарихдән алдылары билији бир даһа хатырлатмагла «Вагиф» пјесини тәдрисинә башлајыр.

Мүүллим С. Вурғунун «26-лар» әсәрини кечәркән шакирдләрә тарих фәниндән өјрәндикләри мүнәвиг мә'луматлары хатырламагы тапшырғар. Әдәбијјат фәнинини тәдрисиндә тарихлә әләгә јаратмаг нәтиҗәсиндә шакирдләри Азәрбајҗанда Совет һакимијјәтинин гурулма-сы уғрунда чанларыны фәда вермиш 26 Бақы комиссарынын гәһрәманлығы, ичтиман фәалијјәти илә јахындан таныш едир, јерли капиталистләрлә инкилисләрин халгымызы әбәди мәнһәсдә сахламага чан атдыларыны, һабелә мүасир дөврдә империалистләрин мүртәчә симасыны ачыб көстәрир.

Офелја мүүллим әдәбијјат дәрәләриндә Н. Кәичәви, М. Фүзули, М. Ә. Сабир, Ч. Чаббарлы јарадычылығыны, һабелә мүасир шаир вә јазычыларымызын әсәрләрини кечәркән дә онлары тарих фәнини илә әләгәләндирир.

Чәбрајыл рајонундаки Әмирварлы кәнд орта мәктәбинин баш мүүллими Нуридә Гулијеванын бу сәһдә даһа марағлы иш тәчрүбәси вардыр. О, фәндахили вә фәиләрарасы әләгәни бир гәдәр дә итпәсив вә динамик шәкилдә тәшкил едир, дәрәсә верилән мүасир тәләбләрлә узлашдырыр. Мәсәлән, VIII сийнфдә «Короғлу»ну тәдрис едәркән кечән мөвзуну јекунлашдырдыгдан сонра сийнф мүрачиәт едир:

М.—Ушағлар, артыг сиз IV сийнфдән әдәбијјат фәнини өјрәнирсиниз. Сизин бу фәни һагында мүнәвјјән гәдәр билијиниз вар. Ким дејәр, бәдин әдәбијјат нәјә дејилир?

Ш.—Бәдин әдәбијјат һәјәти бәдин сурәтләрлә әкс етдирән сөз сәһәтинә дејилир.

М.—Бәдин әдәбијјат нечә чүр олур?

Ш.—Бәдин әдәбијјат ики чүр олур: шифаһи халг әдәбијјаты вә јазылы әдәбијјат.

М.—Бунларын әсас фәрғи нәдәдир?

Ш.—Шифаһи халг әдәбијјаты ағыздан-ағыз, нәсилдән-нәсилә кечәрәк һафизәләрдә јашамышдыр. Буна көрә дә мүнәвјјән дәјишикликләрә уғрамышдыр. Јазылы әдәбијјат исә һәмишә олдуғу кими галыр. Һәтта онун нә аман, һарада јарандыгы да бизә мә'лумдур. Тарихән шифаһи халг әдәбијјаты јазылы әдәбијјатдан әввәл јаранмышдыр.

М.—Шифаһи халг әдәбијјатынын һансы нөвләри вардыр?

Ш.—Шифаһи халг әдәбијјатынын әмәк нәғмәси, бајаты, лајла, охшама, аталар сөзү вә зәрб-мәсәл, јанылтмач, һағыл, гошма, ләтифә, дастан кими нөвләри вардыр.

М.—Шифаһи халг әдәбијјатынын һәчмчә ән бөјүк нөвү һансыдыр?

Ш.—Шифаһи халг әдәбијјатынын һәчмчә ән бөјүк нөвү дастандыр.

М.—Дастанлар нечә чүр олур?

Ш.—Дастанлар ики чүр олур: гәһрәманлыг вә мәнәһбәт дастанлары.

М.—Һансы гәһрәманлыг дастанларыны таныјырсыныз?

Шакирдләр «Дәдә Горғуд», «Короғлу», «Гачаг Нәби» дастанларыны мисал көстәрирләр. Мүүллим бу мүнәһибәдә фәндахили әләгәјә әсасланаараг, јени дәрсин адыны да шакирдләрдән алып, сонра дејир:

— Ушағлар, сиз дүз гејд етдиниз ки, дастанлар шифаһи халг әдәбијјатынын һәчмчә ән бөјүк нөвүдүр. Биз билирик ки, Азәрбајҗан халгынын тарихи гәһрәманлыг дастанлары чохдур: онларын арасында исә «Короғлу» дастаны хусуси јер тутур. Шифаһи халг әдәбијјатымызын һадир ичиси олан бу дастанда гәһрәман халгымызын харичи ишғалчыларә вә јерли феодалларә гаршы мүбаризәсинин бәдин тәсвири верилмишдир.

Мүүллим фронтал сорғу илә дастанын мөвзунуну шакирдләрдән алып, лазым кәлдикдә әләвәләр едир. Бу заман «Короғлу» дастанына анд олан шәкилләри јазы тахтасындан бир-бир асылб («Короғлу», «Гырат», «Дүрат», «Мисри гылынч» вә с.) суал-чаваб апарыр:

М.—Һәмзә нә үчүн Чәлибелә кәлмишди?

Ш.—Һәмзә Гыраты гачырмаг үчүн Чәлибелә кәлмишди.

М.—Дастанын һәмни голу нечә адланыр?

Ш.—Дастанын һәмни голу «Һәмзәнин Гыраты гачырымасы», «Гыратын гачырылмасы» вә ја «Короглу-нун Тогат сәфәри» адланыр.

Бир нечә суалла бу голу да мәзмунуну ыгчам сорушур, сонра мүн-тәхәбат китабындан («Һәмзәнин Гыраты гачырымасы» голундан) әв-вәлчәдән мүәјјәнләшдирдији һиссәләри (парчалары) 3—4 нәфәр шакирдә охутдуруп.

Дәрсн јекунлашдырыб евә белә бир тапырыг верир: 1) «Һәмзәнин Гыраты гачырымасы» голунун мәзмунуну өјрәнин вә планыны тәртиб еднн. 2) «Короглу» дастанына анд бир вә ја бир нечә шәкил чәкин.

Елә бу ан рәсм дәрсләриндән алдылары биләкләри суал-чавабла шакирдләрә хатырладыр. Натурадан рәсмни фантастик рәсмдән фәргини изаһ едир, бәдин әсәрләри охујараг рәссамларын јаратдылары шәкилләр һаггында мәлуматларыны даһа да дәринләшдирир. Невбәти дәрсдә соргу просесиндә шакирдләрә мүрачәтлә дејир:

— Ушаглар, биз билirik ки, Короглу-нун мәскәни Чәлибелдир. Ким дејәр, Чәлибел һарада јерләшир? (Бу заман дивардан асылмыш Азәрбајчанын инзибати хәритәсинә нәзәр салыныр.) Ким кәлиб хәритәдә Чәлибелни јерләшдији јери көстәрә биләр?

Ушаглар дәрсдә верилән бүтүн суаллара асанлыгла чаваб вердикләри һалда, бу суала чаваб вермәкдә чәтинлик чәкирләр Бундан истифадә едән мүәллим дејир:

— Әкәр сиз С. Газыјевин «Азәрбајчанын гәдим абидәләри» әсәрини диггәтлә охусајдыныз, бу суала, сөзсүз, әтрафлы чаваб верә биләрдиниз. Мән инди бу һагда сизә мәлумат верәчәјәм, бу шәртлә ки, чографи јерләрин адларыны чәдикчә, кәлиб һәмни јерләри хәритәдә көстәрәсиниз. Сизә тарих дәрс-

ләриндән мәлумдур ки, Кичик Гафгаз дагларынын башы вә әтәкләри тарихи абидәләрә долудур. (Ушаглар әлләрини галдырырлар, шакирдләрдән бири кәлиб хәритәдә Кичик Гафгаз сыра дагларыны көстәрир). Бу абидәләр ән гәдим дөврдән башлајараг XIX әсрә гәдәр давам етмиш дөврү көзәл сәчијјәләндирир. Дагларда олан гала вә галачаларын чоху дүшмәнләрдән мүдафиә олунаг үчүн тикилмиш истәһкамдыр. Бу гала вә галачаларын әкәсәријјәти гәдимдә, бәзиләри нәә сонралар тикилмишдир. Сонралар тикилмиш галалардан бири дә Зәјәмдәки (Загатала рајону) Короглу галасыдыр.

Мүәллим епидоскопу ишә салыб скранда Зәјәмдә Короглу галасыны вә Зәјәм јахынлығында гаја үзәриндә истәһкам шәкилләрини нүмајиш етдирир.

Беләликлә, дәрс тарих вә чографија фәйләри илә әлағәләндирир, шакирдләрин инчәсәнәтин бир нөвү олан тарихи абидәләр һаггында мәлуматларыны дәринләшдирир. Суал-чавабла Чәлибелни һарада јерләшдијини, јәни Короглу-нун һарада мәскән салдығыны, Зәјәмдә Короглу галасынын, Зәјәм јахынлығындагы гаја үзәриндә олан истәһкамын нә кими фајдасы олдуғуну хатырладыб шакирдләрин биләјини мөһкәмләндирир.

Мүәллим бу чүр мәлуматлары мәктәбиләрин һәрби-идман ојуну олан «Үфүгдә парылты» илә, учсуз-бучагсыз ана јурдумузу көз бәбәји кими горујан, онун кешијини чәкән совет сәрһәдчиләринини сајылығы илә дә әлағәләндириб шакирдләрә суал верир:

М.—Биз билдик ки, Зәјәмдәки Короглу галасында вә онун кими оиларча гала вә истәһкамда кешик чәкән көзәтчиләр кечәләр алов, күндүзләр нәә түстү васитәсилә дүшмәнини һүчумуну мәркәзә хәбәр вермишләр. Бәс мүәсир дөврдә белә һәрби әмәлијјатлар нечә апарылдыр? Сиз «Үфүгдә парылты» ојунунда белә әмәлијјаты нечә јеринә јетирмишсиниз?..

Беләликлә, мүәллим дәрсн һәрби һазырлыг фәнини илә әлағәләндириб шакирдләрин бу һагда олан биләкләрини дәринләшдирмәклә бәрәбәр, оиларда вәтәнпәрвәрлик һиссини даһа да мөһкәмләндирир. О, «Короглу» дастанын јекун мәшғәләсиндә синфә белә бир суал верир:

М.—«Короглу» дастанын Бөјүк Вәтән мүһарибәси илләриндә нә кими әһмијјәти олмушдур?

Ш.—Биз өјрәндик ки, «Короглу» дастаны вәтәнпәрвәрлик, гәһрәманлыг епосејасыдыр. Азәрбајчанлы дөјүшчүләрин дүшмән үзәриндә гәләбә чалмасына Короглу-нун ады, «Короглу чәнкиси»нин сәдалары аз көмәк етмәмишдир.

Бу заман мүәллим электрофору ишә салыр. Синф отағыны «Короглу чәнкиси»нин сәдалары бүрүјүр. Мүәллим ушаглара суаллар верир:

М.—Бу мусиги һансы әсәрдәндир? Мүәллифи кимдир?

Ш.—Бу мусиги «Короглу» операсындандыр. Мүәллифи өлмәз бәстәкарымыз Үзејир һачыбәјовдур.

М.—Бәс «Короглу» дастанында һансы мусиги әсәс јер тутур?

Ш.—«Короглу» дастанында ашыг мусигиси әсәс јер тутур.

Бу вахт мүәллим ашыг мусигиси һаггында, Дәдә Горғудун аманәти олан саз барәдә, ашығын халғымызын ағыр күнләриндә она руһ вә тәсәлли верән, шад күнүндә нәә ону севиндирән ел ағсагалы олмасындан данышыр, сөһбәти мүәсир ашыг мусигиси илә бағлајараг шакирдләрдән һансы ашыглары таньдыгларыны сорушур. Сонра епидоскопу ишә салыб сазын шәклини нүмајиш етдирир. Сазын нөвләри һаггында мәлумат верир:

— Ушаглар, устад ашыглар үч чүр саз олдуғуну гејд етмишләр: а) 4—5 симли саз ел арасында «чүрә» адланыр, буна «голтуг сазы» да дејилир; б) 8—9 симли орта саз, буна «тавар саз» дејилир; в) 10-дан артыг сими олан саз, бу, «ана саз» адланыб, нисбәтән аз ишләнир. Короглу-нун сазы нәә, бунлардан фәргли оларат, 3 телли саздыр.

Сонра белә бир суал-чаваб апарылдыр:

М.—Бәс Короглу-нун мә'нәви дајагы ким олмушдур?

Ш.—Короглу-нун мә'нәви дајагы ашыг Чүнуун олмушдур.

М.—Гачаг Нәбинин мә'нәви дајагы ким олмушдур?

Ш.—Гачаг Нәбинин мә'нәви дајагы ашыг Әһәд олмушдур.

Беләликлә, мүәллим дәрсн мусиги фәнини илә әлағәләндирир. О, дәрсләрин чохунда мусигидән истифадә едиб, инчәсәнәтин бу нөвү һаггында шакирдләрә мүәјјән мәлумат вермәјә чалышыр. Мәсәлән, VIII синфдә Низами Кәнчәвинин «Хосров вә Ширин» поемасынын тәдриси заманы әсәрин гәһрәманларынын да шаир кими мусигини дәриндән дудугларыны, ондан зөвг алмағы бачардыгларыны гејд едир. Сонра Барбәд вә Никиса һаггында сөз ачыр. Билдирир ки, Барбәд Хосров Пәрвинни сарајында мәшһур мүғәнни вә чалғычы олмушдур. Никиса нәә көзәл мүғәнни вә мәшһур чәнкчәлан иди.

Битди Никисанын чәнклә

нағмәси

Барбәднн сатары галдырды сәси.
Бир мәст ашыг кими саз вурду әл.

Үшшаг пәрдәсиндә охуду гәзәл.

Мүәллим мусиги әләтләриндән сөз ачыдыда епидоскопу ишә салыб уд, чәнк, тәнбур, рүбәб, бәрбәт, тар, саз, канон, каманча, түтәк, неј, тулум вә с. мусиги әләтләринини шәкилләрини нүмајиш етдирир.

М. Фүзулинин «Мәни чандан усандырды» гәзәлини тәдрис едәркән мүәллим Ч. Чәһанкировун «Фүзули» кантатасыны сәсләндирир. С. Ә. Ширванинин «Куш гыл» мүхәммәсини тәдрис едәркән јенә дә мусиги әләтләриндән кешик сөһбәт ачыб, шәкилләрини нүмајиш етдирир.

Фәндахили вә фәнләрарасы әлағәдән бу чүр истифадә натичәсиндә шакирдләр материалы јахшы мәннмәсәјир, ону узун мүддәт јадла сахлајырлар.

ДИЛЛӘРНИ ДОСТЛУҒУ

Һачы МУХТАРОВ

педагожи елмләр һәмизәди, М. Ф. Ахундов адына Азәрбајҗан ПРДӘН-һини досетһи

Мүтәрәғги Бразилија җазычысы Г. Фикејредонун «Езоп» («Түлкү вә үзүм») пјесиндә белә бир сәһнә вар: гәдим јуһан философу Ксаиф Афинһини көзәтчи рәһси Агнатосу гонаг чағырыр вә өз гулуна әмр едир ки, ән јахшы хәрәк кәтирсин. Езоп дил кәтирир. «Нә үчүн дили ән јахшы хәрәк һесаб едирсән?»—суалына Езоп чаваб верир: «Дил—бу елә бир шејдир ки, данышаркән бизи бирләшдирир. Дил олмасајды, биз өз фикримизи башгасына дејә билмәздик. Дил елһин ачарыдыр, әдәләтһин вә әғлиһин әләтидир. Дил шәһәрләр җаратмага көмәк едир. Дил вәһситәһинә мәһәббәт ифадә олунур. Диллә өјрәдирләр, һинидырырлар, тәрбијә едирләр. Диллә јалварырлар, ајдынлашдырырлар, охујурлар. Диллә тәсвир вә тәриф едирләр, сүбута јетирир вә тәсдиғләјирләр. Диллә биз «мәһрибаным», «сәвкәһлим»... вә мүғәддәс «ана» сөзләрини тәләффүз едирик. Мәһз диллә «бәли» дејирик. Мәһз диллә дөјүшчүләрә галиб кәлмәк әмри верилир...»

Бәли, һәјәти, бәшәр чәмийјәтини, шүбһәһини, дилсиз тәсәвүр етмәк гејри-мүмкүндүр. Франса Академијасыһини һесаблаһаларына көрә Јер күрәһини әһалиһи 2796 диллә данышыр ки, буһлар да 11 әсәс вә 50 «хырда» дил группларында бирләшир. Бүтүн бу дилләрдә данышанлар 7000-дән 8000-ә гәдәр диалектдән истифадә едирләр. Дилләрдән јалһыз 225-и җазылыдыр. Әлбәттә, адаһын бир нечә дил билмәһи чох јахшы һалдыр.

Нәлә гәдимдән дејәрһиниләр: «нечә дил билирсәнсә, бир о гәдәр дә адаһсан».

Дүһјаја хејли полиглот (чох дил билән адам) мә'лумдыр. Мәсәләһи,

Болониядан дүлкәр оғлу Чүзетте Гаспар Метсофанти (1779—1849) —о, сонралар кардинал (баш руһани) олмушдыр—30 Европа, 5 Африка, 17 Асия, чәмиси һеә јүзә јахын дил билирмиш. Әфсанәһи Тројанын мәшһур тәдғигатчыһи Г. Шлиман бир нечә дүһһини (он иһи әдәд) дилә јијәләһмиш, рус дилиһи, өзүһүн дејиһинә көрә, алты һәфтәјә өјрәһмишди. К. Маркс вә Ф. Енкелс дә чохлу дил билирдиләр. Ф. Енкелһин кәһчәһин дөврүндәһи җазыларыһын арасында 9 диллә җазыһмиш бир мәктүб диггәти чәлб едир. Марағлыдыр ки, Ф. Енкелс рус һигилабчыларына мәктүбларында «Фјодор Фјодорович» һмзасыһи гојурду. О җазырды: «Рус дилиһи билмәк—елә бир дили ки, өјрәһилмәһи өз-өзлүјүндә һәр чәһәтдән лајигдир, чүһки бу дил ән күчәлу, гүввәтли вә ән зәһкәһин, чанлы дилләрдән биридир. һәм дә онун мејдана чыхардығы әдәбийјат хатиринә бу лаһымдыр...»

Мә'лум олдуғу киһи, В. И. Ленин алһан, франсыз, һикилиһи дилләрини дә доғма ана дили оһан рус дили киһи бүтүн һичәһликләри илә билирди. О, полјак, италјан, һевеч, чех дилләринә дә јијәләһмишди, јуһан вә латын дилләрини дә өјрәһмишди... Үмумийјәтлә, В. И. Ленин 24 дил билирди.

Совет дилчи аһими профессор М. Н. Петерсон 50-јә јахын дил билирди. Алһанија Демократик Республикаһы профессору Кестерман 123 диллә данышырмиш вә с.

Бир сөзлә, чохлу дил билмәк мүстәһна дәрәчәдә әһәмийјәтли, фајдалы иһидир. Лаһки бу һаһыја мүјәссәр олмур. Буна көрә дә чохдиллилик әдәтән иһидиллијә, јә'һи ана дили илә јанашы, иһкиһи

бир дили дә билмәјә кәтириб чыхарыр; елә бир дили ки, о диллә халғлары чоху үһсийјәтдә олур. Нәјәтиһмиз, шәрантимиз бу просеси ССРИ-дә рус дилиһини кәһһи өјрәһилмәһи илә сүбута јетирир.

Бәли, бу күн чохмилләтли Советләр Әлкәһини һәр бир вәтәндашыһын бөјүк вә әзәмәтли рус дилиһи өјрәһилмәјә һканы олмасы барәһиндә В. И. Ленин арзуһи таһаһилә һәјәтә кечмишдир.

Рус дили ССРИ-дәһи мүхтәлиф милләтләрини вә халғлары һијонларла зәһмәткәһини билккләрә, габағчыл идејалара, соһалист мәдәһийјәтинә говушдурмушдыр. Иһкишәфһиһиһи һазырки мәһһәләһиндә, јеткән соһалист шәрантиндә милләтләрарасы үһсийјәт вәһтәһи киһи, рус дилиһини ролу даһа да артыр.

«Совет Соһалист Республикалары Иттифағыһын тоһкил едилмәһини 60-чы иләһиһи һағғында» Сов.ИКП МК-һини гәрәһиндә дејилир: «Совет адаһлары тәрәфиндән көһүллү сурәтдә милләтләрарасы үһсийјәт дили киһи гәбул едилән рус дили совет халғыһын соһал-сүјәһи вә идеја бирлијиһини көһкәһләһмиһиндә, милли мәдәһийјәтләрини иһкишәфһиндә вә гаршылығы сурәтдә зәһкәһләһмиһиндә мүһүм аһил олмушдыр. О, бүтүн халғларыһиһи үчүн дүһја мәдәһийјәтиниһи мә'һви сәрвәтләринә кәһһи јол ачымышдыр. Ленин сөзләри илә дејилсә, һәр бир совет вәтәндашы бөјүк рус дилиһи өјрәһилмәк һканына маликдир. һазырда өлкә әһалиһиниһи 82 фәһзи рус дилиһи сәрбәһт билир».

Күндән-күнә тәрәғги едиб јени зирвәләрә галһан Азәрбајҗан чохмилләтли республикадыр. 1970-чи илә әһалиһини үмумиттифағ сүјәһијаһилиһиһи заманы Азәрбајҗан ССР-дә јашајан мүхтәлиф милләтләрә вә халғларә мәхәсу 813 миһи адам (16,6%) рус дилиһи сәрбәһт билдији иһкиһи дил адһандырмишдыр. 1979-чу илә онлары һи сајы артыб 1 миһјон 617 миһи (29,5%) вәфәрә чатмышдыр.

Азәрбајҗанын габағчыл фикирли адаһлары, маарифләрәләри халғы һәлә кечән әһини әввәләһриндән башлајарағ рус дилиһи өјрәһилмәјә чағырмиш, бу дили билмәһини мүһүм фајда вә әһәмийјәтини гејд етмишләр.

Көркәһли сатирик шаир, маарифчи С. Ә. Ширвани оғлуна вәһсийјәтиндә (мүраһиәтиндә) деһмишдир:

Еј оғул, һәр лисана ол рағиб,
Хәссә ол рус елһинә талиб.
Чүһи она сһтијаһыһи чохлур,
Билмәһиһи дил, әләчһиһи јохлур.

Даһи Азәрбајҗан җазычыһи, шаир, әдби, мүтәфәккәһри вә иһтиһан хадими М. Ф. Ахундов җазырды: «Мәһ рус дилиһи һахшы билирәм. Иһкиһи әһрдә рус дили аһлә мә'һасында вә башга чәһәтләрдә дә күһбәкүһи иһкишәф едир. О, ән иһчә фикирләри ифадә етмәк үчүн тајы-бәрәбәри олһајан бир дилдир». Нәһман Нәһманов һәлә 1899-чу илә Бақы киһи кимһазијасында Азәрбајҗан дили мүәллиһи һишләдији заман «Мүсәһманлар үчүн мүәллиһиһи рус дилиһи өјрәһилмәкдән өтрү аһан китабчаһиһи һазырлаһмишди. Дәрелиһи әввәһиндә о җазырды:

«Она көрә бу китабһаны мүсәһман гардашларыһиһи үчүн җаздығ ки, мүәллиһиһиһи русча јазмағ, охумағ вә данышмағ өјрәһсинләр. һәркаһ охујан сарыдан бир балача диггәт олунса, јарым ајыһи әрһиндә бу китабһанын көмәји илә шәхс русча охумағ, јазмағ биләр». Н. Нәһманов рус дилиһи тәблиғ едән вә онун әһәмийјәти барәдә фикир сөјләјән савадлы азәрбајҗанлыларә рағбәт бәсләјир вә дејирди: «...охуһиһи мүсәһманлар рус дилиһини фајдасы һағғында јазсалар, даһа ағыллы иһләр көрмүш олардылар».

Һ. Чавид ана дилиһи мүкәһмәлә билмәкәлә јанашы, мүәһир елһләрә јијәләһилмәк үчүн рус дилиһи дә јахшы өјрәһилмәји вәһби вә зәрури мәсәлә сајырды. О, 1904-чу илә «Шәргә рус» гәзетһиндәһи мәғалә

синдә жазырды: «Өвлади вәтән үчүн мүхтәлиф фәиләри өйрәдән мәктәб ләзимдир. Вәтән өвлады түрк (Азәрбајчан) дилини көзәл билмәлидир. Бир пара һадисәләрин мәзмунуну билмәк үчүн әрәб вә фарс дилләрини дә билмәси вәчибдир. Лакин рус дили бизим вәтәндә һагигәтләри билмәк вә дәрк етмәк үчүн ән ләзимлы васитәдир. Хүсусилә јени ихтиралары, фәиләри өйрәнмәк лүзумуну нәзәрә алырғаса, Гафгаз әразиләриндә рус дилини билмәк ән вәчиб вә заруридир».

С. Ағамалыоглу чыхышларын дан бириндә демшиди: «Республикада буну ләзим билдирдиләр ки, түрк (азәрбајчанлы—Һ. М.) фәһлә вә кәндилләри арасында рус дили мүмкүн гәдәр чох јайылсын. Бәшәријјәтин бүтүн билдикләрини өзүндә чәмләшдирмиш дүңја дилләриндән бири олан рус дилинә јијәләnmәк кәрәкдир».

Азәрбајчаннн көркәмли сөз усталары С. Вурғунун, Р. Рзанын, И. Гасымовун, С. Раһимовун, С. Рүстәмин, М. Ибраһимовун вә б. әсәрләриндә, чыхышларында рус дилинн әһәмијјәти, фәјдасы вә бу дили өйрәнмәјини вәчиблији һаггында, һабелә дилләрини гаршылыглы әлағәсинә даир гијмәтли фикирләр вардыр.

Инди өлкәмизин һәр бир кушәсиндә милли зијалыларын вә јүксәк ихтисаслы фәһләләрин бөјүк дәстәләри јаранмышдыр ки, онларын әксәријјәти ики дили—ана дили вә рус дилини камил билдир. Рус дилиннн өйрәнлмәси, ана дилиннн мүстәгил инкишафы вә күндәлик һәјәтдә һәр ики дилдән истифадә чохмилләтли дөвләтимизини халглары арасында икидиллијә кәтириб чыхармышдыр. Бизим чохмилләтли өлкәмиздә икидиллик чәмијјәтин һәр бир үзвүнүн интеллектуал инкишафына, тәмәсдә олан дилләрин тәрәггиси вә тәкмилләшдирилмәсинә көмәк едир. Икидиллијин елми тәдгиги вә тәблиғи, ики-тәрәfli әсәс үзрә, башга сөзлә, ики истигамәт үзрә онун инкишафы, јә'ни гејри-рус милләтиндән

оланларын рус дилини өйрәнмәси, еләчә дә русларын јерли милләтин дилини өйрәнмәкләри, бу күн бизим чохмилләтли дилчилик елмизини актуал проблемдир. Һәм рус дилинә, һәм дә јерли, регионал дилләрә јијәләnmәк үчүн биздә кениш имканлар јарадылмышдыр. Мисал үчүн, Дағыстанда онларча әсәјлы халгын нүмајәндәләри мухтар республика дахилиндә милләтләрарасы үнсипјәт вәситәси кими аварларын дилиндән истифадә едирләр. Азәрбајчанда јашајан аварлар Азәрбајчан, Күрчүстандакылар исә күрчү дилиндә данышырлар. Иш елә кәтирмишдир ки, милләтләрарасы дил олан рус дилиндән савајы, һәм дә јерли, мөһәлли икинчи дилләр дә мүәјјән социал функция јеринә јетирирләр. Республиканың јерли милләтинини дилини билмәк милләтләрарасы үнсипјәти асанлашдырыр, адамлары бир-биринә јахылашдырыр.

К. Маркс кәстәрирди ки, инсанын мүәјјән үмумилләт мәнсуб олмасы «артыг онун дилиннн инкишафы үчүн шәраитдир». Дили өйрәнмәклә биз халгларын тәфәккүрүнүн олдуғча марағлы формаларыны, бәдин образларын зонкин сәрвәтләрини изләјә вә мәнимсәјә биликлик. Фәрәһли һалдыр ки, республикамизин пајтахты Бақыда, һабелә Кировабад, Сумгајыт, Әли Вајрамлы, Зағатала вә бир сыра дикәр шәһәрләрдә икидиллик кениш јайылмышдыр. Бу шәһәрләрдә әһалиннн хејли һиссәси рус вә Азәрбајчан дилләриндә сәрбәст данышыр.

Јухарыда гејд етдијимиз кими, ана дилиндән башга, икинчи бир дили вә ја бир нечә дили билмәк инсан үчүн олдуғча фәјдалыдыр. Дүзкүн фикирдир ки, дилләрә јијәләnmәк дүңјадә инсанлар арасында мә'нәви вә мәдәни үнсипјәтин нәнки мүһүм мәнбәји вә вәситәсидир, һәм дә һәјәти зәрурәтдир, јашадығымыз ијирминчи әсрин һөкмүдүр. Бу, мүхтәлиф өлкәләр вә халглар арасында әмәкдашлыгын вә гаршылыглы ашлашманын инкишафына, јер үзәриндә сүлһүн

мөһкәмләnmәсинә олдуғча көмәк едир.

Мәһз бу фикир Үмумдүңја Гардашлашмыш Шәһәрләр Федерәсијасынын 1981-чи илин мајында Бақыда кечирилмиш икинчи Бејнәлхалг конферансынын иштиракчыларынын чыхышларыны, һабелә һәммин мәчлисини ана хәттини тәшкил етмишди.

«Нәзәрә алмағ ләзимдир ки, икинчи дилә јијәләnmәк үчүн кәрәк ана дилиннн өзүнү јахшы биләсән».

Әзәмәтли ана дилимиз барәдә, онун өзүнәмәхсус көзәлликләри һаггында аз дејилмәмишдир. Кәлин бу гијмәтли кәламлардан бәзиләрини бир даһа хатырлајағ.

Вахтилә бөјүк ермәни јазычысы, ермәни әдәби дилиннн баниси Хачатур Абовјан јазмышдыр: «Сәлислијинә, аһәнкдарлығына, ләтафәт вә ше'ријјәтинә көрә вә грамматик чәһәтдән башга дилләр арасында јекәнә олан Азәрбајчан дили гүдәртли дилдир».

М. Ј. Лермонтов 1837-чи илин нојабрында досту С. А. Рајевскијә јазырды ки, «татарча (азәрбајчанча—Һ. М.) данышмағы өйрәнирәм, франсыз дили Авропада зәрури олдуғу кими, бу дил дә бурада, үмумијјәтлә, Асијада зәруридир. Тәссәүф ки, өйрәниб гуртара билмәјәчәјәм, сонралар бу чох ләзим кәлә биләрди».

Декабрист А. Бестужев-Марлински, сәриштәли адамларын һекајәтләринә көрә, М. Ф. Ахундовдан Азәрбајчан дилиндән дәрә алырмыш. Бестужев-Марлински тәсдиг едирмиш ки, Азәрбајчан дили илә Асијаны башдан-баша кәзмәк чох асандыр.

Ана дилимизин ләјағәти барәдә Н. Нәриманов һәлә 1906-чы илдә «Һәјәт» гәзетиннн 181-чи нөмрәсиндә јазмышды: «Ана дили! Нә гәдәр рәфиғ, нә гәдәр али, һиссипјәти-гәлбијјә ојандыран бир кәләм! Нә гәдәр мөһтәрәм, мүгәддәс, нә гәдәр әзәмәтли бир гүввә! Бир дил ки, мейрибан бир вүчүд өз мөһбәтнини, шәфәти-мәдәрәвәсини

сәнә о дилдә бәјан едибдир. Бир дил ки, сән һәлә бешикдә икән бир ләјләј шәклиндә өз аһәнк вә ләтафәтинн сәнә ешитдириб, руһун ән дәрнн нүмунәләриндә нәгш бағлајыбдыр. Бир дил ки, һәјәт вә кәһнат һаггында илк әввәл о дил сәјәсиндә бир фикир һасил едибсән, чисм вә руһун мөһтач олдуғуну мөвади о дилдә тәләб еләјибсән...»

М. С. Шакинјан 1940-чы илдә јаздығы «Азәрбајчан нәсри һаггында» мәғаләсиндә охучуларын диггәтинн вәчиб бир мәсәләјә чәлб едәрәк демшидир: «Азәрбајчан дилиндә шаиранә данышмамағ, фикрини образлы ифадә етмәмәк,—бу, демәк олар ки, гејри-мүмкүндүр... Шәрг дилләри аиләсиндә Азәрбајчан дили ән чох имканларә вә јәјылма перспективлијинә малик олан дилләрдән биридир. Ечәзкар дәрәчәдә ајдын, асан вә лаконик олан бу дил Шәрг иттг мәдәнијјәтинн бүтүн көзәлликләринн өзүндә топламышдыр. Она көрә дә бу дилә јијәләnmәк чох да чәтин дејил. Бу дили биләндән сонра бүтүн Шәргдә баша дүшүлә биләрсән вә бүтүн Шәрг дилләринн баша дүшмәк олар».

Мә'лум олдуғу кими, Азәрбајчан дили түрк дилләри групуна дахилдир. Өлкәмиздә 20-дән артығ түрк дили халг јашајыр. Беш мүттәфиг вә алты мухтар республиканын, һабелә ики мухтар вилајәтин әһалисиннн әсәс һиссәси түрк дилләриндә данышыр. ССРИ-дә түрк дилләриндә данышанларын сәјә 40 милјон нәфәрдән чохдур. Иттифағ үзрә славјан дилләриндән сонра түрк дилләри икинчи јери тутур.

Азәрбајчан вә рус дилләриннн әлағәси гәдим вә зәнкиндир. Апарылмыш тәдгигатларын чохунда рус дилиндән дилимизә кечән сөзләрә хүсусилә диггәт јетирилмишдир. Азәрбајчан дилиндән рус дилинә кечән сөзләр вә сөз бирләшмәләри (һабелә бир сыра ифадәләр) барәдә тәдгигатлар аз тәсәдүф олунар. Һалбуки Азәрбајчан дилиндән, үмумијјәтлә, түрк дилләриндән, рус дилинә вә башга

дилләрә кечән сөзләрин тарихи чох гәдимдир. Азәрбајчан ССР ЕА-нын академики М. Ш. Ширәлијев һаглы олараг јазыр:

«Сон илләрәдәк түрколокијада белә бир фикир мөвчуд иди ки, куја Азәрбајчан дили XI—XII әсрләрдән формалашмага башламышдыр. Бу фикрин мүәллифләри Азәрбајчан дилинин өзүнә јох, ики дилхаричи факта әсаслашырдылар: а) Азәрбајчан дили оғуз групуна аиддир; б) демәли, сөлчүг оғузлары Загафгазијаја кәләнәдәк Азәрбајчанди түрк мәншәли Азәрбајчан дили олмамышдыр».

Лакин 1970—1980-чи илләрдә республикамызда апарылмыш тәдгигатлар һәмни фикирдән доған иәтичәни инкар едир. Тәкчә ону демәк кифәјәтдир ки, «II—X әср јунан, Рома, Сурија, фарс, әрәб, бизанс, ермәни, күрчү вә диқәр јазылы мәнбәләрдә һәмни һәмни әсрләрдә Азәрбајчанда түркдилли кәнкәрләрин, савирләрин, хәзәрләрин, гыпчагларын вә башгаларыннын јашадыглары, һәм дә данышыгда «гошгар», «арх», «арыг», «әмлик», «авчи», «чөлчи», «јапынчы», «көкјар», «алп», «ил», «тидун», «хаган», «чабгу», «јабгу», «шад», «селтәбәр», «тегин, арканчы» вә оларча диқәр сөз, -чи, -лу(г)!, -чы!, -таш вә с. сөздүзәлдичи шәкилчиләри ишләтдикләри гејд едилмишдир. һәмни сөзләрә вә лексик-грамматик үнсүрләрә ејнилә XI—XIV әср Азәрбајчан јазылы мәнбәләриндә дә раст кәлирик» («Азәрбајчан коммунист» журналы, 1982, № 8, сәһ. 98).

Тамамилә дүзкүн фикирдир. Рус дилинин дә лүгәт тәркибиндә гәдим јунан вә латын дилләриндән, һабелә Гәрби Европа дилләриндән, түрк дилләриндән алынмыш хејли сөзүн ишләнмәси факты чохдан

мәлүмдур. Рус дилинин лексика вә терминологиясынын семантик группларына дахил олмуш белә сөзләрин мүәјјән исеми түрк халгларынын этнографик-мәншәт, чүзәни мигдарда исе сәнәје-истеһсалат, һајат сәнәләрини әһәт едир. Бундан әлава, иштилаба гәдәрки дөврдә рус дилинә түрк дилләриндән дини характерли сөзләр дә кечмишдир. Үмумијјәтлә, түрк дилләриндән алынма сөзләр рус дили лексикасынын мүхтәлиф гатларына аиддир. Мәсәлән, а) тәбиәт һадисәләри вә чографи аңлајыш билдирәнләр: боран (буран), бархан (тақыр—килли сәһә, дүзәнлик), курган вә с.; б) биткиләр әләминә аид оланлар: гарагач—карагач, тут, зәфәрән—шафран, сәбзә—саба, алча—алыча, күнчүт—кунжут, әнчир—иңжир вә с.; в) һејванлар әләминә аид оланлар: архар (вәһши даг гочу), чейран—джейран, сажак (чейранаохшар һејван), балык—балык вә с.; г) мүхтәлиф мәналы соснал-игтисади, дини вә с. терминләр: мәчлис—меджлис, ағсагал—аксакал, чајхана, карвансара—карвансарај, базар, мејдан—мајдан, молла—мулла, гуран—коран, аллаһ—аллах, адәт—адат, мөзар—мазар, пәри—пери, шејтан—шәјтан, чини—джин, минарәт—минарәт, мәсчид—мечет вә с.; г) мәскән вә ев әшјаларыны билдирән сөзләр: ғышлаг—кишлак, очаг—очаг, сәндәл—саңдал, мангал, пијалә—пшала, араба—арба, кәтмән—кетмен вә с.; д) палтар адларыны билдирән сөзләр: хәләт—халат, чалма, чадра вә с.; ј) јемәк ви ички нөвләрини билдирәнләр: плов, шорба—шурпа, гатыг—катык, бешбармаг—бешбармак, ајран—ајран, шәрбәт—шербет, ғымыз—кумыс, араг—арак вә с.

САЈЛАРЫН УСЛУБИ ХҮСУСИЈӘТЛӘРИ

Әбдүлһәмид БАҒЫРОВ

филолокија еямләри намизәди, С. М. Киров адына АДУ-нун досенти

Азәрбајчан дили үзрә практик ишләрини апарылмасы процесиндә шакирдләрә ајры-ајры нитг һиссәләриниң услуби имканлары һаггында да мүвафиг билки вә бачарыглар ашыланыр. Ајдын мәсәләдир ки, бунсуз оилары мүкәммәл нитг вәрдишләринә јијәләндирмәк мүмкүн дејил. Бу мәгсәдә һаил олмаг үчүн мүәллим услубијјат сәнәсиндә мүәјјән билгә малик олмалыдыр. Тәәсүф ки, дилимиздәки нитг һиссәләриниң услуби имканларына аид әдәбијјатин азлыгы мүәллимләримизни ишини хејли чәтишләшдирир. Буну әсас тутараг биз бу мәгаләдә конкрет бир нитг һиссәсиниң—сајларын услуби имканларындан бәһ етмәклә мүәллимләрини ишинә әз-чох көмәк кәртәрмәк мәгсәдиниң гаршыја гојмушуг.

Һәр бир дилдә олдугу кимми, бизим дилимизни дә лүгәт тәркибинини зәнкншләшмәси вә иңкишафында сајларын ролу бөјүкдур. Белә ки, Азәрбајчан дилиндә сајлардан хејли мигдарда јени сөз вә ифадәләр јарана билир; мәсәлән: јүзлүк, онминчиләр, үчбучаг, икитирәлик, икичилдик, Једдигардаш, ғырхајаг, Алтыагач вә с.

Бу мәнада дилимиздә бир мигдар саји даһа мөһсулдардыр; мәс.: биркә, әлбирлик, бирдән, чаңбир, гапыбир, чаңбиргәлб, бирбаша, һәрдәнбир, бирдәфәлик, бирјоллуг, бирадамлыг вә с.

Тәсадүфи дејил ки, бир сајынын сөз јарадычылыгындакы ролундан М. һүсејизадә, Ә. Дәмирчизадә, Р. Хәлилов вә б. хуәси олараг бәһ етмишләр.

Һәгигәтән, Азәрбајчан дилиндә бир сајынын ишләнмә јери о гәдәр мүхтәлиф вә рәнкарәнк, услуби бахымдан о гәдәр чохмәналы вә зәнкнн чаларлыдыр ки, јалныз хуәси вә даһа дәрһи тәдгигат буилары һәртәрәфли вә јүксәк елми-һәзәри сәвијјәдә ашкара

чыхара биләр. Бурасы марагылдыр ки, дејимиз бу мәна чаларларынын ифадәси заманы бир саји, демәк олар ки, әшјанын сајынын јалныз бир (I) олдугуну билдирмәјә хидмәт етмир. Белә һалларда ифадә олунан фикрә, идејаја, һадисәјә мүхтәлиф башга рәнкләр, әләмәтләр, хуәсијјәтләр әла-вә олунур.

Бир сајынын јарада билдирән зәнкнн услуби мәна чаларларындан бәшләрини һәзәрән кечирәк:

1. Исемләрин әввалиндә ишләнәрәк, өз әсас мәнасыны итирир, јаһни сај аңлајышыны билдирмир. Белә һалда бир сөзү аид олдугу исеми бир гәдәр гүвәтәли тәрзәдә һәзәрә чардыдыр; мәсәлән: «Ону үчүн даш-гаша тутулмуш ғызыл гәфәс белә, бир һәбханадыр...» (И. Әфәндијев). «Узагдан бир бөјүк биһа көрүнүрдү».

2. Сифәтлә исеми (тәјинлә тәјин-олунан) арасында ишләнәрәк, әшјанын мәзмунуну мүәјјән гәдәр артырыр вә гејри-мүәјјәнлик билдирир; мәсәлән: «Дәмирчюғлу елә тәзәчә шәһәрдән чыхмышды, көрдү шәһәр тәрәфдән бөјүк бир гошун кәлир». («Короғлу» дастаны.) «Елә бил онун көзүндән галын бир пәрдә асылмышды» (С. Рәһман).

3. Исемләрин јанында ишләндикдә, сәләчә олараг, елә, белә ишәрә әвәзликләриниң мәна мәзмунуну вә ја вәзифәсини билдирир, бир характери, шәхсин бир хуәсијјәтнин јүксәк емосија, мүбалиғә тәрзиндә ифадә едир; мәсәлән: «Бурада бир саваш олдугу, бир саваш олдугу ки, рузикарын көзү һәлә белә бир саваш көрмәмишди». («Короғлу» дастаны.) «Ахшам лап гараланадан гошуну бир вај вердиләр ки, дунјаны Әләмгулу ханын башына дар еләдиләр». (Јенә орада.) «Индн Асијаја десән ки, кәл сәни она әрә верәк, бир һәшир гатар, дејәр ки, мән ар-

шыналчынын таъям?» (Ү. Начы-
бәјов.)

4. Мүәјјән бир һадисәни, иши, һә-
рәкәти хүсусиләшдирмәк мәгамында
тәкчә, јалһыз, аһчаг кими
мәһдудлашдырычы әдатлардан би-
рини әвәз едәрәк, данышанын вә ја
јазанын фикрини бир гәдәр дә гүв-
вәтләндирир, дәгигләшдирир; мәсә-
лән: «Нүмајишдә бүтүн коллектив
иштирак едирди, бир сән кәлмәмши-
дин». «Сабаһкы мәсләһәтә сизин
анләдән бир Рамиз кәлсә, кифајәт-
дир» — кими чүмләрдә бир сөзүнү
јалһыз, аһчаг, тәкчә әдатла-
рындан бири илә әвәз етмәк мүм-
күндүр.

5. Фә'лләрдән әввәл гүввәтләнди-
ричи әдат кими ишләнәрәк, һиддәт,
һәдәләмә, бә'зән дә тәскинлик мөз-
муну јарадыр; мәсәлән: «Ај киши,
гој бир кәлсән чыхсын, ондан сонра
биз дә өз ишимизи биләрник». «Гы-
зым, бир сәбр елә, оху гуртар, сонра
бахарыг». «Сән бир дајан, атан кәл-
син, сәнинлә данышар».

Диггәтлә јанашдыгда, ајдын һиссә
олунур ки, бу чүмләрдә бир сөзү
һеч дә бир әшјанын мигдарыны, кә-
мијјәтнин билдирмәјә хидмәт ет-
мир.

6. Бир сөзү кәмијјәт, мигдар мөз-
мунуну, мүәјјән гәдәр өзүндә сахла-
магла, бирчә әдатынын јериндә
ишләнир, онун хүсусијјәтнин өзүндә
әкс етдирир, чүмләдәки тә'кид, ис-
рар, мә'на чаларлығыны бир гәдәр
дә артырыр; мәсәлән: «—Ди јахшы,
бир мәни баша сал көрүм сән ким-
сән, нәчисән вә кимин адамысан?»
(Ү. Начыбәјов.)

7. Бир сөзү -чә шәкилчиси илә
биркә ишләнәрәк, ашагыдакы мә'-
налары билдирир:

а) Истәк, арзу билдирмәјә хидмәт
едир: «Бирчә бу «јупитер»ләрин
ишыгы тез кечәјди, бу алгышлар тез
сусајды, бирчә бу гырмызы гәрән-
филләрин нәфәс кәсән түнд гохусу
тез совушајды» (Ә. Бабајев а).
«Ај оғул, бирчә сәнин тојуну тез кө-
рәјдим».

б) Тә'кид, исрарлы әмр, тәләб бил-
дирир; мәсәлән: «—Сабаһ кәл пул-

лары апар, амма инди бирчә бу оғ-
ланы өлдүр...» (Ү. Начыбәјов).
«Бирчә бу бир етәкан сују ич».

в) Тәклик, вәһидлик билдирир:
«Гардаш, бирчә баламы сәнә тап-
шырырам, ондан мугајат ол». «Ја-
зысыны битирмәк үчүн бирчә күн
Фуада кифајәтдир».

8. Бир сөзү бә'зи һалларда к а һ,
к а һ да бағлајычысыны әвәз едә
билир; мәсәлән: «Короғлу бир фи-
кирләшди ки, һәлә һеч бир шеј елә-
мәјиб, дәлиләри көзләсини, бир дә
Чүнунун сөзләри јадына дүшдү...
бир сага вурду, бир сола вурду, бир
дә...» «Короғлу» дастанынын «Гулун
гачмасы» голундан кәтирилән бу
парчада алты јердә бир сөзү ишлә-
мишдир. Биринчи вә үчүнчү јерләрдә
ишләнән бир сөзләринин бирин-
чиси ә в в ә л, үчүнчүсү и с ә с о н р а
сөзү илә ифадә олунаган заман зәрф-
ләринин мә'насына ујғун кәлир.
Икинчи јердә ишләнән (һеч бир шеј
ифадәсинин тәркибиндә) бир сөзү
ишкарлығы даһа дә гүввәтләндирир.
Сонунчу чүмләдә ишләнән бир сөз-
ләрини и с ә («бир сага, бир сола, бир
дә...») асанлыгла к а һ, к а һ да
бағлајычылары илә әвәз етмәк мүм-
күндүр.

9. Һәм, һәм дә бағлајычыларынын
јериндә ишләнмәклә, фикрин мәслә-
һәт, төвсәнјә мә'на чаларыны гүввәт-
ләндирир; мәсәлән: «Оғлум, бир су-
дан (селдән), бир дә оддан өзүнү
гору». Бир отурмурам дејәндән
горх, бир дә јемирәм дејәндән.
(З ә р б - м ә с ә л.)

10. Јүз, мин, милјон кими сајлары
әввәлиндә бир сајы бә'зән ишләнир,
бә'зән дә ишләнир. Јалһыз грам-
матик чәһәтдән белә «сәрбәстлик»
мәгсәдәујғун һесаб олунар. Бир
сајынын һәммин сајларыны әввәлиндә
ишләниб-ишләнмәмәсинин үслуби
әһәмијјәтнин и с ә ишкар етмәк гејри-
мүмкүндүр. Белә ки, бир сөзү көстә-
рилән сајларын әввәлиндә кәләрсә,
кәмијјәт анлајышы даһа конкрет вә
дәгиг шәкилдә өз ифадәсини тапыр;
мәсәлән: «Мәктәб бир мин манатлыг
смета үзрә тә'мин олуначадыр».
«Кечән ил бригадамыз бир милјон
манатлыг кәлирлә ишләмишдир».

Ону да гејд едәк ки, малијјә-кре-
дит органларынын, еләчә дә һүгүги
сәһәләрин мәтиләриндә һәммин сај-
ларын (јүз, мин, милјон) әввәлиндә
бир сајынын ишләнмәсини гануни бир
һал кими гәбул олуимушдур.

Сајларын үслуби хүсусијјәтләринә
анд ашагыдакы мәгамлары дә көст-
тәрмәк олар.

1. Рус дилиндә вәһиддән (бирдән)
артыг мигдары ифадә едән сај үму-
ми исимләрин әввәлиндә кәләрәк,
бир-бири илә кәмијјәтә көрә узлаш-
ма әләгәси әсасында бағланыр. Белә
ки, сајдан сонра кәлән исим кәмиј-
јәтчә чәм олур; мәсәлән: пять маль-
чиков, двенадцать девочек, десять ра-
бочих, шесть колхозников вә с. Азәр-
бајчан дилинин грамматик гурулу-
шу и сә буна јол вермир. Бизим ди-
лимиздә белә һалларда тә'јинлә тә'-
јинолунаган сөз бир-бири илә узлаш-
ма әләгәси әсасында дејил, јанашма
әсасында бағланыр. Азәрбајчан ди-
линдә, бир гајда олараг, беш оғлан,
он ики гыз, он фәһлә, алты колхозчу
бирләшмәләри әвәзинә, беш оғлан-
лар, он ики гызлар, он фәһләләр, ал-
ты колхозчулар тәрзиндә бирләшмә-
ләр ишләдилмир, даһа доғрусу, чид-
ди үслуби сәһв сајылыр.

Р. Хәлилов көстәрир ки, мигдар
сајындан сонра кәлән сөз бә'зи һал-
ларда мұхтәлиф шәраит, мәгамла
әләгәдәр олараг, чәм шәкилчиси гә-
бул едә билир; мәсәлән: «—Рүстәм
бәји көрүм ики көзләриндән олеун»
(Н. Вәзир ов). «Бақы милјон
ишығлары илә көз гырпырды» (Ә.
Мәммәд х а л ы). «Имтаһанлары
дөрд вә беш гүмәтләрлә баша чат-
дыраг». (бах: Р. Хәлилов, Сајлар,
Бақы, 1978, сәһ. 68—69.)

Әләбәтә, биз Р. Хәлиловун бу
фикри илә разылашмагла, гејд ет-
мәји ләзым билirik ки, бу надир
һаллар мәһз үкәсәк емәсија ифадәси
илә әләгәдәр олуб, јалһыз үслуби
мәгамла вә үслуби мәгсәдәујғунлу-
ла бағлыдыр.

2. Бөјүк кәмијјәтләри ифадә едән
(јуварлаг) сајлар, идејаны хејли ши-
нирдилмиш шәкилдә көстәрир; мә-
сәлән:

Јаша, мин јаша;

Шир ганы ола ганымда,
Горху олмаја чанымда,
Дәлиләр олса јанымда
Гыррам јүз мин јагы ола.

(«Короғлу дастаны».)

«Ев-ешији атыб, кечә-күндүз мин
бәһанә илә ишдән баш јубатмагы бәс
дејил, һәлә бир Күдзлары дә јолдан
аздырды» (Ә. Бабајев а).

3. Сајлардан бир гиәми -ларча
(-ләрчә), -ларла (-ларлә) шәкилчи-
ләрини гәбул едәрәк, гејри-мүәјјән
чохлуғ анлајышынын мубалиғәли
шәкилдә верилмәсини бир гәдәр дә
артырыр; мәсәлән: «Минләрчә гара,
көј, бәнөвшәји, јашыл көзләрә ишыг
верән, адичә дәниз дашларыны гаш-
даша чевирән сәадәт дашы, арзу
дашы» (Ә. Бабајев а). «Мән мил-
јонларла кишиләрин өз арвадындан
гануни олараг тәләб етдији бир мә-
сәлә һаггында онунла данышмаг
истәдим». (Јенә орада.)

4. Әшјанын гејри-мүәјјән (тәхмин-
ни) мигдарыны ифадә етмәк үчүн
мүәјјән бир мәһдудијјәт дахилиндә
сајлар гоша дә ишләдилә билир; мә-
сәлән: бир-ики күн, үч-дөрд шәкирд,
беш-алты китаб, он-он беш адам,
ијирми-отуз аддым вә с.

Бу мисаллардан ајдын олур ки,
дилимиздә сајлар гоша ишләнәркән,
кәмијјәтчә азлығы билдирән сај,
чохлуғу ифадә едән сајдан әввәл
кәлир. Бу мә'нада беш-үч сајы мус-
тәсналыг тәшкил едәрәк, үмуми га-
нундан кәһара чыхыр вә тәхминни
шәкилдә, чү'зи бир мигдар анлајы-
шы билдирир; мәсәлән:

Чыхмаздым ел ичинә,
көрүнмәздим көзә мән,
Беш-үч нәзәрә чарпан
әсәрим олмасәјди.
(С. Рүстәм)

Гејд едәк ки, бүтүн сајлар гоша
шәкилдә ишләдилә билмир. Бир сы-
ра һалларда, даһа доғрусу, чох вахт
онларын јанашы кәлмәси тәбин ол-
мур. Белә ки, дилдә ики-дөрд күн,
доғгуз-он бир адам, беш-једди саат,
бир-үч тәләбә, әлли-јетмиш адам
вә с. кими бирләшмәләрдән истифа-
дә едилмир.

КЛАССИК ЭДӘБИЯТЫН ТӘДРИСНДӘ МУСИГИ
ЭСӘРЛӘРИНДӘН ИСТИФАДӘНИН БӘЗИ МЕТОДИК
ИМКАНЛАРЫ

Чамал ӘҺМӘДОВ

С. М. Киров адына АДУ-нун профессору

Сон заманлар классикләрнн аз охундугундан шикајәтләннрләр. «Литературнаја газета»нын сәнифәләрнндә ачылмыш бир мұзакирәдән өјрәнирик ки, өлкәминн Авропа һиссәсиндә әһалинин шәһәрләрдә 95, кәндләрдә 91 фаизи мұталиә илә мәшгул олур. Онларын 58 фаизи даими охучудур. Бу, мұгајисәдә бөјүк көстәричидир. Франсыз тәдгигатчысы Р. Ескарн јазыр ки, Гәрби Авропада бәднн эдәбијјаты әһалинин вур-тут 3—5 фаизи мұталиә едир. Јакин нараһатлыг догуран будур ки, мұасир охучунун јалныз 5 фаизи классик эдәбијјаты охумага мејл едир.

Классик ирсә бу мұнасибәт тәдрисдә дә өзүнү көстәрир. Хүсусилә Азәрбајчан классик эдәбијјатынын, классик поезија нүмунәләринн өјрәдилмәсиндә. Бу, әлбәттә, сәбәбсиз дејилдир. Бәзиләри бу чәтнлијин сәбәбинн классикләримзин әсәрләринн дили илә изаһ едирләр. Бурада мұзәјјән һәнгәт олса да, һәлә ишин һамысы демәк дејилдир. Методик арашдырмаларын нәтичәләри әсасында демәк истәјирик ки, классик поезијаны тәдрис етмәк мұәллимдән нәзәри-филологи һазырлыг, методик бачарыг тәләб едир. Тәхминән мин ил бундан әввәл јарадылмыш бир эдәби нүмунәни өз идеја мәзмуну, бәднн формасы илә бирликдә мұасир мәктәбә кәтирмәк, техники ингилаблар дөврүнүн һәсәс, тәләбкар, коммунист дүнјакөрүшлү шакирдннн әхлаг вә естетик зөвгүнә мұвафиг тәдрис етмәк, һәнгәтән, чәтнн, мәсулијјәтли вә хүсуси методик ахтарышлар тәләб едән бир ишдир. Бу ишдә һәр чүр елми-методик ахтарышын сәмәрәли

нәтичәләринә мұасир мұәллимин бөјүк еһтијачы вардыр.

Мәктәбләрдә узун илләрдән бәри апардығымыз мұшәһидә вә тәчрүбәләрин нәтичәләри әсасында демәлијик ки, Азәрбајчан классик поезијасынын мәктәбдә кечилән нүмунәләринн тәдрисиндә гаршыја чыхан чәтнликләрин мұзәјјән гисминн арадан галдырмаг вә онларын идеја, хүсусилә дә бәднн-естетик тәсиринн мұасир шакирдләрә сәмәрәли чатдырмагдә мусигинн имканлары хүсусилә бөјүкдүр.

Классик поезијанын мәктәбдә кечилән илк нүмунәләри бөјүк Азәрбајчан шаири Низами Кәчәвиннн әсәрләридир. Шакирдләр бу сәнәткарын јарадычылыг јолуну өјрәнәркән илк әввәл онун лирик шәһәрләри илә таныш олур, эдәби јарадычылыга бу шәһәрләрә башладығы һаггында мәлумат алыр, 20 мин бейтлик әсәрин мұәллифи олмасыны өјрәнирләр. Елә бурадача мұәллим, Низами Кәчәвиннн лирик шәһәрләринә јазылмыш мусиги әсәрләринн хатырладыр. Габагчыл дил-эдәбијјат мұәллимләринн тәчрүбәсиндә Үзәјир һачыбәјовун Низами гәзәлләринә јаздығы мәшһур мусиги әсәрләринн јада салмаг, дилләјичиләр тәрәфиндән рәғбәтлә гаршыланмыш, кеннш шөһрәт тапмыш вә дилләр әзбәри олмуш «Сәнсиз» вә «Севкили чанан» (сөзләри Низами Кәчәвиннндир) романсларынн ССРИ халг артисти Бүлбүлүн, артист Соһа Асланованын вә башга мұғәнниләрнн ифасында вал вә леит јазыларыны шакирдләрин коллектив дилләләләринн тәшкил етмәк сәмәрәли нәтичә верир. Низами Кәчәвиннн

ичмалда һаггында бәһс едилән «Једди көзәл» поемасындан данышаркән ССРИ халг артисти Гара Гарајевнн ејни ады балети, «Хосров вә Ширин»н тәһлил едәркән ССРИ халг артисти Нијазинн операсыны в с. јада салмаг, бу сәһдә шакирдләрин алдыглары биллик вә мәлуматы өјрәнмәк, материаллары мұгајисәли, әлағәли тәдрис етмәк фәјдалы олур.

Үмумтәһсил мәктәбләриндә шакирдләрин чәтн мәннмәдликләри тәһлим материаллары ичәрисиндә «Фүзули» мөвзусу үзәриндә хүсуси дајанмаг лазым кәлир. Классик поезијамызын зирвәси олан Фүзули јарадычылыгы бәднн дил вә ифадә васитәләри бахымындан мұасир шакирдләр үчүн бир гәдәр агырлыг төрәдир. Бунула белә, мұасир мәктәб вә методика елми тәләб едир ки, «мұәллим онун поетик фикир гөңчәләринн ачылмамыш чичәк кими, солмаз чанлы күл дәстәси кими шакирдләринә тәдгим етмәли, бу шәһрин кәј гуршагы кими әлван рәңкләрнн онлара танытдырмагы бачармалы, сөзләриндәки мусигинн дујмаларына (курсив мұәллифиндир — Ч. Ә.) һанл олмалыдыр» (М. Ә. Әскәрәв, Фүзулинн мәктәбдә нечә тәдрис етмәли, Баки, «Маариф» нәширјјаты, 1965, сәһ. 3).

М. Фүзулинн мәктәбдә тәдрис олунан әсәрләриннн ифадәли-јарадычы охусунун сәмәрәли тәшкилинә һанл олмаг үчүн, һәр шәјдән әввәл, бу әсәрләрин јазылдығы вәзнлә шакирдләрин танышылыгы чох вачибдир. М. Фүзули әсәрләриннн көркәмли ифачыларыны, бу әсәрләр әсасында мусиги бәстәләјән сәнәткарлары, тәбин олараг, шаирин Азәрбајчан классик шәһринн әсәс вәзнн вә гәдим вәзнләриндән бири олан әруз вәзниндән нечә истифадә етмәси марағландырыр. Бу, мәктәб тәдрисиндә дә беләдир. М. Фүзулинн мәктәбдә кечилән әсәрләри әруз вәзнинн рәмәл вә һазәч бәһрләриндә јазылмышдыр. Одур ки, мұәллим бу бәһрләр һаггында лазым биллик топламалы, билликләриндән шаирин

мәктәбдә кечилән әсәрләриннн ифадәли-јарадычы охусунда истифадә етмәјә мұвәффәг олмалыдыр. Јакин бунлар һәлә тәдрисдә азлыг едир. Тәчрүбә көстәрир ки, М. Фүзули әсәрләриннн идеја вә бәднн хүсусијәтләринн мұасир шакирдләрә чатдырмаг үчүн даһа башга, сәмәрәли имканлардан истифадә етмәк лазымдыр. Мусиги әсәрләри бу ишдә тәдриси марағлы едән, мұәллимин ишинн вә шакирдләрин мәннмәсәләринн асанлашдыран әлверншли васитәләрдәндир.

Мәктәбдә узун илләрдән бәри М. Фүзулинн ири һәчмли вә шәһ әсәри олан «Лејли вә Мәчнун» поемасы тәдрис олунур. Мүрәккәб сүжетли, марағлы вә орижинал композија-лы, долғун нисәни характерли, бәшәри идејалар тәблиг едән бу әсәри өзүнәмәхүсә бәднн бојалары илә шакирдләрә чатдырмаг, әлбәттә, чәтнндир. Тәчрүбә көстәрир ки, бу әсәрин тәдрисиндә бөјүк Үзәјир һачыбәјовун ејни ады операсы вә онун үрәкләрә, гәлбләрә күчлү нүфуз едән мусигисә илә шакирдләрин танышылыгы чох зәруридир. Бу әсәрин Азәрбајчан радиосунун лингафон фондунда јазылып сахланан леит јазысыны дилләмәји шакирдләрә төвснјә етмәк, онун мұзакирсәниә һанл олмаг поеманын тәдрисинн чох асанлашдырыр, бәднн дәјәринн дујмага, һисс етмәјә көмәк едир, естетик зөвг ашылајыр, шакирдләрдә бәднн тәрбијәни күчләндирир.

М. Фүзулинн «Лејли вә Мәчнун» поемасынын бәднн хүсусијәтләринн мәктәбдә мусиги илә әлағәли тәдрисиндә дикәр бир вачиб чәһәтә дә фикир вермәк хүсусилә фәјдалы олур. Мәлумдур ки, башга «Лејли вә Мәчнун»лардан фәргли олараг, М. Фүзули гәһрәманларын һиссә вә һәјәчанларыны, мәнәвн сарсынтыларыны, онларын дахили аләмләринн дәрнликләриндә кнзләнән һакам мәнәббәт дујгуларыны, епик тәсвирләрә ифадәси чәтн олан, нечә дәјәрләр, көзәкөрүнмәз, ағлакәлмәз һиссә вә фикир дүнјаларыны даһа габарыг, даһа һәјәчанлы, даһа кәдәрли вә тәсирли јаратм

Үчүн лирик вәситәләрә әл атыр, гә-
зәлин имканларындан истифадә
едир. Мәчнун вә Лејлинин дили илә
верилән гәзәлләр бу поеманы даһа
мәшһур едән, дүнија шәһрәти газан-
дыран, әсәри бәдин чәһәтдән даһа
долгун, даһа камил сәнәт нүмунәси
сәвнәсиәнә жүкәлдән башлыча пое-
тик амилләрдәндир. Будур, варлыгы
гәдәр сәвдәји Лејлинин өлүм хәбәри
Мәчнун чатмышдыр. Гара хәбәр
сәдагәтләи ашини сарсытмышдыр.
Өзү дә нечә?... «Мәһнәт чәмәниндән
күл дәрәндәр, аләмдә јаман хәбәр
верәндәр» Лејлинин өлүм хәбәрини
Зейд вәситәсилә она чатдырдыгда
Мәчнун:

Кеј сағији-мәзми-зүлмү бидад!
Нетдим сәнә гәсди-чаным етдин!
Гәсди-дили-натәваным етдин!
Гыдын мәни-зару натәванә,
Урдуи ситәм атәшини чанә!
Зәһр иди мәкәр бу вердијини чам

Ким, мәрк пәјамын етдин едам?
— Дејә тә'сирли, үрәкјандырчы,
аһ-налә гопарычы чаваб верир. Она
јалварыр ки, «шәм» ејлә мәни мә-
зари-јарә!» Вәфали Зейд онун ха-
һишини јеринә јетирир... Мәчнун
Лејлинин гәбри үстүндә фәриад едир
вә дејир:

Ја рәб, мәнә чисмү-чан кәрәкмәз,
Чананәмәсиз чаһан кәрәкмәз!
Миһбә'д зәлилү хар гылма,
Сәркәштеји-рузикар гылма!

Поеманын бу тә'сирли парчасыны
Мәчнун дили илә верилән «истә-
рәм» рәдәфли гәзәл бәдин чәһәтдән
даһа долгун едир вә тамамлајыр:

Јанды чаным һичр илә, вәсли-
рухи-јар истәрәм,
Дәрдимәнди-фиргәтәм, дәрман-
дидар истәрәм.
Бүлбү-лү-зарәм, дејил биһудә
әфған етдијим,
Галмышам налан гәфәс гејдиндә,
күлзәр истәрәм...

Академик Н. Араслы доғру дејир
ки, «Фүзули көзәл тәбиәт тәсвирлә-
ри, лирик рич'әтләрлә бәрәбәр, өз
әсәриндә һадисәләрә вә иштиракчы-
ларын психолокијасына үјгүн гәзәл-
ләр дә вермишдир. Бу гәзәлләр пое-
манын көзәллијини бир гат даһа ар-

тырыр (курсив мұәллифиндир — Ч.
Ә.), ону халг дастанларына јахын-
лашдырыр» (Н. Араслы, Сон сөз,
«Лејли вә Мәчнун», Б., «Кәңчлик»,
1977, сәһ. 189).

Ү. Һачибәјов «Лејли вә Мәчнун»
операсында бу гәзәлләрин руһуна
мүвафиг мугамлардан истифадә ет-
мәји гаршысына мөгсәд гојдуғуну
белә изаһ едир: «Мән халг јарады
чылығынын классик нүмунәләри
олан мугамлардан мусиги материа-
лы кими истифадә етмәји нәзәрдә
тутмушдум. Вәзифәм аичаг Фүзули
поемасынын сөзләринә форма вә
мәзмунча эәнкин, рәнкарәнк мугам-
лардан мусиги сечмәк, һадисәләрин
драматик планыны ишләјиб һазыр-
ламағ иди» (Ү. Һачибәјов. «Лејли
вә Мәчнун»дан «Короғлу»ја гәдәр,
Әсәрләри. Он чилдә, иккинчи чилд,
Б., Азәрб. ССР ЕА Нәшријаты,
1965, сәһ. 174—175).

Көрүндүјү кими, «Лејли вә Мәч-
нун» операсыны дилләјәркән ша-
кирдләр гәзәл жанры, классик мугам-
ларымыз һағгында лазыми
мә'лумата малик олмалы, гәзәл вә
онун мугамлы ифасы, классик вә
мүасир гәзәл усталары, мугам ифа-
чылары барәдә лазыми билик әлдә
етмәлидирләр. Мә'лумдур ки, бизим
мугамлар халгымызын чохәсрлик
тарихи илә бағлы олуб, онуилә бир-
ликдә јаранмыш, һәмдәм олмуш, сө-
винч вә кәдәрләрини ифадә етмиш,
естетик зөвг вермиш, «мә'нәви гидә»
ролуи ојнамышдыр. Бизим мугам-
лар кечмишини дәншәт вә фәләкәт-
ләриндә јол јолдашы олмуш, сағ вә
үлви мәһәббәти нәсилдән-нәсилә ке-
чирән мә'нәви вә көзәкөрүимәз әла-
гә вәситәси олмушдур. Тәсәдүфи де-
јил ки, бизим халгын мајасы мугам-
ла јоғрулмуш, мугамлар илијимизә,
сүмүјүмүзә сирајәт етмишдир. Му-
гамын дили елә е'чазкар, елә сәһр-
лидир ки, ону «сирри»ни сөзлә ифа-
дә етмәк әсла мүмкүн дејилдир. Ша-
ир Б. Ваһабзадә республика Дөвләт
мүкафатына лајиг көрүлмүш мәш-
һур «Мугам» поемасында бу ху-
сијәти көзәл ифадә етмиш вә бача-
рыгла үмумиләшдирмишдир:

Чох китаблар охудум, зәни
еләдим, Бәхтијарам,
Мәнә чох мәтләби аһәстәчә
гаңдырды мугам.

Мугамын «чох мәтләби аһәстәчә
гаңдырмағ» имканларыны, гәзәллә
ифадә тәрзини, онун көнүлөхшар,
үрәкәчан халларыны, халг кәдәрини
үмумиләшдирән нотларыны шакирд-
ләрә баша саларкән, һәр шәјдән әв-
вәл, ону дилләмәји бачармағ вәрди-
ши тәрбијә едилмәлидир. Чүнки
мусиги әсәрләрини мүнәтәзәм диллә-
мәдән ону ишләликләрини, мә'на
көзәлликләрини, естетик дәјәрини
баша дүшмәк дә чәтин олур. Тәә-
сүф ки, бу сәһәдә мәктәбләримиздә
көрүлән ишләри әсла гәнаәтбәхш
һесаб етмәк мүмкүн дејилдир. Бә-
зи мұәллимләр гәзәли онун вәзиниә,
бәһринә мүвафиг охуја билмир,
Азәрбајчан мугамларынын ифа тәр-
зини бир-бириндән фәргләндирмәкдә
чәтиклик чәкирдәр. Буна көрә дә
онлар шакирдләрә лазыми билик ве-
рә билмир. Ү. Һачибәјов он ики
адда классик мугамын олдуғуну
көстәрир, бу мугамларын һәр бири-
нин өзүнәмәхсус хуәсијјәтләриндән
бәһсә едир вә јазыр: «...чаһаркаһын
бағышладығы тә'сир башгадыр...»,
«Раст»ын дилләјичијә тә'сир бәјүк-
дүр. О, һисәнда мәрдлик һисәси оја-
дыр... «Секаһ»ы биз нечә охумалы-
јы? Буиу ән көзәл бир сурәтдә, һеч
бир сзылыты етмәмәклә...»

Бу дејиләләрдән чыхан методик
нәтичә беләдир ки, классик ирәси
тәдрисиндәки чәтиликләри арадан
галдырмағ ишиндә дил-әдәбијјат
мұәллимләрини мугам сәнәти һағ-
гында, һеч олмәзсә ән зәрури мә'лу-
матлары олмалыдыр. Бу ишдә јахшы
тәчрүбәси олан мұәллим вә мәктәб-
ләрини фәалијјәтләри, радио вә те-
левизија верилишләриндә сон за-
манлар тез-тез чыхыш едән мүвафиг
ансамблларын верилишләри ша-
кирдләри иштигамәтләндирмәк үчүн
мұәллимә әлверилиш имкан верир.

Мүасир мәктәбдә чоҳдандыр ки,
әсәс тә'лим материалы кими илк
гәзәл нүмунәси М. Фүзулинин «Ма-
ни чандан усаңдырды...» ады илә
мәшһур олан әсәри тәғдим едилир.

Әруз вәзинини һәзәч кими аһәнклар
бәһриндә вә дәрә «мә-ФАИ-лун»дан
ибарәт нөвүндә јазылмыш бу гәзәл-
дә лирик гәһрәманын вүғар вә әзә-
мәти, севкидә сәдагәти тәрәнинүм
едилир. Бу гәзәлдә, лирик гәһрәмән
һәм дә хәфф кәдәр һисәси кечирән
бир ашиг кими көрүнүр. Чүнки сев-
килисә она бир гәдәр е'тинәсизлыг
көстәрир. Гәзәл классик вә мүасир
поезијамызда кениш јайылдығындан,
тез-тез радио вә телевизија вери-
лишләриндә сәсләндијиндән, ша-
кирдләр гаршыја чыхан чәтиклик-
ләри бә'зән өзләри тәкбәшһана мұ-
шаһидә вә дилләмәк јолу илә ара-
дан галдыра билирләр. Лакин мәк-
тәб програмында М. Фүзулинин ады
илә бағлы тәдрис едилән классик
шә'р нүмунәси гит'ә өз бәдин ком-
позиција хуәсијјәтләри, сәнәткар-
лыг чәһәтдән шакирдләрә илк
дәфә өјрәдилән әсәрдир. Онун оху-
су вә поетик дәјәрини шакирдләр
һеч дә һәмишә јахшы мәнәсиәјә
билмирләр. Белә олдуғда мұәллим
јәнә дә әдәбијјат нәзәријјәсиндән
верилән биликләрә әсәсләнмәли,
гит'әнин Јахын вә Орта Шәрг халг-
лары поезијасында аичаг әруз вә-
зиндә јаранан лирик шә'р формасы
олдуғуну көстәрмәлидир.

Мұәллим гит'әнин, әсәсэн, ичти-
ман-сијәси, елми-фәләсәфи, етик-ди-
дактик мәзмун кәсб етдијини баша
салыр. Кәскин, сатирик мәзмунлу
гит'әләрдән сөз ачыр. Бир гәдәр геј-
ри-мүәјјән һәчмдә јазылса да, ән
азы ики, ән чоху икә ијирми бейтдән
јухары олмајан сәнәт нүмунәси ол-
дуғуну көстәрир. Гағијә гурулушу
(аб, вг, дв) һағгында мә'лумат ве-
рир. Гит'әдә мәтлә вә мәгтә бейтлә-
ри олмур. Мұәллим һәм дә мугаји-
сәли сурәтдә шакирдләри баша са-
лыр ки, гәзәл вә гәсидәдән фәргли
оларағ, гәт'әнин лирик гәһрәманы
чох вахт алим, өз дәрәруиң ағыл-
лы, камил адамы, һәтта бә'зән сијә-
си хадим олур. (Бах: Әдәбијјатшу-
наслиг терминләри лүғәти, Б.,
«Маариф», 1978, сәһ. 42).

Бу чүр изаһатдан сонра Бақыда-
кы 8 нөмрәли мусиги тәмајуллу иш-
тернат-мәктәбин дил-әдәбијјат мұ-
әллими Р. Очағов, М. Фүзулинин
53

«Падшаһи-мүлк...» гит'эсини тәдри-синә башлады. Эввәлчә шакирдләр артист Султан Нәчәфовун ифасында лент жазысында гит'эни динләдиләр. Сонра мұәллим айры-айры шакирд-лери микрофон васитәсилә гит'эни охумага дә'вәт етди. Шакирдләр микрофонла охујаркәи мәсулијјәт һисс едир, өз әсини, диксијасыны ешидир, әсәрин айры-айры мисраларында, бейтләриндә, бәдин компо-нентләриндә ифадә олунан фикирләр-ри даһа ајдын охумага сә'ј көстә-рир, беләликлә дә, әсәрин бу илк охусундан алынан естетик зөвг сә-мәрәли олурду. Дәрсин сонуна ја-хын мұәллим (охудан вә мәти үзәрә апардығы лүгәт ишләрини тәшки-линдән сонра) бәстәкар Ч. Чаһан-кировун «Фүзули» кантатасындан «Падшаһи-мүлк» гит'эси илә бағлы олан мусиги парчасыны сәсләндир-ди. Шакирдләрин диггәтини бәс-тәкар мусигиси илә М. Фүзу-ли сөзләрини аһәнк вә вәһдәт јаратмасына, бу кантатанын мусиги-сини вә сөзләрини динләјичиләрә усталыгла чатдыран Азәрбајҗан ССР халг артисти Ш. Әләкбәрова-нын ифа тәрзиндәки сәнәткарлыға чәлб етди. Беләликлә, дәрсдә муси-ги, бәдин сөз вә онун ифасындан алынан үмуми естетик тә'сир әсәри бүтөвлүкдә мәннимсәмәјә, орада таб-лиг олунан идејаны даһа јахшы ба-ша дүшмәјә имкан верди. Дејилән-ләрә булары да әләвә етмәк ләзым кәлир ки, шакирдләрлә апарылан сөһбәтләр вә мұсаһибәләр әсасында мә'лум олду ки, онларын бөјүк әк-сәријјәти кантатанын мусигисини вә ифасыны синифдәнкәнар васитәләр-лә мәннимсәмишләр. Бу, мәктәбдә Падшаһи-мүлк...» гит'эсини һөгсән-ли охунмасынын, онун дил вә ифадә хүсусијјәтләрини чәтин баша дүш-мәјини гаршысыны алмыш, әсәрин вәзи вә бәһрини әмәли јолла өјрән-мәјә имкан вермишидир.

Демәли, классик ирсин сәнәткар-лыг хүсусијјәтләрини изаһында бә'-зән елә ичәликләр вардыр ки, он-ларын тәдрисиндә нәзәри аңлајыш-ларын изаһындан дејил, бә'зән бәдин мәтиләр үзәриндә ишләрдән, онла-

рын өзүнәмәхсус дил вә ифадә хүсу-сијјәтләриндән, жанрын тәләбләрин-дән, башга сөзлә десәк, шакирд-ләрлә апарылан әмәли ишләрдән, тәмринләрдән чыхыш етмәк даһа фајдалы олур. Ејни сөзләри М. Фү-зулинин «Мәни чандан усандырды» гәзәли һағгында да сөјләмәк олар. Доғрудур, мәктәбләримиздә бу гә-зәл марагла әзбәрләнир. Амма ша-кирдләр ону чох заман гүсурлу ифа-дә едир, гәзәлини өзүнәмәхсус бәдин имканларыны, композисијасыны, бейтләр арасындакы мәнтиги әләғә-ни, фикри ајдын тәсәввүр етмәкдә чәтинлик чәкирләр. Буна бә'зи мәк-тәбләрдә инди дә раст кәлирик. Ла-кин «Фүзули» кантатасынын јаран-масы, бу кантатанын вахташыры радио вә телевизија вериллишләрин-дә сәсләнмәси, мәктәбләримизин лингафон кабинетләриндә бу әсәрин лент жазыларыны шакирдләрин ма-рагла динләмәләри нәтичәсиндә М. Фүзули гәзәли дә өз вәзини вә бәһри илә бүтөвлүкдә шакирдләрә сәмәрәли јолларла чатыр, асан әз-бәрләнир, ән башлычасы исә, ондан алынан естетик зөвг бүтөв вә әсә-ли тә'сирә малик олур. «Мәни чан-дан усандырды» гәзәлинин «Фүзули» кантатасы илә сәсләнмәси просеси-ндән белә бир методик нәтичә чыхар-маг мүмкүн олур ки, шакирдләр ифадәли охуда ајдын тәләффүз ет-мәдикләри, мә'на чаларлығлары вә мә'на ичәликләрини дуја билмәдик-ләри ифадәләри санки јенидән еши-дир вә көрүрләр. Бу, хүсусилә, гәзәлдәки «дәваји-дәрд», «шәби-һиң-ран», «чешми-кирјан», «күли-рүх-сар», «фәсли-күл», «мурадым шәм'и», «җаму бимар» вә с. сөз бир-ләшмәләри вә ја изафәтләрини муси-ги илә ифадәсиндән алынан бәдин тә'сирдә өз ифадәсини ајдын тапыр, гәзәлдән алынан үмуми естетик тә'сирини гүввәтләндирир.

Бу дејиләниләрдән даһа бир мето-дик нәтичә һасил едилир ки, бөјүк фикирләр, һисс вә гәлб шаири олан М. Фүзули сәнәти мусиги әсәрләри-нин јаранмасына әлвәришли шәраит вә имкан јарадыр. Одур ки, бу әсәр-ләрин әләғәли вә вәһдәтдә тә'сирин

дә асан, сәмәрәли олур вә методик чәһәтдән чох тәби сәсләшир. Мұәл-лим бу әләғәли тә'сирин даһа баш-га имкан вә васитәләрини дә өз тәд-рис лабораторијасында ахтарыб тап-мага сә'ј көстәрмәлидир. Чүнки бу әләғәли тәдрис естетик зөвгү тәдри-чәи инкишаф вә формалашмада олан шакирдләрдә тә'лимә мараг

ојадыр, тәдрис материалларыны да-һа мөһкәм мәннимсәмәјә имкан ве-рир, онун кәнч гәлбинә вә мә'нәвиј-јатына мұсбәт тә'сир көстәрир. Ин-чәсәнәт нүмунәләринин бу чүр әлә-ғәли тәдриси шакирдли һисс вә дүјүсуну истигамәтләндирир, ком-мунист әхлағынын формалашмасы-ны тә'мин едир.

Методик ирсимиздән

БИР ӨМРҮН ИШЫҒЫ

Онун һағгында јазмаг тапшыры-ғыны аланда фикирләшдим ки, көрә-сән буна мәнним мә'нәви һағгым вар-мы? Ахы дүз ијирми сәккиз ил бун-дан әввәл, чәми бир-ики дәфә өтәри көрдүјүн бир адам барәдә нә јазмаг олар? Јенә сағ олсајды, көрүшәр, мұхтәлиф суаллар верәр, кечдији һә-јәт јолу барәдә, кәләчәк планлары һағгында нә исә өјрәнәрдим... Инди исә... Лакин о илләри јада салдыҗа, илк кәнчлик аңларымызын хатирә-ләрини тәзәләдикчә һисс едирдим ки, бу хатирәләрдә онун да өз јери, өз пајы вар. Үмумијјәтлә, һәјәтда чох гәрибә шејләр олур. Бә'зән илләрлә таныдығын, һәр күн көрүшүб сөһбәт етдијини адам сәнә јад олараг галыр. Нә гәлбиндә, нә дә бејиндә бир из гојмур. Онун һағгында ики кәлмә хош сөз талыб дејә билмирсән.

Елә дә олур ки, бирчә дәфә раст-лашдығын адам үрәјиндә мөһкәм јер тутур, һәјәтиндә, тәлејиндә нә исә бир из гојур. Чох вахт о буну билә-рәкдән етмир, бәлкә һеч өләнчән бундан хәбәр тутмур. Садәчә олараг, онун күчлү мә'нәвијјәти даһилиндә мүркүләјән, јетишиб үзә чыхмағына бәлкә һәлә нечә-нечә илләр ләзым олаң һиссәләри ојадыр, һәјәтинын ахарыны јени бир јатага јөнәлдир. Бир дә ахы биздән әсрләрлә әв-вәл јашамыш бир јазычыны, мүтә-

фәккири биз онун әсәрләри илә та-ныјырыг. Нечә адам олдуғуну, һан-сы амала хидмәт етдијини бизә го-јуб кетдији ирсиндән өјрәнирик. Әсл мұәллимни исә бу һәјәтда гојуб кет-дији «әсәрләри» онун шакирдләри-дир. Бу шакирдләр чәмијјәтдә нечә мөвгә тутублар, һәјәтда нәјә хидмәт едирләр? (Әлбәттә, мән мөвгә дејән-дә вәзифини нәзәрдә тутмурам.) һансы мә'нәви кејфијјәтләри бүтүн һәмәтләрдән үстүн тутурлар? Әкәр булары билмирсәнсә, демәли сән һә-мин мұәллими таныјырсан. Демәли, онун һағгында демәјә сөзүн вар.

Бах елә буна көрә дә Билгејис Мәммәдова һағгында јазмага разы-лыг вердим. Билгејис мұәллимин өзүндән әввәл, она олан дәрини вә сонсуз мәһәббәтини шаһиди олмуш-дум.

Университетдә охујурдуг. Доғма мәктәбдән, мұәллимләримиздән јени-чә ајрылмышдыг. Тәбиндир ки, илк вахтлар сөһбәтләримизин чоху сөв-дијимиз вә сөвмәдијимиз мұәллим-ләр барәдә олурду.

Бизимлә арыг, сарышың бир гыз охујурду, 132 нөмрәли мәктәби ме-далла битирмишиди. Көзәл мұғалли-си, кешш дүңјәкөрүшү илә чохумуз-дан сечилирди. Садә илликдән то-хунмуш гырмызы кофтасы, бојунун ардында саңчағладыгы гыррым саң-

лары инди дө көзүмүн габагындадыр. Елө илк күндөн бир-биримиз багламышдыг. Неч бир һәфтә кемәмниш Үлкәрни мүхтәлиф факулгәләрдә охујан рәфиғәләри илә дө таныш олдум: Нателла, Есмира, Ифрат, Тамилла.. Тонәффүсдә бир-бирини танырдылар вә онда сөһбәт мүтләғ ерни адам һаггында олурду: Билгејис мұәллим һаггында. Бу сөһбәтләрни даими иштиракчысы олдугум үчүн бир аздан Билгејис мұәллим бардә әтрафлы мәлүмәтәм вар иди. Билдим ки, мұәләјим хасијјәти олан бир гадын, чох көзәл вә һәсәсә иһсандыр; мұәләјимлијинә бахмајарағ ондан «беш» алмағ чох чәттидир; гызлар ән кишли сирләрини белә она етибар едирләр,—мұәллим иһә бир дәфә дө олсун онларын етибарына хәјанәт етмәјиб. Билгејис мұәллим дәрәсә кәлмәјәндә мөктәб бош көрүнәрди...

Гызлар севимли мұәллимә дәрин мәһәббәтти тәһәһүрү олан бир гәдәр күлмәли, садәләви эпизодлар да данышырдылар: бир дәфә Билгејис мұәллим синифдән чыхаркән, әл јайлыгыны унутуб столун үстүндә гојуб. Мәним танымадығым Рәфиғә адлы гыз јайлығи көгүрүб јадикар сахлајиб. Инди мөктәбдә һамы она гибтә едир. Билгејис мұәллимни јайлығи көстәрмәји тез-тез ондан хәһиш едирләр. Буиан башга, партиаларын үстүндә, синиф лөвһәсиндә тез-тез үч һәрф—«БГО» јазыларды. Мұәллимләрни һеч чүр мәһәсәһи ача билмәдикләри бу сәһрли һәрфләрин мәһәсә «Билгејисә гурбан олум» демәк иди. Сән демә һәлә биринчи синифә јеничә гәдәм басмыш балачалар да, узағдан-узаға Билгејис мұәллимә вурулу, онун синифинә дүшмәјә чан атырдылар.

Доғрусу, мәним дә сәвидјим, хәтирәсини индијәчән гәлбимдә әзиз сахладығым мұәллимләрим олуб. Лакин мұәллимә гаршы белә чытғын, сөһмәз мәһәббәти чән иә әввәлләр, нә дә сонралар көрмәһинишәм.. Одур ки, бу гадына гаршы гәлбимдә гәрибкә бир марағ баш галдырмышды. Күнләр, ајлар бир-бирини әвәз етдикчә, гајнар, марағлы университет

һәјәти, јени мұәллимләр, јени тәәсүратлар бизи мөктәб илләриндән узағлашыдыр, сөһбәтләримизни мөвзусунда әсәслә дәјишилик едирди. Анчағ нә арадан өтән вахт, нә дә тәләбә һәјәтиһи севинч вә гајғылары 132 нөмрәли мөктәби битирмиш гызларын Билгејис мұәллимә олан мәһәббәтти азалтырды. Һәфтәһи һәр чәршәнбә күнү онлар дәстә илә мөктәбә јолланырдылар. Вә сәһәрнен Билгејис мұәллим һаггындакы сөһбәтләр јени тәәсүратларла әнқиһләширди...

Нөвбәти чәршәнбә күнү мән дә онлара гошулуб мөктәбә кәлдим. Икинчи мөртәбәһи дәһлизиңдә пән-чәрәһи гаршысына јығылыб әнқиһ бајыра вурулмасына көзләјирдик. Билгејис мұәллим һаггында нә гәдәр көзәл сөз еһитсәм дә, о мәним үчүн ади мұәллим иди. Одур ки, сәкитчә дајаныб гызлары мұәһәббәт едирдим. Үлкәрни дә, рәфиғәләрини дә һәрәкәтләриндән, кәһик-кәһик данышмаларында, тез-тез саата бахмаларында бәрк һәјәчән кечирдикләри ајдынча һисс олунурду. Нә һәјәт, әнқиһ бајыра вурулду. Гызлар дәрһәл өзләрини дүзәлдиб көзләрини үзбәүздәки синифи гаршысына дикдиләр. Дәһлиз һәј-күјлә, ора-бура гачан ушағларын шән сәсләри илә долса да, Билгејис мұәллим олан синифдән сәс чыхмырды. Нә һәјәт, гапы ачылды. Лакин Билгејис мұәллим дәһлизә тәк чыхмады. Бир нечә ушағ ону әһәтә етмишди, нә бардә иһә данышырдылар. Мұәллим бөјүк марағ вә һәвәслә онлары динләјир, хәфиғә күлүмсәјирди. Билгејис мұәллимни бизи көрмәһинишдән, мөшғул олмасында һәтиғәдә едиб диггәтлә ону нәзәрән кечирдим. Гырх јашларында тәрәвәтли гадынды. Ағ кофта, гәһвәји јубка кејмишди. Бу садә кејим әјиндә чох сәһиғә вә зөвгәлә отурмушду. Ону мұәллимдән чох әлачы шакирдә охшадырды. Хурмаји сачларыны керигә дарајыб бојунун ардында топламышды. Бүтүн көркәһиндә чидди бир сәһиғә һисс олунурду. Дәһлизи ортасына чатанда Билгејис мұәллим гызлары көрдү. Ону әлә күлүмсәји сифәти-

нә елә бил бир тона иһиғ дүшлү. Көзләрини дәринлијиндә сәһимни бир севинч парылдады.

— Хош кәлмәһиниш, — деди. Гызлары бир-бир гучағлады. Мәһи она тәғдим етдиләр. «Бизимлә университетдә охујур» дедиләр. Диггәтли, сәһәјичи нәзәрләри бир дәһиғәлијә үзүмдә көзди. Мәһә нә дедији инди јадымда дејил. Бирчә о јадымдадыр ки, индијә гәдәр мәһә тамамилә јад олан бу гадыһи хошуна кәлмәк иһтәдим. Иһтәдим ки, бајағ өз кемәһи шакирдләрини көрәркән көзләрини дәринлијиндә ојанан о севинчдән мәһә дә бир пәј дүһсүн. Доғрусу, рәфиғәләримә гибтә етдим. Онларын Билгејис мұәллимнә нечә сәвидкәләри билирдим. Инди көрдүм ки, Билгејис мұәллим дә онлары ејни мәһәббәтлә севир. Бу гызлардан һәр бири онун үчүн өз хәсијјәти, өз чәттиликләри, өз проблемләри олан конкрет шәхсијјәтләрдир. Онлардан һәр бирини елә диггәтлә динләјир, дәрсләри, јени рәфиғәләри, чәттиликләри бардә елә әтрафлы, мұфәссәл сорушурду ки... Мұәләјим сәси, мөһрибан бахышы һәр биримизни үрәјинә сирајәт едирди. Бајардан һәјәчәнли олан гызлар елә бил бу сәһни тәһәһүрәндән сәкитләһиниш, өзләри дә мұәләјимләһинишдиләр. Мөһрибанлығла, ән јаһын, ән мәһрәм достлары илә олдуғу киһи, сәкит-сәкит сөһбәт едирдиләр.

Сонра бир нечә дәфә дә гызларла гошулуб мөктәбә кетдим. Инди сөһбәтләрдә мән дә иштирак едирдим. Билгејис мұәллим мәһә дә суал верир, дәрсләримлә марағланырды... Дүзү, әввәлләр гызларын Билгејис мұәллим һаггында сөһбәтләри бәһән мәһи дарыхдырды. Анчағ инди өзүм дә ондан данышырдым. Ики-үч өтәри көрүшдә о мәһим гәлбимә јој тапмышды...

Илләр бир-бирини әвәз етди. Университети битирдик. Иллә гурдуғ. Башымыз иһ-күчә гарышды. Бир-биримизлә аз-аз алағ сахлајардыг. Билгејис мұәллимнә хәсәләндијини еһитдим. Гызлар дәстә-дәстә јанына кечирдиләр. Арығламыш мұә-

јим сифәтиндә, чухура дүшмүш көзләрини дәринлијиндә солғун тәбәсүм ојанырды: «Кәлмәјин, гызлар. Хәтирениңдә әввәлки киһи галмағ иһтәјирәм»...

Билгејис мұәллим о хәстәликдән дурмады. Шәм киһи јаныб, јаныб сөндү... Анчағ онун јери бош галмады. Онун јериндә ишығиһи ондан алмыш шамлар јанды. Билгејис мұәллимни гәлбиндән од алмыш, атош алмыш шакирдләри инди башгаларыһи өмүрүнә ишығ сачырлар. Мән Билгејис мұәллимни шакирдләриндән бәһиләри илә инди дә алағә сахлајарәм. Һәһи о сарысәч гыз—Үлкәр Һүсәјинова «Елм вә һәјәт» журналыһи әмәкдашыдыр. Нателла һәһәсә музәјдә иһләјир, Есмира мұәллимдир, Ифрат С. М. Киров адына Азәрбајҗән Дөвләт Университетиндә чалышыр. Һәр дәфә онларла растлашанда, өтәри сөһбәт едәндә бир даһа әһиһи олурәм ки, бу гызлар Билгејис мұәллимни онларын гәлбиндә јандырдығи о мүғәддәс ишыға хәјанәт етмәјибләр. Әһәһә, бу ишығдан, бу һәрарәтдән әтрафдакылара да, өз өвәдларына да пәјләјибләр. Бу өвәдлар Билгејис мұәллимнә һеч вахт көрмәјибләр. Анчағ бизим һәр биримизни тәрбијәһиз мөкәр тәкчә көрдүјүмүз адамларданмы асылы олуб?! Белә оләјды, әдәбијјәти, иһчәһәһәһи тәрбијәһи ролундан данышмағ мүмкүн идиһи?!

Бу јазыһи јазаркән онунла «көрүшмәк» еһтијәчи дүјүм. Гәбрийини үстүнә кетдим. Баш дашыһи үзәриндә бир дәстә алғырмызы гәрәһфила варды. Кәрәһән киһи кәтирмишди? Вахтилә онун ән вуруғун шакирдләриндән олан, сонра кәһини вә јолунун даһәмчысы—елә һәһиһи мөктәбдә әдәбијјат мұәллимни иһләјән Алијә Тәһмасибни? Нәвәләримни? Јохса миһләрлә шакирдиндән бириһи? Нә фәрғи вар!

Әһ әсәсы одур ки, бу садә гәбрийин гаршыһиһи дајанаркән мән бир даһа иһандиһи ки, бәһиләриниһи дедији киһи, дүһја һәр кәһини бахыб кетдији ади бир пәнчәрә дејил. Бәлкә дә өзүндән сонра јер үзүндә һеч бир

из-сорак гомажанлар үчүн бу догрудан да беләдир? Анчаг Билгејис мұәллим кими адамлар үчүн бу дүнијанын маңасы дәриндән-дәриндир. Беләләринин өмрү онларын јашадыгы илләрлә өлчүлмүр. Он илдән артыгдыр ки, Билгејис мұәллим һәјатта јохдур. Лакин миңләрлә адамын гәлбнә сәпдији хејирхәһлыг тохуму бу күн дә чүчәрир, чпчәк ачыр, бар верир. Бәли, улу бабаларымыз демишкән, дүнијаја бир дәфә кәлән, бир дәфә дә кәдир. Јер үзүндә инсанларын јалиныз эмәлләри галыр. Јахшы вә пис эмәлләри...

Республикамызын эмәкдар мұәллим, көзәл педагог Билгејис Мәмәдова һаггындакы бу јазы тамамилә өз шәхси тәәсүратым үзәриндә гурулдуғундан, вахтилә ону јахиндан танијан адамлар да сөз вермәк, бу көзәл инсанын онларын һафизәсиндә нечә галдыгыны билмәк еһтијачы дудум.

Узун илләр Билгејис мұәллим илә чийин-чийинә ишләмиш гочаман педагог, республикамызын эмәкдар мұәллими һөкүмә Гулијева:

—Билгејис тәкчә шакирдләри севмирдиләр. Педагожи коллектив, достлары, танышлары да онун хәтрини әвиз тутурдулар. Дүнијада бу гәдәр өмүр сүрмүшәм, гырк илин мұәллимијәм, бир шеји билирәм ки, пис адамдан, пахыл вә ја хәбис адамдан һеч вахт јахшы мұәллим олмас. Билгејис Мәмәдованын көзәл педагоглуғунун илк вә үмдә сәбәби онун инсан кими паклығы, хејирхәһлығы иди. Он бир илдән артыгдыр ки, о аразында јохдур. Анчаг, 150 иллијини бајрам етмәјә һазырлашан гочаман мәктәбимиздә јенә дә эмәкдар мұәллим Билгејис Мәмәдованын јери көрүнүр...

С. М. Киров адына Дөвләт Университетинин досенти Ифрат Әлијева:

— Билгејис мұәллим бизә сәккинччи сенифдә дәрә демәјә башлады. О вахта гәдәр мән һәким олмаг аразусунда идим. Аф халат кејмәк,

инсанларын сағламлығы кешијиндә дурмаг истәјирдим. Билгејис мұәллимни дәрсләри о гәдәр марағлы кеширдди ки, онун јолу илә кетмәји гәрәра алдым. Билгејис мұәллим һаггында јадымда нә галыб? Һәр шеји онун һәр бир һәрәкәти, отурушу, дурушу—һамысы јадымдадыр. Дәрә данышанда вар-кәл етмәзди. Синфин бир күнчүндә дајанарды вә бүтүн көзләр һәмни күнчә зилләнәрди. Зәнк вуруланда һамымыз тәәсүф һисси кеширәрдик. Алты дәрсин һамысы әдәбијат олсајды, јенә дарымаздыг. Билгејис мұәллим белә мұәллим иди...

Јадымдадыр, биз онунчу сенифдә оlanda мәктәбимизә оғланлар кәлдиләр. (О вахта гәдәр мәктәбимиз гыз мәктәби иди.) Тәзә шәрант, гызларла бирликдә охумаг онларә гәрибә тәсир көстәрмишди. Бәзисини ипә-сапа јатырмаг мүмкүн дејилди. Анчаг Билгејис мұәллимн көрәндә дәрһал өзләрини әлә алып, әринбашларыны сәлигәјә салырдылар.

132 нөмрәли мәктәбин Азәрбајчан дили вә әдәбијат мұәллими, ССРИ Али Советинин депутаты Алијә Тәһмасиб:

— Мәним бүтүн тәләјим Билгејис мұәллимн ады илә бағлыдыр. Әввәлчә она үрәкдән вурулмуш јүзләрлә шакирдиндән бири олмушам. Мұәллимлик пешәсини дә јалиныз онун тәсиринә илә сечмишәм. Сонра онула бир аилдә јашамаг хошбәхтлији мәнә нәсиб олуб. Инди дә јохлуғуну һисс етмирәм. Бир иш көрәндә өзүмә онун көзү илә бахырам. Урәјимн һансы кушәсиндәсә бир суал ојаныр: Көрәсән Билгејис мұәллим буна нә дејәрди? Вә анчаг Билгејис мұәллимн бәјәнәчәји иши көрмәјә чалышырам...

Ону танијанларла сөһбәт етдикчә бир шеји дүшүнүрдүм: өмрү гыса да олса, хошбәхт һәјат сүрүб Билгејис мұәллим. Гыса өмрүнүн ишығындан нечә-нечә һәјата нур бағышлады.

Светлана НӘЧӘФОВА.

Бизим иш јолдашларымыз

ЈАРЫМ ӘСРЛИК МУӘЛЛИМ ӨМРҮ

Мән бир өмүр таныјырам; елә бир өмүр ки, онун күнләрә шәғынмыш аңлары илбәил, күнбәкүн, саатбасаат әријир. Әримәји илә дә гуртармыр, һәмишәјашарлыг газаныр. Әридикчә - килә-килә шакирдләринин әглинә сүзүлүр, әхлагына һопур, өмрүнә гарышараг биларын эмәлләриндә јашајыр. Тәсадүфи дејил ки, бөјүк рус педагогу К. Д. Ушински мұәллим һаггында данышаркән гејд етмишди: «...педагогларә ушағларымызын әхлагыны, әглини, руһуну вә бүтүн бунларла бәрәбәр, өз вәтәнимзин кәләчәјини етибар едирик». Бақыдакы 178 нөмрәли рус мәктәбинин Азәрбајчан дили мұәллими Чәфәров Маһмуд Нәчәф оғлу мәнә беләләриндәди.

М. Н. Чәфәров 71 иллик өмрүнүн 53 илнин көпчәсини тәлим-тәрбијәсинә һәср едиб. Һәмишә дә бу чәттин вә шәрәфли ишини өһдәсиндән бачарыгла кәлиб. Бу күн дә о, өз ишини мұвәфғәјијәтлә давам етдирир. Дәрә дедији сенифләрдә мәнимсәмә фаизн һәмишә јүксәк олур. **Лакин синфин мұвәфғәјијәт фаизинин јүксәк олмасы һеч дә ону һансә етмир.** Көрдүјү ишини кејфијәти илә даһа чох марағланыр. Чалышыр ки, дәрә дедији шакирдләрә он азы Азәрбајчан дилиндә үнсәјјәт сахламаг вәрдишләрини ашыласын. Бу мәгсәдлә апарачагы ишләр системиндә дәрә һазырлашма мәрһәләсинә хуәсуи әһәмијјәт верир вә һәр дәрә саатынын тәләјини әввәлчәдән дүшүнүр, көтүр-гој едир. Төгвим планында гејд едилмиш мөвзуларын һәр бирини тәдрис етмәздән әввәл, күндәлик план тутур: дәрсин мөвзусуну, мәгсәдини, истифадә олуначаг тәлим үсулларыны, зәрури әјани вәсантләри вә онлардан дәрсин мұәјјән мәрһәләсиндә истифадә јерини, шакирдләрә апарылачаг сорғунун, мұсанибәнин, вериләчәк иһформасијанын конкрет һәчминин мұәјјән едир. Бу заман шакирдләринин мөв-

чуд билик, бачарыг вә вәрдишләринин сәвијјәсини нәзәрә алып. Ејни заманда һәмни сәвијјәјә ујғун дидактик материаллар һазырлајыр. О, сөһбәт әснасында гејд едир ки, мән һәр бир дәрәсә сон дәрәчә чидди һазырлашыр, 45 дәгигалик вахт әрзиндә көрәчәјим ишләри һамыја ајдын ола биләчәк бир формада планлашдырырам. Ишини бу тәрздә гурмағымы дәрә дедијим һәр бир синфин шакирдләринин Азәрбајчан дилини практик чәһәтдән нә дәрәчәдә билмәләри тәләб едир. Она көрә дә бу фикрдејәм ки, рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дили дәрсин дејән бүтүн мұәллимләр һәр бир дәрәсә чидди һазырлашмалыдырлар.

М. Чәфәров дәрсин тәшкилини вә апарылмасыны мұәллимн ишиндә әсас мәрһәлә һесаб едир. Бир тәлим фәнин кими, Азәрбајчан дилинин үмуми мәгсәдини һәјата кеширмәк үчүн даһа чох дидактик әһәмијјәти олан марағлы иш нөвләриндән истифадә едир. О, лүгәт үзрә ишә өз тәчрүбәсиндә кешиш јер верир. Һәр дәрәсә мәнимсәнилмәсинә нәзәрдә тутулмуш лүгәт минимумунун шакирдләрә чатдырылмасына, оху мәтиләри вә мұвафиг чалышмалар, еләчә дә нитг мәшгләри вәснтәсилә мөһкәмләндирилмәсинә хуәсуи диггәт јетирир. Бүтүн дәрәсләриндә белә сөзләри һәм өзүнүн, һәм дә шакирдләрини фәалијјәт объектинә чевирир. Онлары мұхтәлиф нитг ситуасијаларында нитг фәалијјәтнини бүтүн нөвләри (дилләјиб аңлама, данышма, оху вә јазы) үзрә ишләмәјә истигамәтләндирир.

Шакирдләр өјрәндикләри сөзләри лүгәт дәфтәринә гејд едир вә бу иши ардычыл шәкилдә апарырлар. Ән һүмунәви лүгәт дәфтәрләри дәрә илини сонунда топланылар вә кабішетдә сахланылар.

М. Чәфәровун тәчрүбәсиндәки марағлы чәһәтләрдән бири оху мәтиләри үзрә апардыгы ишләрә әлә-

гөдәрдыр. Бу ишләр башлыча оларга ики истигамәтдә нәзәрә чарпыр:

1) шакирдләри оху техникасына јиләләдирмәк; 2) оху мәтнинин мәзмунуну мәнимсәтмәк.

Мүәллим һәр ики истигамәтдә апарылан иши тәчрид олуи муш шәкилдә дејил, әләгәли шәкилдә көтүрүр вә шакирдин Азәрбајчан дилиндән практик вәрдишләрә јиләләмәсиндә онларын мүһүм рол ојнадығыны диггәт мәркәзиндән гачырмыр.

Бурада бир марағлы чәһәти гејд етмәк лазымдыр ки, Маһмуд мүәллим оху мәтнин үзрә иш апараркән дәрсләриндә әјани вә техники тәлим васитәләриндән истифада етмәјә чалышыр вә буна да һанл ола билир.

М. Чәфәрәв програмда мүәјјән едилмиш вә дәрсликдә верилмиш зәрури дил материалларынын шакирдләрә чатдырлмасыны да диггәтдән јайндырмыр. О, ишини бу мәрһәләсиндә ана дилиндән өјрәнилмиш билликләрә истинад етмәји ваңиб билир вә тәлим процесиндә она кениш јер верир. Бу да, өзүнүн гејд етдији кими, өјрәтдији зәрури дил материалларыны даһа сәмәрәли мәнимсәтмәјә вә мүвафиг мүгајисәләр апармаға, охшар вә фәргли чәһәтләри мүәјјәнләшдирмәјә, беләликлә, шакирдләрин идрак фәаллығыны артырмаға имкән јарадыр.

Маһмуд мүәллим дәрсликләрдә верилмиш грамматик материалларын һәчминә еһкам кими јанашмыр. Өзүнүн гејд етдији кими, бу, мүмкүн дә дејил. Чүнки шакирдләр лингвистик материаллары өјрәнмәкдә чәтинлик чәкирләр. Тәчрүбә көстәрир ки, белә материаллары шакирдләр грамматик коментарија формасында даһа јакшы мәнимсәјир вә онлардан практик иштг фәалијјәтиндә сәмәрәли истифада едә билирләр.

Маһмуд мүәллим шакирдләрин көмәји илә мәктәбдә эәкин Азәрбајчан дили кабинети јарадыб. Бу кабинетдә дивара вурулмуш Азәрбајчан әдәбијјаты классикләринин портретләри, стәндләр, грамматик чәдвәлләр вә сүжәтли шәкилләр хүсуси оларга диггәти чәлб едир.

«Азәрбајчан дили» адлы әјлыг дивар гәзети бурахылыр.

М. Чәфәрәв 71 јашында олмасына бахмајараг, бу күн дә тәкчә өз пешәсинин вурғуну кими дејил, әјни заманда фәал ичтимәнијјәтчи кими чалышыр. О, иши Азәрбајчан ССР Маариф Назирлијјиндә рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дили тәдриси үзрә методик шуранын үзвү, Бақы шәһәри Нәриманов РХМШ үзрә рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дили фәни методбирләшмәсинин сәдри, мәктәб партија тәшкилати бүросунун үзвү, мәктәб һәмкарлар тәшкилатынын сәдр мүавини кими ичтимән вәзифәләр апарыр. Әјни заманда тәчрүбәли бир мүәллим кими, кәңч мүәллимләрә јакшыдан көмәк көстәрир.

Мәктәбин директору Окс Итта Лвовна Маһмуд мүәллим һағгында данышаркән гејд етди: «Ону бир ағсагал кими мәктәбимиздә һамы сәвир — мүәллимләр дә, шакирдләр дә. Пешәсинин вурғуну олан бу гоҗаман мүәллим өмрүнүн јарым әсрдән чоһ һиссәсини педагожи ишә һәср едиб. Шакирдләринә һәјатда јашамағы вә јаратмағы өјрәтмәк, онлары коммунист әхлағы руһунда тәрбијә етмәк Маһмуд мүәллимни һәјат идеалдыр. О өз ишиндә һәмишә бачарығлы, ардычыл, сәлиғәли вә инамлы олуб».

Партија вә һөкүмәтимиз бу зәһмәткеш инсанын — Маһмуд мүәллимни әмәјини ләјгинчә гүјмәтләндириб: ону Ленин ордени, дикәр орден вә медалларла тәлтиф едиб. Республиканын әмәкдар мүәллими, методист-мүәллим кими јүксәк адларла ләјиг көрүб.

М. Чәфәрәв бу күн дә 53 ил әввәл башладығы мүгәддәс вә шәрәфли иши — мүәллимлик ишини мүвәфәғијјәтлә давам етдирир. Өмрүнүн ијirmi илдән чоһ һиссәсини биләвәситә фәалијјәт көстәрдији 178 нөмрәли орта мәктәблә бағлајыб. Она бу јолда чансағлығы, даһа бөјүк әмәк гәләбәләри арзулајырыг.

Әнвәр АББАСОВ,
Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси.

Редаксијанын почтундан

МҮӘЛЛИМЛӘРИМИЗИН ИШ ТӘ ЧРҮБӘЛӘРИНДӘН СӘТИРЛӘР

Мүәсир дөврдә кәңч нәслин тәлим-тәрбијәсиндә јүксәк нәтичәләр газанмаг, тәлимни мәзмунунун тәкмилләшдиримәсинә һанл олмаг үчүн габагчыл иш үсулларыны вә методларыны өјрәнмәк, тәшәббүс-кар педагожи коллективләрин вә әјры-әјры мүәллимләрин сәмәрәли иш үсулларыны үмумиләшдириб јерли шәрәнтә тәтбиг етмәк бөјүк әһәмијјәт кәсб едир. Редаксијамызга кәлән мәктубларын әксәријјәти бу бахымдан марағлы вә рәикәрәикдир. Мәктуб сәһибләри кәңч нәслин тәлим-тәрбијәсини бу вә ја дикәр сәһәсиндә әлдә етдикләрин наилијјәтләрдән сөһбәт ачыр, марағлы тәклифләр верир, фикирләр ирәли сүрүрләр.

Лерик рајону, Чајруд кәнд орта мәктәбинин мүәллими Сабир Мәликов шакирдләрә ССРИ-нин Әрзаг програмыны нечә изаһ етмәсиндән, онун үмумхалг әһәмијјәтини ачмаг үчүн гираәт дәрсләриндән сәмәрәли вә мәгәдәујгүн истифадәсиндән сөһбәт ачыр: «Әрзаг програмынын јеринә јетирилмәсиндә тәкчә кәнд әмәкчиләри дејил, зәһмәткешләрин бүтүн тәбәғәләри, о чүмләдән мүәллимләр вә шакирд коллективләри дә јакшыдан иштирак етмәлиндирләр. Буна һанл олмаг үчүн шакирдләрә — һәјата илк гәдәмләр атаи вә әмәк, зәһмәт һағгында һәләлик сәтһи тәсәвүрә малик олан мәктәбләрә Әрзаг програмынын маһијјәтини әјдәнләшдирмаг мүәллимдән бөјүк мөһәрәт, бачарыг тәләб едир. Мән бу мөвзуну кечәркән чалышырам ки, програмын һәр бир мүддәасыны сәдә, аңлашығлы, әјдән дилдә изаһ едим, һәјатдан кәтирдим чанлы мисалларла шакирдләрә материал әтрафында вердијим мәлуматы мөһкәмләндирим». Нисс едирсән ки, бу сәтирләрин мүәллифи бүкүнкү кәңчлијјимизин сабаһына үмид бәсләјән, ону коммунизм

чәмијјәтинин мүгәддәс идеаллары руһунда тәрбијә етмәјә сәј көстәрән бир мүәллим кими партијамызын гәрар вә көстәришләринә сәдиг галараг шакирдләрин әмәк тәрбијәсинә, онларда Вәтәнимизин сәрвәтләринә мөһәббәт, әсл тәсәрруфатчы мүнәсибәти тәрбијә етмәјә сәј көстәрир.

Бақыдан 104 нөмрәли орта мәктәбин мүәллими Интизар Нәбијева «Дәриәк мөшгәләрәндә һ. Чавид поезијасындан нечә истифада едирәм» адлы јазысында өз иш методундан данышыр. Мүәллиф јазыр: «Шакирдләрин атеист тәрбијәсиндә һ. Чавидиң бүтүн јарадычылығы әвәзолунмаз мәнбәдир. Динни, хурафатын маһијјәтини, варлығыны гаңчылајан әдиб чоһ реал, һәјати чизкиләрә диндарларын ич үзүңү ачыр, онлары ифша едир.

Дәриәк мөшгәләрәи заманы шакирдләрин атеист тәрбијәсиндә Чавид јарадычылығы мәнә бөјүк көмәк едир». Мүәллим көстәрир ки, Чавид поезијасынын күчү онун реал һәјат һәгигәтләринин чоһ усталыгла тәрәннүмүндә, чәмијјәтдә баш верән бәдбәхтликләрин көкүнү ачыб көстәрән мөһәрәтиндәдир.

Редаксијага дахил олан мүәллим мәктубларындан бир гисми дә мүәсир дәрсин тәшкилиндән, мөвзунун кејфијјәтлә мәнимсәнилмәсиндә әјаниликдән, тәлимни техникни васитәләриндән нечә истифада олуңдугундан бәһс едир.

Губа рајонундакы Бағбанлы кәнд орта мәктәбинин мүәллими, республиканын габагчыл маариф хадими Зияддин Мустафајев «Әјанилик башлыча васитәдир» адлы мағаләсиндә јазыр: «Мүәсир дөврдә елм вә техниканын һәјатымызын бүтүн сәһәләринә нүфуз етдији бир заманда тәлимни сәвијјәсини јүксәлтмәк, дәрсин сәмәрәлијјинә һанл олмаг үчүн техники васитәләрдән истифа-

дә бөйүк әһәмийәт кәсб едир. Мән әдәбијјатдан мөвзулары тәһлил едәркән шакирдләр дә ифадәли оху бачарығынын јарадылмасында вә ишкишаф етдирилмәсиндә грамматик фон јазыларындан кениш истифада едирәм. Бу јазыларда көркәмли сөз усталарынын сәси, диксија мөдәнијјәти шакирдләрә мәтн дәриндән баша дүшмәјә, мұәллифин фикрини, идејасыны ајдын дәрк етмәјә имкан верир». Мұәллиф кәстәрир ки, лент јазыларындан истифада етмәздән әввәл кечәчәјим мөвзу һаггында әтрафлы мәлумат верир, әкәр мәтн классик әдәбијјат нүмунәсидирсә, онда шакирдләрнн ешидәчәкләрн фарс-әрәб ифадәләринн ајдынлашдырыр, сонра чһназы сәсләндирирәм. Белә һалда шакирдләр мөвзуну там мәнимсәјирләр. Лент јазыларындан тәкчә әдәбијјат дәрсләриндә дејил, дилчиликдә дә кениш истифада едирәм. Јохлама ифада вә имла јазылары апардыгда мәтнн ајдын нитглә охунмасы, садә чүмләрнн бир, мүрәккәб чүмләрнн ики дәфә тәкраны мөвзунун јахшы дәрк едилмәсинә вә сәһвсиз јазылмасына көмәк едир. Лингафон кабинетиндә шакирдләрнн чһназлардан бачарыгла истифада етмәсинә чалышырам. Бүтүн булар тәлимдә мұәвфәғијјәт газанмаға имкан верир.

Губа рајону. Афурча кәнд орта мәктәбиннн мұәллими **Надир һәдијјәјев** дә тәлимнн кабинет системиндән бачарыгла истифада едир. О, редаксиямыза көндәрдијн «Кабинет системиндә әдәбијјатнн тәдрис тәчрүбәсиндән» адлы јазысында өз иш үсулундан сөһбәт ачыр: «Кабинетимиз Азәрбајчан вә совет әдәбијјатынын көркәмли нүмајәндәләринн әсәрләринә чәкилмиш рәсмиллүстрасијаларла зәнкәндир. Бурада «Фитнә ов заманы», «Фәрһад даг чапыр», С. Вурғунун «Азәрбајчан» ше'ринә чәкилмиш «Мәнзәрә» рәсми, «Өлүләр» әсәрннн типләри, Худаяр бәјин портрети вә с. әсәрләрә чәкилмиш иллүстрасијалар нүмајиш етдирилир. Бүтүн булар әдәбијјат мұәллимләрнннн вә шакирдләрнн биркә сәји нәтичәсиндә ја-

радылмыш вә кечилән мөвзуларнн кејфијјәтли мәнимсәнилмәсиндә биз мұәллимләрә бөјүк көмәк кәстәрир». «Коммунизм гуручуларынн тәрбијә едиб јетишдирмәкдә, оилары ичтиман-фајдалы әмәјә һазырламағ кими шәрәфли вәзифә биз мұәллимләрнн үзәрнә дүшүр. Бу вәзифәләринн мұәвфәғијјәтлә јеринә јетирилмәсиндә партијамызын мұвафиг сәһәдләринә архаланарағ, ишимизн бу тәләбләр әсасында гурмага чалышырығ». Бу сәтирләр Масаллы рајонундакы Чахырлы кәнд орта мәктәбиннн мұәллими **Сәдчат Бабајевнн** редаксиямыза көндәрдији мөгаләдән көтүрүлмүшдүр. Мұәллиф кәстәрир ки, мұәсир совет әдәбијјатынын орта мәктәбләрдә тәдрис олуған нүмунәләри әсл тәрбијә—идеја-сијаси тәрбијә мәнбәјидир. Бачарығы, өз ишинн, шәрәфинн үкәк тутан, вәзифәсинә мәс'улијјәтлә јанашан һәр бир мұәллим бу зәнкнн тәрбијә мәнбәјиндән истифада едә биләр.

В. Мајаковскиннн «Совет паспорту», С. Вурғунун «Азәрбајчан», «Дағлар» ше'рләрннн, «26-лар» поемасыны, С. Рәһимовун «Мейман» повестинн, Р. Рзанын «Ленин» вә М. Рәһимнн «Ленинград көләрнндә» поемаларынн тәдрис едәркән әсәрнн әсас идејасыны өн плана чәкир, дәрән суал-чаваб шәклиндә гурурам. Шакирдләр әсәрләринн тәһлилиндә фәал иштирак едир, сәрбәст оларағ гәһрәманларын мұсбәт вә мәнфи чәһәтләринн кәстәрирләр. Бу метод онларын идеја-сијаси чәһәтдән тәкмилләшмәсинә көмәк едир.

Габагчыл тәчрүбә, габагчыл иш үсулу бу күн халғ маарифиннн ишкишафында, тәлим методларынын тәкмилләшдирилмәсиндә мұһүм әһәмийәт кәсб едир. Фәрәһли һалдыр ки, редаксиямыза кәләп әкәсәр мәктубларын мұәллифләри бу вә ја дикәр фәшинн, мөвзунун тәдрисиндә өз иш үсулундан јазыр, сәмәрәли јоллар тәклиф едир, иш тәчрүбәсиндән марағлы нүмунәләр кәтирирләр. Кировабәд шәһәрнндәкн 44 нөмрәли орта мәктәбин мұәллими **Күләзәр Фәтәһнн** «М. С. Ордубаднннн «Кизли Баки» әсәрннн нечә тәдрис еди-

рәм» мөгаләсиндә јазыр: «Романын тәһлили заманы әсәрдә сурәтләр гәдерејасынын үч група (фәһләләр, јерли буржуазија вә чаризминнн нүмајәндәләри) бөлүнүдүнү гејд едирәм. Сонра бу групплар һаггында ајры-ајры мәлумат верир, реал чизкиләрлә сәчијјәләндирирәм вә синифләр арасындакы кетдикчә кәсәкиләшән мұбаризәнн тәсвир едирәм. Бу мұбаризәннн вәзијјәтинн, сәбәбләринн ајдынлашдырырам». Мұәллиф гејд едир ки, пролетар Бакысынын әсәрдә тәсвир олуған

илләрдә ингилаби мұбаризәдәкн фәаллығы тәкчә Зағағазијада дејил, бүтүн Русијада әкс-сада доғурмушду. Булары өз долғунлуғу, бүтүн маһијјәти илә ушағларә чатдырмағ үчүн мұәллим мұхтәлиф вәсаитләрдән, о чүмләдән тарихи һадисәләр, ингилаби шәхсијјәтләр һаггында чәкилмиш бәдин-тарихи филмләрдән истифада едир. «Бу мәнә имкан верир ки, шакирдләрнн ингилаба гәдәрки Бакынын сијаси мұһити илә даһа дәриндән таныш едим, тәлимнн сәмәрәсинн үкәсәдим».

Консултасија

СУАЛЛАРА ЧАВАБ

Суал. Модал сөзләр Азәрбајчан дилинә анд тәкмилләшдирилмиш програмдан нә үчүн чыхарылмышдыр?

М. Зејналов — Фүзули рајону

Чаваб. Модал сөзләрин бир нитг һиссәси кими рус дилиннн грамматикасына даһил едилмәси тәклифинн илк дәфә академик В. В. Виноградов ирәли сүрмүшдүр. Бундан хејли сонра Азәрбајчан дилчилијиндә бу мөвзуда чыхыш едән, јә'ни модал сөзләрин Азәрбајчан дилиннн морфолокијасында да гәбул едилмәсинн елми чәһәтдән әсәсләндиран проф. Ә. Абдуллајев олмушдүр.

Модал сөзләр синтаксисдә өјрәнилән ара сөзләрә бүтөлүкдә ујғун кәлир. Булар, садәчә оларағ, морфолокијада модал сөз, синтаксисдә нсә ара сөз адланыр. Модал сөзләр данышанын керчәклијә, нитгин мәзмун вә формасына мүнәсибәтнн билдирир; бу мүнәсибәтдә сөјләнилән фикрә емосионал вә мәнтиғи чәһәтдән јанашмағын чох мұхтәлиф чаларлары ифада олуур.

Академик В. В. Виноградовун модал сөзләр һаггындакы тәлимнн совет дилчилијиндә гәбул едилсә дә, онун өјрәнилмәсинә мәктәб грамматикаларында хүсуси јер верилмәси практик чәһәтдән өзүнү доғрулда билмәмишдир. Бу, һәр шејдән әввәл, онула әлағәдардыр ки, модал сөзләр бир нитг һиссәси кими, эндијјәтләрдән азад дејил. Бу нитг һиссәсинн әһәт етдијн сөзләрдән анчағ бир гисми, һәгги мә'нада, модал сөзләрдир: јәгин ки, әлбәттә, шүбһәсиз, бәлкә дә, һәгигәтән, еһтинал ки вә с. Галбуки үмумијјәтлә, демәк, мәсәләп, хошбәхтликдән вә с. кими сөзләрдә модаллығы өзүнү кәстәрмир.

Модал сөзләрин бәзиләри, әслиндә, бу вә ја дикәр әсас нитг һиссәсинә даһил олан сөзләрдән ибрәтдир; мәсәләп: һәгигәтән — зәрф (О, һәгигәтән хәстәдир); шүбһәсиз — сифәт; демәк, көрүнүр — фе'л вә с. Демәк, ара сөзләрин әксәријјәти, дикәр көмәкчи нитг һиссәләриндән фәргли оларағ мұстајәт мә'на дашыјан лексик ваһидләрдән ибарәтдир.

Нәһәјәт, модал сөзләрә ара сөзләр һеч дә һәмншә бир-биринә ујғун кәлир. Белә ки, ара сөзләр сөз бирләшмәләри

вә һәтта чүмлэләрдән дә ибарәт ола билир (онун фикринә көрә, чох тәәссүф ки, мәнә елә кәлир ки вә с.).

Орта мәктәбин програмлары үзрә модал сөzlәр 1973—1980-чи илләрдә көмәкчи нитг һиссәләриндән бири кими тәдрис едилмиш вә бунун әһәмийәтли бир практик нәтичәси олмамышдыр.

Бүтүн јухарыда гејд едиләниләри нәзәрә алараг, програм јенидән тәкмилләшдириләркән модал сөzlәри бир нитг һиссәси кими тәлим материалындан ихтисар етмәк мәсләһәт көрүлмүшдүр. Инди модал сөzlәр синтаксис курсунда конкрет бир нитг һиссәсинә мәнсуб едилмәдән ара сөzlәр ады алтында өјрәдилир вә булар чүмлә үзвү олмајан сөzlәр кими тәгдим едилир. Нә гәдәр ки дилчилик елмимиздә модал сөzlәр вә ара сөzlәр проблеми кифајәт дәрәчәдә өз һәллини тапмајыб, мәсәләјә мәнз бу көстәрдијимиз мөвгедән јанашмаг мәсләһәт көрүлүр.

Су а л. Ф. П. Решетниковун «Јенә дә ики!» адлы таблосу үзрә иша апараркән белә бир чәтинликлә гаршылашдым: ушаглар шәклин мәзмуну илә әлагәдар «Оғланы евдә тәкчә ким севинчлә гаршылајыр?» суалыны вердиләр; һалбуки грамматик чәһәтдән ким? суалы бурада јеринә дүшмүр, чүнки итә ким? суалыны вермәк дүзкүн сајылмыр. Мән ушагларын сәһвини дүзәлтмәдим. Буну дәрсимә нәзарәт едән бир јолдаш мәнә сәһв тутду. Һансымыз һаглыјыг.

Т. М. — Бақы

Ч а в а б. Әввәлчәдән гејд едим ки, сиз һаглысыныз.

Мә'лумдур ки, ким суал әвәзлији һәрәкәтин фәал ичрачысыны, јә'ни инсаны билдирир. Лакин бә'зи һалларда һәмин суала ичрачы кими башга әшјаларын адлары да чаваб ола биләр. Мәсәлән: Бу чичәкләри ким јерлә јексан едиб?— Јағыш. Пәнчәрәни тыггылдадан ким дир?—Күләк. Заводда бу ағыр иши ким ләр јеринә јетирир? — Роботлар. Сүбут етмәјә еһтијач јохдур ки, бу нүмунәләрдә ким? суалыны нә? суалы илә әвәз етмәк үслуби бахымдан мүмкүн дејил.

Демәк, бә'зи һалларда мөгамындан асылы олараг инсаны билдирмәјән адларын да ким? суалына чаваб ола билмәси «һанундан кәнар һал» дејил.

Гејд етмәк пис олмаз ки, бунун әксинә олан һаллара да тәсадүф едилир: инсаны билдирән сөzlәрә нә? суалы верилир. Мәсәлән: Рәис јанындакы нүмајәндәјә чамааты көстәрди. (нәји? — чамаааты) Мәшгчи тәзә ојунчу һазырлады. (нә? — ојунчу)

Ә. ӘФӘНДИЗАДӘ

Баш редактор: Зәһра ӘЛИЈЕВА.

Редактор: Ә. ӘФӘНДИЗАДӘ.

Редаксија һеј'әти: Ә. Абдуллајев, А. Бабајев, Ә. Әлијев, Р. Абдуллајев, Ч. Әһмәдов, Ш. Микајылов, Б. Нәбијев, Ә. Рәһимова, А. Тәһмасиб.

Техниги редактор вә корректор: Ж. Мустафајева.

Јығылмага верилмиш 8.07.83. Чапа имзаланмыш: 23.09.83. Кағыз форматы. 70×108¹/₁₆=2,0 кағыз вәрәги. Кағыз: тип № 2. Шриффт дәсти: корпус. Јүксәк чап үсулу. 4,0 физики чап вәрәги. 5,6 шәрти чап вәрәги. 5,6 мүәллиф вәрәги.
ФГ 30052. Сифариш 5292. Тираж 13900.

Редаксијанын үнваны: 370000. Бақы шәһәри, Низами күчәси, 58. Телефонлар: 93-13-45. 32-37-33.

Бақы шәһәри, Азәрбајчан КП МК-нын «Коммунист» нәшријаты.

